810

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிய

திருவாசகம்

(எட்டாந்திருமுறை)

மூலமும் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளும்

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்

4, வேங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,

மயிலாப்பூர், சென்னை-600004.

1988

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

அருளிய

திருவாசகம்

(எட்டாந் திருமுறை)

மூலமும் பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளும்

சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்

4, வேங்கடேச அக்கிரகாரம் சாலை,

மயிலாப்பூர், சென்னை-600004.

1988

நூற்குறிப்பு

தலைப்பு : திருவாசகம்

ஆசிரியர் : மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

முதற் பதிப்பு : விக்கிரம, மார்கழி—1941

2வது பதிப்பு : விபவ, வைகாசி—1988

உரிமை : சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்

தாள் : 14.2 கி. வெள்ளைத்தாள்

அளவு : டெம்மி 1/8

எழுத்து : 10 புள்ளி

பக்கங்கள் : 244

படிகள் 1000

விலை : ரூ. 10 (பத்து)

அச்சிட்டோர் : நாவல் ஆர்ட் பிரிண்டர்ஸ்
137, ஜானி ஜான் கான் தெரு,
சென்னை-600014
தொலைபேசி 833231.

வெளியிட்டோர் : சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்
4, முதல்மாடி, வெஙகடேச
அக்கிரகாரம், மயிலாப்பூர்
சென்னை-600004

பொருள் : திருவாசக மூலமும் பல
ஆராய்ச்சி அகராதிகளும்.

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

பதிப்புரை

உலகெங்கும் அருளாளர்கள் தோன்றியுள்ளனர். அவர்களுக்கெல்லாம் கடவுள் சோதியாகவும் பல்வேறு வடிவங்களிலும் காட்சி கொடுத்து அருள் செய்ததாக வரலாறுகள் தெரிவிக்கின்றன. ஆனுல் **திருவாதவூரருக்கு மட்டுமே கடவுள் குருவடிவிற்ருேன்றி அருளுரை கூறி ஆட்கொண்டதாக அவர் வரலாறு கூறுகிறது.** ஆட்கொண்டவரின் திருவடிக் கீழிருந்து அவர் பாடிய **சிவபுராணம்** என்னும் திருவாசகத் தலைப்பாடல் **மாணிக்கம் போல ஞானவொளி** வீசுவதைக் கேட்டு மகிழ்ந்த குரு முதல்வர் அவருக்கு **மாணிக்க வாசகன்** என்றபெயரைச் சூட்டினுர் என்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

சுவைமிக்க செந்தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேட்டு மகிழ்ந்து அவற்றைப் பாடிய அடியவர்கள் பலருக்கும் அவர்கள் வேண்டுவன எல்லாம் நல்கிய இறைவன், மணிவாசகரின் தேன் தமிழ்ப் பாடல்களையும் கேட்டு மகிழ்ந்து பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தியதோடு அமையாது அவரிடம் வந்து மீண்டும் அவர் பாடிய பாடல்களைச் சொல்லச் செய்து, தம் கைப்பட அவைகளை எழுதி **''மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது''** **எனத் தம் கைச்சாத்தும் இட்டுத் தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலுள்ள பஞ்சாக்சரப் படி மீது வைத்தான்** என்றும் எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது.

இம்மட்டோ! **''பாவை** (திருவாசகம்) **பாடிய வாயால் ஒரு கோவையும் பாடுக!''** என்று கேட்டுத் **திருச்சிற்றம்பலக் கோவையாரையும்** இறைவன் பாடச் செய்தான் என்றும் இயம்பப் படுகிறது. இதனுல் **திருவெம்பாவையின் சிறப்பையும் இறைவனே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.**

பாண்டிநாட்டு முதலமைச்சராக விளங்கிய திருவாதவூரர் குதிரைகள் வாங்கச் செல்லும் வழியில் திருப்பெருந்துறையில் சற்றும் எதிர்பாராத நிலையில், குரு வடிவாக வந்த இறைவனுல் ஆட்கொள்ளப்பட்டார்; அது முதல் அவர் உலகியலை அறவே மறந்தார்; ஆண்டவன் தமக்குச் செய்த பேரருட்டிறங்களை நினைந்து உருகினுர்; வந்த குருநாதர் மறைந்துவிடவே, அவரைப் பிரிந்த ஏக்கத்தோடும், உலகியலிலுவர்ப்பு மிக்கும் கதறினுர்; இறைவன் ஆணைப்படி திருவுத்தரகோசமங்கை முதலிய தலங்களுக்குச் சென்று இறைஞ்சினுர்; மீண்டும் குருவின் திருக்காட்சி கண்டு மகிழ்ந்தார்;

இவ்வாறுன உணர்வுகளின் அடிப்படையில் மனம் நெகிழ்ந்து உருகிப் பாடிய பாடல்களே **"திருவாசகம்"**. விளக்கிக்கூற முடியாத அருளின்ப உணர்வுகளை, உருக்க நிலைகளை மணிவாசகரைப் போல யாரும் விளக்கிப் பாடியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர் பாடல் களில் ஊறித் திளைத்ததன் பயனுக எழுந்தவையே வடலூர் வள்ளலாரின் உருக்கமான அருள் வாக்குகள்.

'திருவாசகம்' உணர்ந்து ஓதுபவர்களின் உள்ளத்தை மிகவும் உருக்கி அருளின்பவுணர்வுகளை ஊட்டும் என்பதைத் **துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் "நால்வர் நான்மணி மாலையில்" "திருவாசகமிங் கொருகால் ஓதின், கருங்கல் மனமும் கரைந்துகக் கண்கள், தொடு மணற்கேணியிற் சுரந்து நீர்பாய, மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர் விதிர்ப்பு எய்தி, அன்பர் ஆகுநர் அன்றி, மன்புதை உலகில் மற்றையர் இலரே"** என்று விளக்கியுள்ளார்.

தம்முடைய பேரருளின்பத் திளைப்புகளைப் பல்வேறு **மாதர் விளையாட்டுப் பாடல்களாக** மணிவாசகர் வெளிப்படுத்தியுள்ள திறம் மிகவும் போற்றுதற்குரியதாகும். இவை தவிர மற்ற திருவாசகப் பாடல்கள் அனைத்துமே ஆண்டவனை முன்னிலைப் படுத்திப் பாடிய பாடல்களாகவே உள்ளன. இயல்பாகக் கவிதை களில் இடம்பெறும் இயற்கை வருணனைகள் கூட திருவாசகத்தில் மிகமிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

பொதுவாகத் திருக்கோயில்களில் தேவார திருவாசக முதலிய அருட்பாடல்கள் பாடப்பட்டாலும், பல திருக்கோயில்களில் அன்றுடம் காலையில் திருவாசகத்திலுள்ள **திருப்பள்ளி எழுச்சிப் பாடல்களும்**, இரவில் **திருப்பொன்னூசல்** பாடல்களும் பாடப் படுவதும், அதுபோலவே ஆண்டுதோறும் மார்கழி மாதத்தில் **திருவெம்பாவைப்** பாடல்கள் சிறப்பாகப் பாடப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பாகும். மலேயா, ஜாவா, சுமத்திரா முதலிய கடல் கடந்த நாடுகளிலும் இத்திருவெம்பாவைப் பாடல்கள் பாடப்பட்டன என்று வரலாற்றுச் சான்றுகள் கூறுகின்றன.

வேற்றுச் சமயத்தாரையும் கவர்ந்த சிறப்பு, **அருள்நெறித் தந்தை ஜி யு. போப்பையர்** போன்ற பாதிரிகள், திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து அச்சிட்டிருப்பதனுல் அறியப்படு படுகின்றது.

திருவாசகத்தின் மாட்சிமைகள் விரிப்பின் பெருகும், தொகுப்பின் எஞ்சும் என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

இதற்கு முன் இத்தகு திருவாசகம் நம் பெருமன்றத்தில் (சமாசத்தில்) மூலம மட்டுமாகவும், **பேரறிஞர் கா. சுப்பிரமணிய**

பிள்ளை M.A. B L. திருமுறைக் காவலர் அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார் M.A அவர்கள் உரையுடனும், வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன. 1941ல் பேரறிஞர் மா.வே நெல்லையப்ப பிள்ளை அவர்களின் அரிய பல ஆராய்ச்சி அகராதிகளுடனும், மற்றும் பல குறிப்பகராதிகளுடனும் அப்போதைய செயலர் ஆற்றல் மிக்க அறிஞர் சைவத் திருவாளர் ம. பாலசுப்பிரமணியனாரால் வெளியிடப் பட்டிருக்கிறது. அன்பர் பலரின் வேண்டுகோளை ஏற்றுப் பெருமன்றச் செயற்குழுவினர் செய்த முடிவின்படி 1941ம் ஆண்டுப் பதிப்பு மீண்டும் அப்படியே அவ்வராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடனும் திரு ம.பா. அவர்களின் பதிப்புரையுடனும் இப்போது வெளியிடப்படுகிறது.

இப்பதிப்பின் செலவு முழுவதும் நம் பெருமன்றப் புரவலர், திருமுறைக்காவலர் அ. சோமசுந்தரம் செட்டியார் M.A அவர்கள் நிறுவியுள்ள கட்டிட வாரிய அறக்கட்டளையிலிருந்து செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இவ்வகையிலும் இன்னும் பல வகையிலும் நம் பெருமன்றம் சிறப்புற இயங்குதற்குத் திருமுறைக்காவலரின் பேரறமே உறுதுணையாக இருந்து வருகிறது என்பதை மிக்க நன்றியுடன் ஈண்டுக் குறிப்பிட விழைகின்றேன்.

இப்பதிப்பை வெளியிட முடிவு செய்த தலைவர் உள்ளிட்ட பெருமன்றச் செயற்குழுவினர்க்கும், ஷை கட்டிட வாரியச் செயலர், திரு. முருகு. இராமலிங்கம் அவர்கட்கும், இதன் அச்சுப் படிகளைத் திருத்தியுதவிய என் அருமைத் தந்தையார் சிவநெறிச் செம்மல் ஒளியகம் ந.ரா. ஆடலரசு அவர்களுக்கும், அழகிய முறையில் அச்சிட்டுத் தந்த நாவல் ஆர்ட் அச்சக உரிமையாளர் கவிஞர் நாரா. நாச்சியப்பன் அவர்களுக்கும் நன்றி உரியதாகும்.

இவ்வினிய நூலை நம் பெருமன்றத்தின் 82ம் ஆண்டு விழாவில் புதுவை நீதிபதி மாண்புமிகு எஸ். இராமலிங்கம் அவர்களைக் கொண்டு வெளியிடும் பேறு அடியேனுக்குக் கிடைத்தமைக்குப் பெரிதும் மகிழ்ந்து, அருளுருவாகத் திகழும் அம்மை அம்பலவாணர் திருவடிகளைப் போற்றுகின்றேன்.

தமிழ்ச் சைவ அன்பர்கள் இந்நூலை வாங்கிப் படித்தும், பலர்க்குப் பரிசாக வழங்கியும் விரைவில் செலவாகுமாறு செய்து ஊக்கமூட்டினால் மேன்மேல் இது போன்ற நூல்கள் வெளிவர ஏதுவாகும்.

அருள்மிகு வேதபுரீசுவரர்
திருக்கோயில்,
புதுவை,
21-5-1988

இங்ஙனம் :
ந. ஒளியரசு
செயலர், சைவ சித்தாந்தப் பெருமன்றம்

உ
சிவமயம்

முன்னைய பதிப்புரை

திருந்திய அன்பிற் **பெருந்துறைப் பிள்ளை** என்று பட்டினத்தடிகளாலும், வருவாசகத்தினில் முற்றுணர்ந்தோன் வண்தில்லை **மன்னைத் திருவாதவூர்ச் சிவபாத்தியன்** செய்திருச் சிற்றம்பலப் பொருளார் தருதிருக்கோவை கண்டேயு மற்றப் பொருளைத் தெருளாத உள்ளத்தவர் கவிபாடிச் சிரிப்பிப்பரே என்று நம்பியாண்டார் நம்பிகளாலும், புகழ்ந்து கூறப்படும் வாதவூர் எங்கோன் வாய்மலர் பயந்த திருவாசகம் என்னும் தேன், நமது ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் உலப்பிலா ஆநந்த மாயதேன், உள்ளகம் ததும்ப வாக்கிறந்தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும் தேக்கிட எற்புத் துளைதொறும் பாய்ந்து நிரம்பும் தேன், நினைத்தொறும் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும் அனைத்தெலும் புள்நெகச்சொரியும் ஆநந்தத்தேன். இத்தேனைப் பருகித் தொல்லையிரும் பிறவிச் சூழுந் தளை நீக்குதற்கு முன்பு செய்தவத்தின் ஈட்டம் வேண்டற்பாலது.

திருவாசகத்துக்கு வாச்சியப் பொருள் தில்லைத்திருக் கூத்தனேயாவன். அவனருளாலே அவன்தாள் வணங்கி அவனருளே கண்ணுகக்கொண்டு காணினல்லால் திருவாசகத்தின் உண்மைப் பொருள் விளங்குவதன்று. சொல்லிய பாட்டின் பொருள் **உணர்ந்து** சொல்லுவார் அவ்வுணர்ச்சி பெறுமுன் சொல்லிய பாட்டின் பொருள் தெரிந்து சொல்லுவார் ஆதல்வேண்டும். திருவாசகத்தின் பதவுரை பொழிப்புரை கருத்துரை நுட்பவுரை முதலியவற்றைக் கற்று கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்த பிறகே அநுபவவுரையை உணர்ந்து நிட்டை கூடுதல் சித்திக்கும். இம்முயற்சியில் முனைந்து நிற்கும் சிற்றுயிர்க்குற்ற துணையாகவே இவ்வெளியீடு கொள்ளற்பாலது.

நமது சமாஜ வெளியீடுகளாக இதற்கு முன்பு, திருவாளர்கள் கா. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களும், அ. சோமசுந்தரம் செட்டியாரவர்களும் எழுதிய உரைகள் பதிப்பிக்கப்பட்டன. அவ்வுரைகளைப் பயின்ற அன்பர் பலர் ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படக்கூடிய சொல்லகராதி, பொருளகராதி முதலியவைகளடங்கியதொரு பதிப்பை நமது சமாஜம் வெளியிட வேண்டுமென்று விரும்பினர். அவர்கள் விருப்பத்துக்கிணங்கவே இப்பதிப்பு அமைந்துள்ளது. இப்பதிப்பில் பல அன்பர்கள் எவ்வித கைம்மாறும் கருதாமல், கற்றாரைக் கற்றாரே காமுறுவர் என்னும் முதுமொழிக்கேற்ப

ஒருங்கியைந்து மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண் துஞ்சார் என்பன போன்ற இலக்கணங்களுடையராகிப், பொன்னேபோல் போற்றற்குரிய பலதிறப்பட்ட ஆராய்ச்சி அகராதிகளைக் கோவை செய்துபகரித்துள்ளனர். இவர்களுட் சிறப்பாக ஐம்பதாண்டு களாகச் சமயத்தொண்டு செய்து திருமுறைச் செம்பொருள்களை ஓல்லும் வாயெல்லாம் ஓவாதே விளக்கிவரும் முதறிஞரும் அகவையின் முதுமையும் அன்பினில் என்றும் மாறா இள்மையும் உடைய சைவத்திருவாளர் மா.வே• நெல்லையப்ப பிள்ளையவர்கள் இப்பதிப்புக்குதவிய அறிவுப்பொருள் என்றும் மறக்கற்பாலதன்று• சிவபெருமான் பெயரகராதியும் உவமையகராதியும் தொகுத்த தோடமையாது சொல்லகராதியொன்றும் தொகுத்து அப் பெரியார் உதவினர். சொல்லகராதியுட் செய்யுளெண்கள் மட்டுமே காணப்பட்டபடியால் அவற்றுடன் அடியெண்களையும் சேர்த்துப் பலவித திருத்தங்களோடு சைவஇளைஞர் திரு. ஜி. கலியாணம் பிள்ளையவர்கள் அரும்பாடுபட்டு யாத்தளித்தனர். ஏட்டுப் பிரதிகளை ஒப்பு நோக்குவதில் எல்லையில்லதோர் பொறுமையும் கூர்மையான அறிவும் படைத்த செல்வச் சிரஞ்சீவி மு. அருணாசலம் பிள்ளையவர்கள் பல பிரதிகளைச் சேகரித்துப் பெற்ற பல பாடபேதங்களை உபகரித்தனர். மிகச் செம்மையாகவும் மிக விரைவாகவும் சாது அச்சுக்கூடத்தினர் இந்நூலை அச்சிட்டுதவியது காலத்தாற் செய்த ஞாலத்தின் மாணப்பெரிய நன்றியாகும். இவ்வெளியீட்டுக்குரிய செலவனைத்தையும் தாமே ஏற்றுக்கொண்டு, முன்பணமாக ஐந்நூறு ரூபா உபகரித்த தனவணிக அன்பர் பலவான்குடி சைவத்திருவாளர் ராம. கும. சு குமரப்ப செட்டியாரவர்கள் பேருதவி மிகவும் பாராட்டற்பாலது. இவ்வெளியீட்டுக்கு மேற்கூறியவாறெல்லாம் உதவி புரிந்த அன்பர்கள் அனைவருக்கும் நமது சமாஜம் மனப்பூர்வமான நன்றி செலுத்துகின்றது. அன்னார் நீடூழி வாழ எம் வாழ் முதலாகிய பரம்பொருள் அருள் புரிக.

தில்லைக்கூத்தன் தேரூர்ந்து நம்மில்லங்கடோறும் எழுந்தருளிச் செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்து, அந்தணர் பிரியாத சிற்றம்பலத்தே நறுநெய்யொடு பால் தயிர் ஆடியருளும் இம்மார்கழித் திருவாதிரை நன்னாளிலே இப்பதிப்பு அவன் எடுத்த பொற்பாத நீழலிற் சமர்ப்பிக்கப் பெறுகின்றது. இந்நூல் நம்மைச் சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திருக்கூட்டத்திருத்துக, பத்திநெறி அறிவித்துச் சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவனடிக்கீழ் நிறுத்துக.

தில்லைச்சிற்றம்பலம்
விக்கிரமஹூ மார்கழிமீ உகஉ
ஆதிரை நன்னாள்
12 1—1941

இங்ஙனம்
ம. பாலசுப்பிரமணியன்
காரியதரிசி,
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்

உ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரித்திரம்

எழுதரு மறைகள் தேரு இறைவனை எல்லில் கங்குல்
பொழுதறு காலத் தொன்றும் பூசனை விடாது செய்து
தொழுதகை தலைமே லேறத் துளும்புகண் ணீருள் மூழ்கி
அழுதடி அடைந்த அன்பன் அடியவர்க் கடிமை செய்வாம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத்(து) ஆனந்தம் ஆக்கியதே—எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்

தண்ணார் தமிழளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டிலே, மதுரையம் பதிக்கு ஏழு மைல் தூரத்திலே, வைகையாற்றங்கரையிலே, திருவாதவூரிலே, இற்றைக்கு ஏறக்குறைய ஆயிரத்து அறுநூற்றைம்பது ஆண்டுகட்கு முன்னர் அந்தணர் குலத்திலே மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்னும் வாதவூரடிகள் தோன்றியருளினார். இவர் வாதவூரர் என்ற பெயர் சூட்டப்பெற்று இளமையிலேயே எல்லாக் கலைகளையும் கற்று நல்லொழுக்கமுடையவராயினார். இவரது மேன்மையை அறிந்த அரிமர்த்தன பாண்டியன் என்ற அரசன் இவரைத் தனது முதல் மந்திரியாக்கித் "தென்னவன் பிரமராயன்" என்ற பட்டத்தையும் சிவிகை, குடை, கவரி முதலிய விருதுகளையும் திரண்ட செல்வத்தையும் இவருக்களித்தான். இவர் சில காலம் அறநெறி பிறழாது அமைச்சுரிமை செலுத்தி வந்தார். ஆயினும் அதில் பற்று வையாமல் சிவஞானம் தரவல்ல நல்லாசிரியனை வேண்டி நின்றார்.

ஒருநாள் ஆரியவணிகர் கீழ்க்கடற்கரையில் நல்ல குதிரைகளை விற்பனைக்காகக் கொண்டுவந்துள்ள செய்தியை யறிந்த அரசன், மிகுந்த பொன்னைத் தந்து வாதவூரரைக் குதிரைகள் வாங்கி வரும்படி பரிசனங்களோடு அனுப்பினான். வாதவூரரும் கடினமான வழி பல கடந்து திருப்பெருந்துறையென்ற இடத்தை யடையும் போது ஆங்கொரு சோலையினின்றும் அரநாம முழக்கம் கடல் போன்றொலிப்பதைக் கேட்டார். ஆங்கு, சிவபெருமானார் மானுடச் சட்டை தாங்கி மானைக்காட்டி மானைப் பிடிப்பதுபோல வாதவூரருக்கு ஞானோபதேசம் செய்யத் திருவுளங்கொண்டு ஒரு

சிவயோகி வேடம் பூண்டு சிவகணங்கள் தமக்குச் சீடர்களாக வீற்றிருக்க, ஒரு குருந்தமரத்தடியில் அவர்கட்கு ஞானப் பொருள் களை விளக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

இக்காட்சியைக்கண்ட வாதவூரர் 'தொழுதகை தலைமேலேறத் துளும்பு கண்ணீருள் மூழ்கி' குருமூர்த்தியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து தம்மை ஆட்கொள்ளுமாறு வேண்டினர். இதற்கென்றே வந்துள்ள குருமூர்த்தியும் வாதவூரருக்குத் திருநோக்கால் பரிசத்தால் திகழும் வாக்கால் ஞானதீக்கை செய்தருளினர். சிவஞானம் கைவரப் பெற்ற வாதவூரர் உள்ளக் கனிவொடு பல பாடல்களைத் தங்குரு மீது பாடினர். குருந்த மேவிய குருநாதரும் இவர் பாடல்கள் அருளொளி வீசும் மாணிக்கவாசகமாக இருத்தலுக்கு மகிழ்ந்து வாதவூரருக்கு ''மாணிக்கவாசகர்'' என்ற தீக்ஷாநாமம் சூட்டினர். மாணிக்க வாசகரும் தமது உடல் பொருள் ஆவி ஆகிய மூன்றும், அரசன் தந்த பொருளும் இறைவன் உடைமைகளேயென்றும், அரசனும் தாமும் அடிமைகளேயென்றும் உணர்ந்து அவைகளை இறைவனாகிய குருமூர்த்திக்கே அர்ப்பணம் செய்தனர். இறைவனும் அப்பொருளைப் பெருந்துறையில் திருக்கோயில் பணித்து அடியவர்க்குதவுமாறு கட்டளையிட, அவ்வாறே செய்து உலகப் பொருள்களை நீத்துக் கோவணஆடையும் திருநீறும் கொண்டு மெய்த்துறவியாகத் திருப்பெருந்துறையில் அமர்ந் திருந்தனர்.

பரிசனங்களால் இவற்றை யறிந்த பாண்டியன், உடனே தன்னிடம் வரும்படி ஒரு திருமுகம் விடுத்தான். மாணிக்கவாசகர் அத்திருமுகத்தைப் பொருட்படுத்தவில்லையாயினும் இறைவன் ''நாம் ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகளைக் கொண்டு வருவோம். நீ முன்னதாகச் செல். இம்மாணிக்கக் கல்லையும் அரசனிடம் கொடு'' என்று கட்டளையிட்டு ஒரு மாணிக்கத்தையும் தர, அதைக்கொண்டு அரசனிடம் தந்து ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகள் வருமெனச் சொல்லி அரசனை மகிழ்வித்தார். ஆவணி மூலத்துக்கு இரண்டொரு நாள் முன்னர் வரை மதுரையின் பக்கலிலாவது பெருந்துறை யிலாவது குதிரைப் படையொன்றும் வரக்காணுத பாண்டியன், மாணிக்கவாசகர் தன்னை ஏமாற்றிப் பொய்யுரைத்தனரென் றெண்ணி அவரைச் சிறையிலிட்டுப் பலவகையாகத் துன்புறுத்தி னன். சுவாமிகள் எம்பெருமானையே நினைந்து ''நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய், நானே இதற்கு நாயகமே'' என்ற உறுதியோடு விளங்கினர்.

ஆவணி மூலத்தன்று காலையில் குதிரைகள்வந்தன. ஆலவாய்க் கடவுளும் குதிரைச்சேவகனாக வந்தான். பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து மாணிக்கவாசகரைச் சிறையிலிருந்து விடுவித்து மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டான். இறைவன் திருவிளையாடலால் நரிகளே குதிரைகளாக வந்தன. அன்றிரவே மீண்டும் அவைகள் நரிகளாயின. பாண்டியன் சினம் மிகுந்தவனாய் மாணிக்கவாசகரை மீண்டும் துன்புறுத்தினான்; உச்சி வேளையில் சுடுகின்ற வைகை மணல் நடுவே நிறுத்தினான். உடனே இறைவன் கருணை கூர்ந்து வைகையில் பெரு வெள்ளத்தை நிரப்பினான். வெள்ளம் கரைகளையுடைத்து மதுரைக்குள் பாய்ந்தது. அமைச்சர் சிலரால் மாணிக்கவாசகப் பெரியாரைத் துன்புறுத்துவதால் இக்கேடு வந்ததென அரசன் உணர்ந்து, அவரை விடுவித்து வணங்கி வெள்ளத்தைத் தடுத்து அருள்புரியுமாறு வேண்டினான். அவரும் கரையிற் செல்லவும் வெள்ளப்பெருக்கு நின்றது. உடைப்புக்களை யடைத்தற்கு மதுரையின் குடிகளிடம் கட்டளையிட்டு மாணிக்கவாசகர் நிட்டை கூடியிருந்தார்.

எல்லா உடைப்புக்களும் அடைபட்டன. வந்தியென்ற கிழவியின் பங்குமட்டும் அடைபடவில்லை. இறைவனே அவளுக்குக் கூலியாளாக வந்து அவள் தந்த பிட்டையுண்டு வேலைசெய்யாமல் திருவிளையாடல் புரிந்தான். அரசன் வந்தியின் ஆள் வேலை செய்யாததையுணர்ந்து அவனைப் பிரம்பாலடிக்கவும், அரசன், தேவர், மனிதர் முதலிய எல்லா உயிர்கள் முதுகிலும் அந்த அடிபட்டது ஆளும் மறையவே, பாண்டியன் இத்திருவிளையாடலையும் மாணிக்கவாசகர் பெருமையையும் நன்குணர்ந்து அவரை வணங்கினான். மாணிக்கவாசகர் அமைச்சர் பதவியை நீத்துத் திருப்பெருந்துறை சென்றார்.

ஆங்கு மீண்டும் குருந்தமேவிய குரவரையும் குழாங்களையும் கண்டார். இறைவனும் ஆங்குள்ள குளத்தில்தோன்றும் சோதியிற் கலக்கும்படி குழாங்கட்கும், பல தலங்களையும் வணங்கி ''நலமலி தில்லையுள், கோலமார்தரு பொதுவினில் வருகென'' மாணிக்கவாசகருக்கும் கட்டளையிட்டு மறைந்தான். குழாங்களும் சோதியிற் கலந்தன. வாதவூரடிகள் உத்தரகோசமங்கை, இடைமருது, அண்ணாமலை, கழுக்குன்றம், காஞ்சி முதலிய பல தலங்களை வணங்கித் திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடித் தில்லையில் வந்து திருக்கூத்தனை வணங்கி ஊருக்குப் புறம்பே ஓரிடத்தில் வசித்துவந்தார்.

சிவனடியார் ஒருவர் ஈழநாட்டில் ''பொன்னம்பலம்'' என்று கூறியிரந்துண்டு வந்தார். இதைக்கண்ட புத்தர்கள் பொறாதவர்

களாய்த் தமது மன்னனிடம் தெரிவித்தனர். அரசன் அவ்வடி யாரைத் தருவித்து, ''பொன்னம்பலம்'' என்பதின் வரலாற்றை யறிந்து தனது குருவோடும் ஊமைப் பெண்ணோடும் தில்லைப் பொன்னம்பலம் சென்று புத்ததேவரை ஆங்கு நிலைநாட்டும் உறுதி கொண்டு புறப்பட்டுத் தில்லையையடைந்தான். புத்த குருவும் தில்லை யிலுள்ளாரை வாதுக்கழைத்தான். இறைவன் தில்லை வாழந் தணர்கட்குக் கனவில் மாணிக்கவாசகரைக் கொண்டு புத்தரை வாதில் வெல்லுமாறு கட்டளையிடலும், மாணிக்கவாசகரும் சிற்சபையில் சோழமன்னனும் அந்தணரும் அறிஞரும் அமர்ந் திருக்க புத்த குருவை நோக்கி உன்வாதம் என்னை? யென வினவினார். அவன் தனது கொள்கைகளைக் கூறவே, இவர் சைவ உண்மையை எடுத்துரைத்து புத்தவாதத்தை மறுத்தார். புத்தகுரு இதையுணராது, மீண்டும் தனது வாதத்தையே உரைக்க, மாணிக்கவாசகர் இறைவன் திருவருளை நினைந்தார். உடனே கலைமகள் புத்தர் வாக்கினின்றும் அகன்று அவர்களையெல்லாம் ஊமர்களாக்கினாள். உடனே புத்த அரசன் ''பேசுவாரை ஊமர் களாக்கினீர், என் ஊமை மகளைப் பேச வைத்தால் நானும் என் நாடும் சைவத்தை மேற்கொள்ளத் தடையில்லை'' யென்றான். மாணிக்கவாசகர் அப்பெண்ணைப் பல கேள்விகள் கேட்க, அவை கட்குப் பிறவி ஊமையான அப்பெண் வாயால் பேசிப் பதில் கூறினாள். (இவற்றைத் தொகுத்து சுவாமிகள் ''திருச்சாழல்'' என்று அருளிச் செய்தார்.) பிறகு புத்தமன்னன் சைவனாயினான். அவன்வேண்ட சுவாமிகள் அருள்கூர்ந்து வாது செய்த புத்த ஊமர் களைப் பேசச்செய்தார். அனைவரும் சைவராயினர்.

பிறகு சிலகாலங்கழிந்த பின்னர், இறைவனே ஓரந்தணவுருக் கொண்டு, மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று, தான் பாண்டி நாட்டி லிருந்து வந்ததாகக்கூறித் திருவாசகம் முழுமையையும் சுவாமிகள் சொல்ல, ஏடும் எழுத்தாணியுங் கொண்டு எழுதி, அகப்பொருட் கோவை சொல்ல வேண்டுமென்று கூறலும், சுவாமிகள் சொல்ல அதையும் எழுதிக்கொண்டு ''மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையார் எழுதியது'' என்று கைச்சாத்திட்டு சிற்சபையின் பஞ்சாக்கரப்படியிலே ஒருவருங்காணாதவாறு வைத்தனன். தில்லைவாழந்தணர் இவ்வேட்டை மாணிக்க வாசகருக்குக் காட்டி, இப்பாடல்களின் பொருளைத் தெரிவிக்க வேண்டினர். மாணிக்கவாசகரும் அவர்களை அழைத்துச் சென்று தில்லைத் திருக்கூத்தனைச் சுட்டி இவனே பொருளெனக்காட்டி அவன் திருவடியில் ஆனிமாமகத்திலே இரண்டறக் கலந்தனர்.

ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள்

—o—

அடிகள் காலம் :—இது கி.பி. மூன்றும் நூற்றுண்டு என்பது பலரும் ஒப்பமுடிந்த கொள்கை. அடிகள் ஏனைய மூன்று சமய குரவர்க்கும் முற்பட்டவரென்பதே பழைய வரலாறுகளிலும் புராணங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. சில ஆண்டுகட்கு முன் சில அறிஞர்கள் திருத்தொண்டத் தொகையில் அடிகள் கூறப்படாமை, ஒன்பதாம் நூற்றுண்டிலிருந்த வரகுணனை அடிகள் திருக் கோவையார் ௩0௬, ௩௨எ-வது பாடல்களிற் கூறியுள்ளமை, மாயாவாதம் மும்மலம் ஆகமம் முதலிய சொற்களை அடிகள் உபயோகித்துள்ளமை, அடிகள் அருளிய செய்யுள் வகைகள் (கோவை, சதகம், அம்மானை, விருத்தம் முதலியன), ''கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்,'' ''ஒரு தோழன் தொண்டருளன்'' என்று அடிகள் கூறினமை சம்பந்தரையும் சுந்தரரையும் குறிக்கும் என்பன போன்ற காரணங்கள் கூறி, அடிகள் காலம் கி.பி. ஒன்பது அல்லது பத்தாம் நூற்றுண்டென்கின்றனர். இக்காரணங்களை யெல்லாம் நன்காய்ந்து, கல்லாடத்தில் அடிகள் வரலாறுண்மை, ''குடமுழ நந்தீசனை வாசகனுகக் கொண்டார்,'' ''நரியைக் குதிரை செய்வானும்'', ''அணியார் வையைத் திருக்கோட்டினின்றதோர் திறமுந்தோன்றும்'' என்ற அப்பர் வாக்குகள் அடிகள் வரலாற்றைக் குறிக்கின்றமை, மூன்றும் நூற்றுண்டில் மலையாளச் செப்புப்பட்டயமொன்றில் அடிகள் இந்தியகிறிஸ்தவரை மீண்டும் சைவராக்கிய செய்தி கூறப்பட்டமை, அடிகள் புத்தரை வாதில் வென்றதை இலங்கையிலுள்ள மகாவமிசம் என்ற சரித்திர நூல் கூறுதல், முதலிய பலகாரணங்கள் காட்டி உயர்திருவாளர்கள் மறைமலையடிகள், கா சுப்பிரமணியம்பிள்ளை, சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகிய மூன்று பேரறிஞர்களும் முறையே தங்கள் ''மாணிக்கவாசகர் வரலாறும் காலமும்'', 'மாணிக்கவாசகர் சரித்திரம்''. ''மாணிக்கவாசகர் அல்லது நீத்தார் பெருமை'' என்ற உரைநடை நூல்களில் தாபித்துள்ளார்கள். அடிகள் ஏனைய மூன்று சமய குரவர்க்கும் முற்பட்டு கி.பி. மூன்றும் நூற்றுண்டில் இருந்தவரென்பதே ஆராய்ச்சியில் துலங்கும் முடிபாகும்.

(2) **அடிகள் குலம் :**—இது ஆதிசைவ குலமென்று வடமொழி ஆலாஸ்ய மஹாத்மியமும், அமாத்திய குலமென்று ஏனைய பல வரலாறுகளும், ஐக்கியவாத சைவக்கன்னர ஆராத்தியப் பிராமண குலமென்று சில நவீன ஆராய்ச்சி முடிபுகளும் கூறுகின்றன.

(3) **அடிகள் சமயம் :**—அடிகள் சைவசித்தாந்த சமயகுரவருள் ஒருவர் என்று சைவசித்தாந்திகளும் ஐக்கியவாதி என்று அடிகளை ஆராத்திய குலத்தவராக் கொள்வோரும் கூறுகின்றனர். பன்னிரு திருமுறைகளையும் பதினான்கு சாத்திரங்களையும் வகுத்த பெரியார் கள் கொள்கையே அறிவுக்குப் பொருத்தமுடையதாம்.

(4) **அடிகள் முற்பிறவி :**—கயிலையில் கணநாதராயிருந்தா ரென்று திருவால வாயுடையார் புராணங் கூறும். "குடமுழ நந்தீசனை வாசகனுக்கொண்டாய்" என்ற அப்பர்வாக்கும், "நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகைக் குரம்பையிற் புகப்பெய்து" என்ற அடிகள்வாக்கும் இதைக்குறிக்கும் என்பர் சிலர். கயிலைச் சாரலில் சித்தராயிருந்து கவனக் குளிகையை யிழந்து பூமிக்கு வந்து பாண்டியன் பொருளைச் சிவ தர்மத்துக்காக்குதல் முதலியன நிகழ்த்தி மீண்டனர் என்றும் சில புராணங்கள் கூறும்.

(5) **அடிகள் தாய் தந்தையர் :**—தாயின் பெயர் சிவஞானவதி யென்று மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய திருப் பெருந்துறைப் புராணம் கூறும். தந்தை பெயர் சம்புபாதாசாரியர் என்று அப்புராணமும் சுந்தரநாதர் என்று வடமொழி ஆலாஸ்ய மும் கூறும். ஏனைய புராணங்களில் இவர்கள் பெயர்கள் காணப் படவில்லை.

(6) **அடிகளுக்கு மனைவி மக்களுண்டா? :**—"முடித்தவாறும் ....இங்கொருத்தி வாய், துடித்தவாறுந் துகிலிறையே சோர்ந்த வாறும்......" (திருச்சதகம்-௫௭) என்ற அடிகள் வாக்கு முதலியன கொண்டு மறைமலையடிகள் வாதவூரடிகட்கு மனைவி மக்களுண் டென்கிறார்கள். ஏனைய அறிஞர்களிற் சிலர் இதை மறுத்தும் பலர் வாளாவிருந்தும் வேறுபடுகின்றனர். பழைய புராண வரலாறு களில் ஒன்றும் கூறப்படவில்லை.

(7) **அடிகள் பாண்டியன் பொருளைச் செலவிட்டதும்புத்தரை ஊமராக்கி வாதில் வென்றதும் அறச்செயல்களா? :**—இவைகள் அறச்செயல்களே யென்று மேலே கூறிய மூன்று உரைநடை நூல் களிலும் விரிவாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

(8) **அடிகள்எந்தெந்த பாடல்களை எங்கெங்கு எவ்வெப்போது பாடினார்? :**—வாதவூரடிகள் தமது வாழ்க்கையில் எவ்வெக் காலங் களில் எவ்வெச்சந்தர்ப்பங்களில் எவ்வெப்பாடல்களைப் பாடி யருளினார் என்பது ஆராய்தற்குரிய பொருளாகும். இதைப்பற்றிக் கடவுள் மாமுனிவருக்கும் பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பிகளுக்கும்

கருத்து வேற்றுமை நிரம்பவுண்டு, முதலிற்கடவுள் மாமுனிவர் தமது வாதவூரடிகள் புராணத்துட் கூறும்முறையை விரிப்போம்.

கடவுள் மாமுனிவர் முறை:

நரிபரியாக்கிய திருவிளையாடல், மண்சுமந்த திருவிளையாடல் முடியும்வரையில் வாதவூரடிகள் எப்பாடலும் அருளிச்செய்திலர். அரசன் வாதவூரரிடம் மன்னிப்புப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்திருப் பெருந்துறைக்குச் சென்று இறைபணிபுரிந்து வாழ அவருக்கு இறுதியாக விடைதந்தனன். வாதவூரர் பெருந்துறை சேர்ந்து குருமூர்த்தியைக் கண்டனர். குருமூர்த்தியார் ''நீ இங்கேயே இருப்பாயாக. இப்பொய்கையில் சோதிதோன்றும், அதில் ஏனைய சீடர்கள் மூழ்குவர். நீ மட்டும் இங்கேயிருந்து, பிறகு உத்தரகோச மங்கை சென்று அட்ட மாசித்திகள் பெற்றுப் பல தலங்கள் சென்று இறுதியில் சிதம்பரம் சேர்ந்து புத்தரைவாதில்வென்று ஆங்கேயே எம்திருவடி சேர்வாய்'' என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தனர். வாதவூரர் குருந்த மரநிழலில் தெய்வப்பீடம் அமைத்துக் குரு மூர்த்தியின் திருவடிகளையிருத்திப் பூசித்து வந்தனர். இவ் வாறிருக்கும் நாளில் 1, 41, 26, 33, 42, 25, 28, 24, 23, 27, 29, 43, 44, 47, 20, 38, 50, 34, 32, 36 ஆகிய இருபது பதிகங்களை அருளிச் செய்தார். பிறகு பொய்கையில் தீ தோன்றிற்று. அடியவரெல்லாம் ஐந்தெழுத் தோதித் தீக்குளித்து மறைந்தனர். வாதவூரர் மிக வருந்தி 5-ம் பதிகம் பாடிப்பின் உத்தர கோசமங்கை சென்று 6-ம் பதிகம் பாடினுர். பிறகு இடைமருதைத் தரிசித்து ஆரூர் சென்று 39-ம் பதிகம் பாடிச் சீகாழிசென்று 37-ம் பதிகம் பாடிப் பலதலங் கள் தொழுதுத்திருவண்ணுமலையில் மார்கழி மாதத்தில் பெண்கள் நீராடத்துயிலெழுப்பிச் செல்வது கண்டு 7-ம் பதிகத்தையும் பெண் கள் அம்மானை ஆடுவதுகண்டு 8-ம் பதிகத்தையும் பாடிக் கழுக்குன்றையடைந்து 30-ம் பதிகம்பாடிப் பிறகு சிதம்பரம் சென்று குருமூர்த்தியின் திருவுருவங்கண்டு 31-ம் பதிகம் பாடித் தில்லையின் வீதிகளில் வலம்வரும்போது 40, 22, 21, 2, 3, 4,-ம் பதிகங்கள் பாடி, ஆங்கு பெண்கள் பொற்சுண்ணம் இடித்தல்கண்டு 9-ம் பதிகம் பாடிப் பின்பு 11, 14, 15, 13, 16, 17, 10, 18, 19, 35-ம் பதிகங்கள் பாடி ஒரு பர்ணசாலை யமைத்துத் தில்லையிலிருந்தனர். பின்பு புத்தரைவாதில் வென்று ஊமை அரசகுமாரியைப் பேச வைத்து வாதின் சாரத்தை 12-ம் பதிகத்தில் அமைத்தருளினர். பிறகு தில்லையிலேயே 49, 46, 51, 45-ம் பதிகங்களைப்பாடித் தில்லைக் கூத்தன் எழுதியருளத் திருவாசகம் முழுமையும் பாடிப்

பாவை பாடிய வாயால் கோவையும் பாடித் தில்லைமூவாயிரவ ரெதிரே தில்லைக்கூத்தன் திருவுருவுள் ஐக்கியமாயினர். 48ம் பதிகத்தைப் பற்றி இப்புராணத்துள் எதுவுங்காணப்படவில்லை (47ம் பதிகத்தின் எண்திகழெழுநான் கென்றுளது.)

இனி பெரும்பற்றப் புலியூர் நம்பிகள் இயற்றிய திருவால வாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்துட்காணும் சரித முறையை ஆராய்வாம்.

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பிகள் முறை :

திருப்பெருந்துறையில் அருளியவை :- குருமூர்த்தி மாணிக்க வாசகரைப் பாடும்படி சொன்னபோது 41, 42, 51-ம் பதிகங்கள் பாடினர். பின்னர், சற்குரு சுட்டிக் காட்டிய மாணுக்கர்களை நோக்கி 26-ம் பதிகத்தைச் செய்தார். ஞானகுரு மறைந்தருளிய பொழுதும் பிறகும் 22, 27, 23, 32, 25, 34, 39, 28, 44-ம் பதிகங் களைப் பாடினர். பிறகு திருப்பெருந்துறை நகருட்சென்று அங்கு நிகழ்ந்தவற்றைக்கண்டபோது 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 7, 5-ம் பதிகங்களை அருளினர். பாண்டியனிடமிருந்து திருமுகம் வந்த போது கோயிலுட்சென்று முறையிடுங் காலத்து 20-ம் பதிகம் ஓதியருளினர்.

மதுரையில் அருளியவை:-குறித்தநாளில் குதிரைகள்வாராமை கண்டு 33, 29-ம் பதிகங்களைப் பாடினர். குதிரைகள் வாராமையால் அரசனல் சிறையிலிடப்பட்டபோது 24-ம் பதிகத்தை அருளினர். சிறைக்கு அண்மையிலுள்ள மரத்திலிருந்த குயிலைப்பார்த்து 18-ம் பதிகத்தைச் செய்தார். குதிரைகள்மீது வரக்கண்ட வணிகரைப் பார்த்து மதுரைநகரத்து மகளிர் கூறியதாக 17-ம் பதிகத்தை அருளினர். குதிரைப் பாகர்க்குப் பாண்டியன் பரிசளித்தபோது 37-ம் பதிகத்தை ஓதினர். பரிகளெல்லாம் நரிகளாக மாறினபோது 38-ம் பதிகத்தைச் சொன்னர். பாண்டியன் அவரைச் செல்லும்படி இறுதியாக விடை தந்த போது 1-வது பதிகத்தைச் செய்தார்.

திரு உத்தரகோசமங்கையில் 6-ம் பதிகத்தையும், திருக்கழுக் குன்றத்தில் 30-ம் பதிகத்தையும் அருளினர். மேற் சொன்னவை போக மிகுந்த 18 பதிகங்களைப்பற்றி பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பிகள் யாதும் வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை.

(9) **அடிகள் திருக்கோவை பாடினரா?** ;—பழைய வரலாறு களும் மேற்கூறிய மூன்று நூல்களும் அடிகள் பாடியதாகவே கூறு கின்றன. சில ஆராய்ச்சியாளர் திருவாசகத்தை நோக்கத் திருக்

கோவை சிறுமையுடையதென்றும், திருக்கோவை இயற்றிய சிவபாத்தியர் அடிகளல்லரென்றும் கூறுகின்றனர். அடிகள் கி.பி. கூ0-ம் நூற்றுண்டினரென்போர் வரகுணன் செய்தி, செய்யுளமைப்பு முதலியவைகட்காக அடிகள் கோவை இயற்றினரென்பதை ஒப்புக் கொள்கின்றனர்.

(10) **அடிகள் திருவாக்கு** :—இதில் அடிகள் வரலாற்றுக்குரிய அகச்சான்றுகள் நிரம்பியுள்ளன, "எங்கள் திருப்பெருந்துறை மேவினுன், காயத்துள் அமுதூறவூற நீகண்டு கொள் என்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவடி" (சென்னிப்பத்து-ரு) "நாயினேனை நலமலி தில்லையுள், கோலமார் தருபொதுவினில் வருகென" (கீர்த்தித் திரு வகவல்-கஉஎ, கஉஅ), "நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி......மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும்......" (ஆனந்த மாலை-எ), "மண் சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவான்மொத்துண்டு, புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங் காண் அம்மாஞய்" (திருவம்மானை-அ) என்பன போன்றபல பகுதிகளில் இச்சான்றுகள் அமைந்துள்ளன. பதியிலக்கணம், பாசஇலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பசுத்தன்மை கெடுதல், குருவின் உபகாரம், இருவினையொப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம், அடியரிலக்கணம் முதலிய பல சைவசித்தாந்த சாத்திரப் பகுதிகட்கும் அடிகள் திருவாக்கில் ஆதாரங்கள் பலவுள. நயங்கள், அணிகள், உவமைகள், சுவைகள், பழமொழிகள் முதலியன அடிகள் வாக்கில் செறிந்துள்ளன. இயற்கைப் பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் கடவுள் வடிவாகவும் சத்தி சிவமயமாகவும் உவமித்து விவரித்தலில் அடிகள் வல்லுநர். விளையாடல்களில் கடவுளுணர்ச்சியைப் புகுத்திப் பூவல்லி, அம்மானை, கோத்தும்பி போன்ற பாடல்களைப் பாடுவதிலும் அடிகளை ஒப்பாரிலர். சுருங்கக் கூறின் அடிகள் திருவாக்கு மெய்யுணர்வையும், உள்ளக் கனிவையும், முத்தியையும் நல்கும் பெற்றியுடையதென்று கூறலாம்,

(இச்சரித்திரமும் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளும் **திரு. ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார், பி. ஏ, பி. எல்.** அவர்களால் எழுதப்பட்டன.)

உ

சிவமயம்

உள்ளுறை

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

1. சிவபுராணம்

கலிவெண்பா

(சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்தாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகமம் ஆகிநின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னடிவெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்தன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்தன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி யெந்தை யடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநம் தேவ னடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்*
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பன்யான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை யிலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்அசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லா அ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்

---

* வணங்கியென்—என்பது தளை தட்டாத பாட பேதம்.

ஐயா எனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின்
நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல் போர்த்தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாம்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
ஈர்த்தென்னை யாட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்

ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோஎன்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தி னுள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

2. கீர்த்தித் திருஅகவல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

(சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை)

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயி ரெல்லாம் பயின்றன னாகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோ ருலகும்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை யிருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியா ருள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித் தருளியும்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற எய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்தி ரத்திருந்து
உற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி

ஏறுடை ஈசனிப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பண மதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்
மொக்கணி யருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்
நரியைக் குதிரை யாக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டியன் தனக்குப் பரிமா விற்று
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறாது
ஆண்டான் எங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தண னாகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்
பூவண மதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வ னாகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவலம் அதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாச மாக்கிய பரிசுந்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும்
விருந்தின னாகி வெண்கா டதனில்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்கு
அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கா னொருவ னாகிய தன்மையும்
ஓரி யூரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலக னாகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்
தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்

கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையும்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசும்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து
மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமும்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவ னாகியும்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்தும்
திருப்பனை யூரில் விருப்ப னாகியும்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியும்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்
அந்தமில் பெருமை அழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்
டிந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திர னாகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுள்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்
எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்றல் அதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை யொருங்குடன் அறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்,
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்
மூல மாகிய மும்மலம் அறுக்கும்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்

உத்தரகோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப வூர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுள்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை யீங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது வாகி மயக்க மெய்தியும்
பூதல மதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியும்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாதமெய்தினர் பாத மெய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்று
இதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கின ரேங்கவும்
எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை யம்பொன்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
அருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

3. திருஅண்டப் பகுதி

இணைக் குறளாசிரியப்பா

(சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியும்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ரூழியும் நீக்கமும் நிலையும்

சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்து
எறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின் ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் நாள்தொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு
மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்டிறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கங் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்று
எனைப்பல கோடி யெனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயின் அடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க
ஏனத் தொல்லெயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க
சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மையில் ஐயோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவியெப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் வுணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிறபதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறவுறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க

பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணால் யானுங் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவனெனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானும் உடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலின் தோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையி லேறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய
வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழில் தோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை அஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற வோங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாபம் நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயின்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்து
ஊழூழ் ஓங்கிய நங்கள்
இருவினை மாமரம் வேர்பறித் தெழுந்து
உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகில்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலின் நோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட உழவ ராரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க
எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க

காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியும் இல்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவில் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
உற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்
இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்கு
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாள்நுதற் பெண்ணென ஒளித்துஞ் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலின்
தாள்தளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும்
தன்னே ரில்லோன் தானே யான தன்மை
என்னே ரனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி யருளலும்
உளையா அன்பென் புருக வோலமிட்டு
அலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்

தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூர் எழில்நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்று
அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்
ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆவா செத்தேன் அடியேற்கு
அருளிய தறியேன் பருகியு மாரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்து
உவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுதம் மயிர்க்கால் தோறும்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாயுட லகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது
உள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்கு
அள்ளூ றாக்கை யமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன் என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராவமு தாக்கினன்
பிரமன்மா லறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

4. போற்றித் திருஅகவல்

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

(சகத்தின் உற்பத்தி)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்று
அடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏன மாகி முன்கலந்து

4. போற்றித் திருஅகவல்

ஏழ்தலம் உருவ இடந்து பின்னெய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய வென்று
வழுத்தியுங் காணா மலரடி யிணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கடல் உலகினில்
யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியி னுள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்து
ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்
ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தவக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கியுள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன்பணைத்து
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்து
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த வுலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி யென்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வ மென்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்
தெய்வ மென்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி யழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியரும்
சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாத மென்னும்

சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து
உலோகா யதனெனும் ஒண்திறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிட மெய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவுந்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுள முருகி அழுதுடல் கம்பித்து
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் லிடையறா அன்பில்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாய்மெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது வொழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாரும்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையாது
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் னாகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி
அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதவென் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதிய னாகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்தில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்னா ருருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி

ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி
கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றியென் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி
அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகி லாகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி
வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூ ரமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி

கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு வானாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழிரு மூவர்க்கு
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தே னடியேன் தமியேன் போற்றி
களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சேலென் றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சே ரடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையா ரரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி

தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி
தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி யாகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுவீ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

5. திருச்சதகம்

(பத்திவைராக்கிய விசித்திரம்)

1. மெய்யுணர்தல்

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

5 மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப்போற்றிசயசயபோற்றியென்னும்
கைதான் நெகிழ விடேன்உடையாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

6 கொள்ளேன் புரந்தரன் மாலயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின்இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள் உத்தமனே. உ

7 உத்தம னத்தன் உடையான் அடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மாலிவ னென்ன மனநினைவில்
ஒத்தன வொத்தன சொல்லிட ஆரூர் திரிந்தெவருந்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. ௩

8 சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சமஞ்சி
ஆவவெந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே
மூவரென் றேயெம்பிரானொடும் எண்ணிவிண் ணாண்டுமண்மேல்
தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே. ௪

9 தவமே புரிந்திலன் தண்மல ரிட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்உனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய்அடி யேற்கெம் பரம்பரனே. ௫

10 பரந்துபல் லாய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேயிறைஞ்சி
இரந்தவெல் லாமெமக் கேபெற லாமென்னும் அன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாயரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே. ௬

11 முழுவதுங் கண்ட வனைப்படைத் தான்முடி சாய்த்துமுன்னாள்
செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடஅப் பாலன்இப் பால்எம்பிரான்
கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலியாய்
உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழிதருமே. ௭

12 உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலமெக் காலம் வருவது வந்ததற்பின்
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாயவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. ௮

13 பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்பெருமான்
சிவனெம் பிரான்என்னை ஆண்டுகொண்டான்என் சிறுமைகண்டும்
அவனெம் பிரானென்ன நானடி யேனென்ன இப்பரிசே
புவனெம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவ தியம்புகவே. ௯

14 புகவே தகேன்உனக் கன்பருள் யானென்பொல் லாமணியே
தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மையெப் புன்மையரை
மிகவே உயர்த்திவிண் ணோரைப் பணித்திஅண் ணாவமுதே
நகவே தகும்எம் பிரானென்னை நீசெய்த நாடகமே. ௧௦

2. அறிவுறுத்தல்

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

15 நாடகத்தா லுன்னடியார் போல்நடித்து நானடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் உடையானே. ௧௧

16 யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்
வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன்
தேனேயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம்
மானேயுன் அருள்பெறுநாள் என்றென்றே வருந்துவனே. ௧௨

17 வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாத மவைகாண்பான் நாயடியேன்
இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப்
பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாயேல்
வருந்துவனற் றமியேன்மற் றென்னேநான் ஆமாறே. கரு

18 ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்புருகேன்
பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்நின் திருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. கசு

19 வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை யென்சொல்லி வாழ்த்துவனே. கரு

20 வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டிச்
சூழ்த்துமது கரமுரலுந் தாரோயை நாயடியேன்
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுன்னைப் பரவுவனே. கசா

21 பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையா ளொருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே. கஎ

22 அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேன்நான் சாவேனே. கஅ

23 வேனில்வேள்மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ்வாய்க்கரிய
பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்நெஞ்சே
ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்றுபோய்
வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. கசூ

24 வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை யேத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. ௨௦

3. சுட்டறுத்தல்

எண்சீர் விருத்தம்

25 வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தா ழுறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகு மவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்கு

உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
84 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கலலாம்
கண்ணிணையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே. உக

26 வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேன்நின் றாடேன் அந்தோ
அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
88 முனைவனே முறையோநான் ஆன வாறு
முடிவறியேன் முதலந்தம் ஆயி னானே. உஉ

27 ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
அறிந்துயான் யாவரினுங் கடைய னாய
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
நாதனே நானுனக்கோ ரன்ப னென்பேன்
ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
அடியார்தா மில்லையே அன்றி மற்றோர்
92 பேயனேன் இதுதான்நின் பெருமை யன்றே
எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே. உங

28 பேசிற்றாம் ஈசனே யெந்தா யெந்தை
பெருமானே யென்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசிற்றாந் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
96 மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணந் தானே. உச

29 வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்று
அநேகனேகன் அணுவணுவி லிறந்தா யென்றங்கு
எண்ணந்தான் தடுமாறி யிமையோர் கூட்டம்
எய்துமா றறியாத எந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தா னதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்க ளவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
100 திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. உரு

30 சிந்தனைநின் தனக்காக்கி நாயி னேன்தன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனைஆட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே யுன்னைத்
104 தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே யிரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. உசு

31 தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் ஏற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு
இனியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்தம் இல்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே உஎ

32 கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னுங்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. உஅ

33 விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுத மூறி
அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர
அச்சன்ஆண் பெண்ணலி ஆகாச மாகி
ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி யெங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே. உகூ

34 தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கும் மற்றை
மூவர்கோன் ஆய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோன் என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்
மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. ௩0

4. ஆத்தும சுத்தி

அறுசீர் விருத்தம்

35 ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப்
பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர்
சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே
தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலைசெய்வதொன் றறியேனே.

36 அறிவி லாதஎனைப்புகுந்தாண்டு கொண்டறிவதை யருளிமேல்
நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப் பந்தனையறுப்பானைப்
பிறிவிலாதஇன்னருள்கள் பெற்றிருந்து மாறுடுதிபிணநெஞ்சே
கிறியெ லாம்மிகக் கீழ்ப்படுத் தாய்கெடுத்தாயென் னைக்கெடுமாறே.

37 மாறி நின்றெனைக் கெடக்கிடந் தனையையெம் மதியிலி
மடநெஞ்சே, தேறு கின்றிலம் இனியுனைச் சிக்கெனச் சிவன
வன் திரள்தோள்மேல், நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும்
நெக்கிலை யிக்காயங், கீறு கின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது
கேட்கவுங் கில்லேனே. ௩௩

38 கிற்ற வாமன மேகெடு வாயுடையானடி நாயேனை, விற்றெ
லாம்மிக ஆள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப்பாதம்,
முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந் திருந்து நீ யுண்டன எல்லாமுன்,
அற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையும் அளவறுக்
கில்லேனே. ௩௪

39 அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க் கடியவர்க் கெளி
யான்நம், களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட் கசிந்
துணர்ந்திருந்தேயும், உளக றுத்தனை நினைந்துளம் பெருங்
களன் செய்தது மிலைநெஞ்சே, பளக றுத்துடை யான்கழல்
பணிந்திலை பரகதி புகுவானே. ௩௫

40 புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப்
போதற், குகுவ தாவதும் எந்தையெம் பிரானென்னை யாண்
டவன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவதும் நித்தலும் அமுதொடு
தேனொடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவதும் இன்றெனின் மற்றிதற்
கென்செய்கேன் வினையேனே. ௩௬

41 வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி நாயேனைத்
தினையின் பாகமும் பிறிவது திருக்குறிப் பன்றுமற் றதனாலே
முனைவன்பாதநன் மலர்பிரிந்திருந்தும்நான் முட்டிலேன் தலைகீறேன்
இனையன்பாவனை யிரும்புகல் மனஞ்செவி யின்னதென் றறியேனே.

42 ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றுமற் றின்னதென் றறியாத
தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பின்இன் தேறலைச் சிவனையென்
சிவலோகக், கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக் குறுகி
லேன் நெடுங்காலம், ஊனை யானிருந் தோம்புகின் றேன்கெடு
வேனுயி ரோயாதே. ௩௮

43 ஓய்வி லாதன உவமனில் இறந்தன ஒண்மலர்த் தாள்தந்து,
நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னைநன் னெறி
காட்டித், தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தஎன் தலைவனை நனி
காணேன், தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருள்கிலேன்
செழுங்கடல் புகுவேனே.

44 வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும் அதுதனை நினையாதே
மான்நி லாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்திடு தயிராகித் [ன்]
தேன்நி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென் சிவனகர் புகப்போகே
ஊனில் ஆவியை ஓம்புதற் பொருட்டினும் உண்டுடுத்திருந்தேனே.

5. கைம்மாறு கொடுத்தல்

கலிவிருத்தம்

45 இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்னுளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்கு
164 ஒருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே. சக

46 உண்டொர் ஒண்பொரு ளென்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டிர் ஆண்அலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
168 கண்டுங் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. சஉ

47 மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேயிவை வந்துபோம்
172 கால மேயுனை யென்றுகோல் காண்பதே. சங

48 காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
176 பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. சச

49 போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்று
ஆற்றன் மிக்கஅன் பாலழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
180 கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. சரு

50 கொள்ளுங் கில்லெனை யன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறுமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
184 எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே. சசா

51 எந்தை யாயெம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
188 சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே. சஎ

52 செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வரம் பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
192 கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. சஅ

53 கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீறு
இட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
196 எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே. சகூ

54 அறிவ னேயமு தேஅடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோஎனை ஆண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னேவல்ல னேஅரு ளீசனே. ௫௦

6. அநுபோக சுத்தி

அறுசீர் விருத்தம்

55 ஈச னேயென் எம்மானே யெந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே செய்வ தொன்றும் அறியேனே. ௫௧

56 செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாத மலர்
காணாப், பொய்யர் பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற் குரி
யேன் பொய்யிலா, மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக்
கண்டுங் கேட்டிருந்தும், பொய்ய னேன்நான் உண்டுடுத்திங்
கிருப்ப தானேன் போரேறே. ௫௨

57 போரே றேநின் பொன்னகர்வாய் நீபோந் தருளி யிருள்நீக்கி,
வாரே றிளமென் முலையாளோ டுடன்வந் தருள அருள்பெற்ற
சீரே றடியார் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊரே றாயிங் குழல்வேனோ கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே.

58 உலவாக் காலந் தவமெய்தி உறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக்
காண்பான், பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப் பணி
கொண்டாய், மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன்
மணியே உனைக்காண்பான், அலவா நிற்கும் அன்பிலேன்
என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே. ௫௪

59 மானேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா வந்திங் காட்கொண்ட
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக்
கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக் கூடு வார்நின் கழல்கூட
ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப தானேன் உடையானே.

60 உடையா னேநின் றனையுள்கி உள்ளம் உருகும் பெருங்காதல்
உடையா ருடையாய் நின்பாதஞ் சேரக்கண்டிங் கூர்நாயிற்
கடையானேன்நெஞ் சுருகாதேன் கல்லாமனத்தேன் கசியாதேன்
முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப தாக முடித்தாயே.

61 முடித்த வாறும் என்றனக்கே தக்க தேமுன் னடியாரைப்
பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோர னேனிங் கொருத்திவாய்
துடித்த வாறுந் துகிலிறையே சோர்ந்தவாறும் முகங்குறுவேர்
பொடித்த வாறு மிவையுணர்ந்து கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே

62 தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளியை யொளியைத்
தெளிந்தார்தம், ஊனை உருக்கும் உடையானை உம்பரானை
வம்பனேன், நானின் னடியேன் நீயென்னை யாண்டா யென்
றால் அடியேற்குத், தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந் தன்மை
யாமென் தன்மையே. ௫௮

63 **தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா** பொல்லா நாயான
புன்மை யேனை ஆண்டையா புறமே போக விடுவாயோ
என்னை நோக்கு வார்யாரே யென்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
பொன்னே திகழுந் திருமேனி யெந்தா யெங்குப்புகுவேனே.

64 புகுவே னெனதே நின்பாதம் போற்றும் அடியா ருள்நின்று
நகுவேன் பண்டு தோணோக்கி நாண மில்லா நாயினேன்
நெகுமன் பில்லை நினைக்காண நீயாண் டருள அடியேனுந்
தகுவ னேயென் தன்மையே எந்தாய் அந்தோ தரியேனே. ௬௰

7. காருணியத்திரங்கல்
அறுசீர் விருத்தம்

65 தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி யோற்றி. ௬௧

66 போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. ௬௨

67 போற்றியென் போலும் பொய்யர் தம்மைஆட் கொள்ளும்வள்ளல்
போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி
போற்றிநின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப் புவனம் நீர்தீக்
காற்றிய மானன் வானம் இருசுடர்க் கடவு ளானே. ௬௩

68 கடவுளே போற்றி யென்னைக் கண்டுகொண் டருளுபோற்றி
விடவுளே உருக்கி யென்னை ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
உடலிது களைந்திட் டொல்லை உம்பர்தந் தருளு போற்றி
சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி. ௬௪

69 சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன் போற்றி கோலப்
பொங்கரா அல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண்
மங்கையோர் பங்க போற்றி மால்விடை யூர்தி போற்றி
இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லேன் எம்பிரான் இழித்திட் டேனே.

70 இழித்தனன் என்னை யானே எம்பிரான் போற்றி போற்றி
பழித்திலேன் உன்னைஎன்னை ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம் பெரியவர்கடமைபோற்றி
ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே. ௬௬

71 எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவர் ஏறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை கூறவெண் நீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி என்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி. ௬௭

72 ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே. ௬௮

73 தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க் கவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்துமென் பொய்ம்மையாட்கொண் டருளிடும்பெருமைபோற்றி
வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதம்ஈ வள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற் கருளிடவேண்டும் போற்றி. ௬௯

74 போற்றியிப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு வான மானாய்
போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்றம் ஆகிநீ தோற்ற மில்லாய்
போற்றியெல் லாவு யிர்க்கும் ஈறாயீ றின்மை யானாய்
போற்றியைம் புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க்கையானே.

8. ஆனந்தத் தழுந்தல்

எழுசீர் விருத்தம்

75 புணர்ப்ப தொக்க எந்தை யென்னை யாண்டு பூணநோக்கினாய்
புணர்ப்ப தன்றி தென்றபோது நின்னொ டென்னொ டென்னிதாம்
புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு நின்க ழற்கணே
புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க மான போகமே. ௭௧

76 போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி யின்பமும்
ஏக நின்க ழலிணை யலாதி லேனென் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி யஞ்ச லிக்கணே
ஆக என்கை கண்கள் தாரை யாற தாக ஐயனே. ௭௨

77 ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றோர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை யேனென் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்குமாக வேண்டுமே. ௭௩

78 வேண்டும்நின்க ழற்க ணன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை ஆவ வென்ற ருளுநீ
பூண்டுகொண்டடியனேனும் போற்றிபோற்றி யென்றுமென்றும்
மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே. ௭௪

79 வணங்கும்நின்னை மண்ணும்விண்ணும் வேத நான்கும் ஓலமிட்டு
உணங்கு நின்னை எய்த லுற்று மற்றோ ருண்மை யின்மையின்
வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து நின்ற ருளுதற்கு
இணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க என்கொ லோநி னைப்பதே.

80 நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை யேய வாக்கினால்
தினைத்த னையு மாவ தில்லை சொல்ல லாவ கேட்பவே
அனைத்து லகுமாய நின்னை ஐம்பு லன்கள் காண்கிலா
எனைத்தெ னைத்த தெப்புறத்த தெந்தை பாத மெய்தவே.

81 எய்தலாவ தென்று நின்னை யெம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்கு
உய்த லாவ துன்க ணன்றி மற்றொ ருண்மை யின்மையிற்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு பாவியேற்கு
ஈத லாது நின்க ணொன்றும் வண்ண மில்லை யீசனே. எஎ

82 ஈச னேநீ அல்ல தில்லை இங்கும் அங்கு மென்பதும்
பேசி னேனொர் பேத மின்மை பேதை யேனென் எம்பிரான்
நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்ம லாவொர் நின்னலால்
தேச னேயொர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. எஅ

83 சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில் ஐம்பு லன்களான்
முந்தை யான காலம் நின்னை எய்தி டாத மூர்க்கனேன்
வெந்தை யாவி ழுந்தி லேனென் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தை யாய நின்னை யின்னம் எய்த லுற்றி ருப்பனே. எகூ

84 இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை ஆண்டுகொண்ட நின்னதாள்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும்
நெருப்பு முண்டு யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்புமுண்டு நின்கண் என்கண் என்பதென் அவிச்சையே. அ௰

9. ஆனந்த பரவசம்

கலிநிலைத்துறை

85 **விச்சுக் கேடு பொய்க்காகா தென்றிங் கெனைவைத்தாய்**
இச்சைக் கானா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே ஆழ்ந்திடு கின்றே னாரூரெம்
பிச்சைத் தேவா என்னான் செய்கேன் பேசாயே. அக

86 பேசப் பட்டேன் நின்னடி யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் அடியானென்று
ஏசப் பட்டேன் இனிப்படு கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேனுன் அடியேனே. அஉ

87 அடியேன் அல்லேன்கொல்லோ தானெனை ஆட்கொண்டிலை-
அடியா ரானாரெல்லாரும் வந்துன் தாள்சேர்ந்தார் [கொல்லோ
செடிசேர் உடல மிதுநீக்க மாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே. அங

88 காணு மாறு காணேன் உன்னை அந்நாள் கண்டேனும்
பாணே பேசி என்தன்னைப் படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி
ஆணே பெண்ணே ஆரமுதே அத்தா செத்தே போயினேன்
ஏணு ணில்லா நாயினேன் என்கொண்டெழுகேன் எம்மானே.

89 மானேர்நோக்கியுமையாள் பங்காமறையீ றறியாமறையோனே
தேனேஅமுதே சிந்தைக்கரியாய் சிறியேன்பிழைபொறுக்குங்
கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப்
போனாரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோமே. அரு

90 புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும் மெய்யன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம் பெற்றேன்யான்
அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன் றறியாதார்
344 சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே. அசு

91 தாராய் உடையாய் அடியேற் குன்தா ளிணையன்பு
பேரா வுலகம் புக்கா ரடியார் புறமே போந்தேன்யான்
ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங் குன்தா ளிணையன்புக்கு
348 ஆரா அடியேன் அயலே மயல்கொண் டழுகேனே. அஎ

92 அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல்சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு
தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
352 பழுதே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே. அஅ

93 பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி அதுவும் அரிதென்றால்
திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
356 தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

94 யானே பொய்என் நெஞ்சம் பொய்என் அன்பும்பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
360 மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே. கூ0

10. ஆனந்தாதீதம்

எண்சீர் விருத்தம்

95 மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
364 கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. கூக

96 மைஇ லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கைஇ லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
368 பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. கூ

97 பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
போத என்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந் தருளி இங்கெனை
372 இருத்தி னாய்முறை யோவெ னெம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே. ௯௩

98 இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
ஏலம் ஏலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
எல்லை யில்லைநின் கருணை யெம்பிரான்
ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
376 வல்லை யேயெனக் கின்னும் உன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. ௯௪

99 வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
380 ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. ௯௫

100 விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணும் மண்ணகம் முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
384 நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே. ௯௬

101 உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னேபணி போற்றி உம்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னாயினேன் போற்றி என்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி யென்னைநின்
388 அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்த மாயினாய் போற்றி யப்பனே. ௯௭

102 அப்ப னேயெனக் கமுத னேஆ
னந்த னேஅகம் நெகஅள் ளூறுதேன்
ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்

துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. கூஅ

103 மன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
மாலும் நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பெய்க ழற்கண்அன் பாயென் நாவினாற்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. கூகூ

104 பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்கு
ஆட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும்நான் போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றி நின்மெய்யர் மெய்யனே. க00

திருச்சிற்றம்பலம்

—o—

திருஉத்தரகோசமங்கையில் அருளியது

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

(பிரபஞ்ச வைராக்கியம்)

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

105 கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டுகொண்ட
விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கையின்தோல்
உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
சடையவ னேதளர்ந் தேன்எம்பி ரான்என்னைத் தாங்கிக்கொள்வே. [ளே.

106 கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்வைச்
செவ்வாய், விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண் டாய்நின் விழுத்
தொழும்பின், உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே, கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண் டாண்டதெக்
காரணமே. உ

107 காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே. ௩

108 வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கியிப்பால்
மிளிர்கின்றஎன்னை விடுதிகண்டாய் வெண்மதிக்கொழுந்தொன்று
ஒளிர்கின்ற நீள்முடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே [சுடரே.
தெளிகின்ற பொன்னுமின் னும்அன்ன தோற்றச் செழுஞ்-

109 செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூமுடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே. ௫

110 மறுத்தனன் யானுன் அருளறி யாமையில் என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொறுப்ப ரன்றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள்தம் பொய்யினையே.

111 பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று பொத்திக்
மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விடமுண் மிடற்று [கொண்ட
மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. ௭

112 தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரருள் என்கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை இருதலையே. ௮

113 இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக்கு
ஒருதலை வாமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப் பொலிபவனே. ௯

114 பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்அளி தேர்விளரி [பெற்று
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புரம் மாறுபட்டே. ௧௦

115 மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே
ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகையே.

116 நெடுந்தகை நீயென்னை ஆட்கொள்ள யான்ஐம் புலன்கள்கொ
விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ [ண்டு
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கடுந்தகை யேன்உண்ணுந் தெண்ணீர் அமுதப்பெருங்கடலே.

117 கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேஅமு தேயென் மதுவெள்ளமே. ௧௩

118 வெள்ளத்துள் நாவற் றியாங்குன் அருள்பெற்றுத் துன்பத்தின்
விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும் பும்அடியார் [றும்
உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களியெனக்கே. கச

119 களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள
வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தைபிரான் என்னை ஆளுடை என்னப்பனே.

120 என்னைஅப் பாஅஞ்சல் என்பவர் இன்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அன்னையொப்பாய்எனக்கத்தனொப்பாய்என் அரும்பொருளே.

121 பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழ்கழ்வார்
வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண்டாய் மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபர மாகி இருந்தவனே. கஎ

122 இருந்தென்னை ஆண்டுகொள்விற்றுக்கொளஒற்றிவையென்னினல்லால்
விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா
அருந்தின னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே. கஅ

123 மடங்கஎன்வல்வினைக்காட்டைநின்மன்னருள் தீக்கொளுவும்
விடங்கஎன் தன்னை விடுதிகண் டாய்என் பிறவியைவே
ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
கொடுங்கரிக் குன்றுரித்தஞ்சுவித்தாய்வஞ்சிக்கொம்பினையே.

124 கொம்பரில் லாக்கொடி போல்அல மந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணவர் நண்ணுகில்லா
உம்பருள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அம்பர மேநில னேஅனல் காலொடப் பானவனே. உ0

125 ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ றெனப்புல னால்அலைப்புண்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத்
தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்அமு தத்தையும்ஒத்து
ஊனையும் என்பினை யும்உருக் காநின்ற ஒண்மையனே. உக

126 ஒண்மைய னேதிரு நீற்றையுத் தூளித் தொளிமிளிரும்
வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்கு
அண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மையனே தொன்மை ஆண்மையனே அலிபபெற்றியனே.

127 பெற்றது கொண்டுபிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்தன்னைத் தாங்குநர் இல்லையென் வாழ்முதலே
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேனெனக் குள்ளவனே. உஉ

128 உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யுமை யற்றுழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத் துரியாய் புலனின்கட் போதலொட்டா
மெள்ளனவே மொய்க்கும் நெய்க்குடந் தன்னை எறும்பெனவே.

129 எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவர் உம்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. உ௫

130 பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கைபொங்கி
வருநீர் மடுவுள்மலைச்சிறு தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே. உ௬

131 கொழுமணியேர்நகையார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித்து
அழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட்கொண் டருளியென்னைக்
கழுமணி யேயின்னுங் காட்டுகண் டாய்நின் புலன்கழலே. உ௭

132 புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந் திகைத்திங் கொர் பொய்ந்நெறிக்கே
விலங்குகின் றேனைவிடுதிகண் டாய்விண்ணும் மண்ணுமெல்லாங்
கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு ணாகரனே
துலங்குகின் றேனடி யேனுடை யாயென் தொழுகுலமே.

133 குலங்களைந்தாய் களைந்தாய்என்னைக் குற்றங்கொற் றச்சிலையாம்
விலங்கலெந்தாய் விட்டிடுதிகண் டாய்பொன்னின் மின்னுகொன்றை
அலங்கலந் தாமரை மேனியப் பாவொப்பி லாதவனே
மலங்களைந் தாற்சுழல் வன்தயி ரிற்பொரு மத்துறவே. உ௯

134 மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட னாரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. ௩0

135 சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால் நிலம்நெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படஅரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள அடற்கரியே. ௩௧

136 அடற்கரி போல்ஐம் புலன்களுக் கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்லால்
தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு தீச்சுழலக்
கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே. ௩௨

137 கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு கிக்களித்து
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த்தாள்
பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதுகுதுப்பே. ௩௩

138 குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்குறிப்பில்
விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்ந்தினிய
மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின் மனங்கனிவித்து
எதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே. ௩௪

139 பரம்பர னேநின் பழஅடி யாரொடும் என்படிறு
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையின்
அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவி ஐவாயரவம் [வே.
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மனம் அஞ்சிப் பொதும்புற

140 பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவந்
ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்டு
அதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை வானத் தடலரைசே.

141 அரைசேஅறியாச்சிறியேன் பிழைக்கஞ்சலென்னின் அல்லால்
விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண் நகைக்கருங்கண்
திரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா
வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே.

142 அடர்புல னால்நிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்நல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும் பர்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்தனி நீக்குந் தனித்துணையே.

143 தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை யால்நடந்த
வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய
மனத்துணையே என்தன்வாழ் முதலேஎனக் கெய்ப்பில் வைப்பே
தினைத்துணையேனும் பொறேன் துயராக்கையின் திண்வலையே.

144 வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந்தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியின் ஒற்றைக்
கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாயமென்னும்
மலைத்தலை வாமலை யாள்மண வாளஎன் வாழ்முதலே. ௪0

145 முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்பமுழ்கி
விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்மிடைந்த
சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை யோமுறையோ
திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் காஎன் சிவகதியே. ௪௧

146 கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் தலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கஅஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே. ௪௨

147 மன்னவ னேயொன்று மாறறி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ னேயிம் முழுதையுமே. ௪௩

148 முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னும் மூரித் தழல்முழுகும்
விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்தாள் [ரான்
தொழுது செல்வான்நற் றொழும்பரிற் கூட்டிடு சோத்தெம்பி
பழுதுசெய் வேனை விடேலுடை யாய்உன்னைப் பாடுவனே.

149 பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்குப்பச்சூன்
வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கலறித்
தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தான்எவர் கண்டனரென்று
ஓடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு கேன்நின் றுழைத்தனனே.

150 உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத் தீயினொப்பாய்
விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலைநஞ்சுண்
மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் தேய்மதியன்
பழைதரு மாபர னென்றென் றறைவன் பழிப்பினையே.

151 பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப்பழித்து
விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப்பணிலம்
கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப்பெருமை
தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. சஎ

152 தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரஎன் தன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
ஆரடி யானென்னின் உத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. சஅ

153 சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையும் ஈசற்கென்று
விரிப்பிப்ப னென்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியின்
உரிப்பிச்சன் தோலுடைப்பிச்சன் நஞ்சூண்பிச்சன் ஊர்ச்சுடுகாட்டு
எரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப்பிச்சனென் றேசுவனே.

154 ஏசினும் யானுன்னை யேத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பின்
தேசுடை யாயென்னை ஆளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக் கடையவனே. ருய

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலையில் அருளியது.

7. திருவெம்பாவை

(சத்தியை வியந்தது)

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

155 ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
4 ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தா ளென்னேயென்னே
ஈதே யெந்தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௧

156 பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி யிவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்
கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
8 தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோ ரெம்பாவாய். ௨

157 முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளூறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
12 சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோ ரெம்பாவாய். ௩

158 ஒள்நித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
16 உள்நெக்கு நின்றுருக யாம்மாட்டோம் நீயேவந்து
எண்ணிக் குறையில் துயிலேலோ ரெம்பாவாய். ௪

159 மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மைஆட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்று
20 ஓலம் இடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௫

160 மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்
தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
24 ஊனே உருகா யுனக்கே உறும்எமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௬

161 அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை யென்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமும்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௭

162 கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். ௮

163 முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்
இன்ன வகையே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். ௯

164 பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை ஒருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழந் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். ௰

165 மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போற்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ ஆட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோ ரெம்பாவாய். ௧௧

166 ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடும்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமும்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி

வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவுஞ் செய்ய அணிகுழல்மேல் வண்டார்ப்பப்
48 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். கஉ

167 பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கண் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
52 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கங

168 காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
56 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோ ரெம்பாவாய். கச

169 ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறும்
ஆரொருவ ரிவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
60 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கரு

170 முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையா ளிட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
64 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். கசா

171 செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பம்நம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
68 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். கஎ

172 அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோரெம்பாவாய்.

173 உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்று
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே எமக்கெங்கோன நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். கசு

174 போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறாம் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்யஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். உ0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலையில் அருளியது

8. திருவம்மானை

(ஆனந்தக் களிப்பு)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

175 செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் **அறைகூவி வீடருளும்**
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். க

176 பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். உ

177 இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
18 அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௩

178 வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவி னொளிவந்த
24 வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௪

179 கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
30 ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௫

180 கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாள்தா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
36 ஆள் தான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௬

181 ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
42 ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௭

182 பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
48 புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௮

183 துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
54 அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௯

184 விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௦

185 செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக வொப்புவித்த உள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௧

186 மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௨

187 கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை அல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௩

188 ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுருக்கி என்வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன் தொழும்பிற் கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௪

189 சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௫

190 ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய்என் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவர் கூறுதுங்காண் அம்மானாய். ௧௬

191 சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்து மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கஎ

192 கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி எண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தென் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கஅ

193 முன்னானை மூவர்க்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். கசு

194 பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் **தன்னடியார்**
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். உ0

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சித் திருவேகம்பத்தில் அருளியது

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

(ஆனந்தமனோலயம்)

அறுசீர்விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

195 முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சத்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

196 பூவியல் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறநிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௨

197 சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன் அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் **வேலன் தாதை**
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்த பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௩

198 காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௪

199 அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர் கணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௫

200 உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௬

201 சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்ப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்பப்

பாடகம் மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. எ

202 வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்துநாமே. அ

203 வையகம் எல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கூ

204 முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொ டாடஆட
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. க0

205 மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கக

206 மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே, க௨

207 மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்நகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமு தெங்களப்பன்
எம்பெருமான்இம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௩

208 சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித ழுந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௪

209 ஞானக் கரும்பின் தெளியைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௫

210 ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோடு
ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௬

211 தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வல்க்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. ௧௭

212 அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி

இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கஅ

213 வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. கசு

214 வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இருள் ஆயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. உ0

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

10. திருக்கோத்தும்பி

(சிவனோடு ஐக்கியம்)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

215 பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. க

216 நானார்என் உள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை ஆண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊனா ருடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. உ

217 தினைத்தனை உள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்தொறும் பேசுந்தோறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ங

218 கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையும்ஆட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ச

219 அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவ ரென்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௫

220 வைத்த நிதிபெண்டீர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த உலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னும்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௬

221 சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோம்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௭

222 ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
என்தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௮

223 கரணங்கள் எல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௯

224 நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௦

225 வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கல்நெஞ் சுருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௧

226 நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௨

227 நான்தனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்அறிவோம்
தானென்னை ஆட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௩

228 கருவாய் உலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௪

229 நானும்என் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோம்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௫

230 உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான்எம் பிரான்என்னை வேறேஆட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௬

231 பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாவென் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௭

**232 தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ.** ௧௮

233 கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாம்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௧௯

234 பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசிட்டு நன்றாய்ப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. ௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

11. திருத்தெள்ளேணம்

(சிவனோடு அடைவு)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

235 திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
**ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.** ௧

236 திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௨

237 அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்கும்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட் டுலகமெல்லாம்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௩

238 அவமாய தேவர் அவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாம்ஒழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௪

239 அருமந்த தேவர் அயன் திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ, ௫

240 அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளியாட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௬

241 ஆவா அரிஅயன்இந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும்பூ தலத்தேவலித்தாண்டு கொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவ டென்தலைமேற் பொறித்தலுமே
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௭

242 கறங்குோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும்
அறம்பாவமென் றிரண்டச்சந்தவிர்த்தென்னை ஆண்டுகொண்டான்
மறந்தேயுந் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கியஅத்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௮

243 கல்நா ருரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துவர்வாய் வெண்ணகையீர்
தென்னா தென்னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௯

244 கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவே யனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௧௦

245 கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன் எனைக்கலந் தாண்டலுமே
அயல்மாண் டருவினைச் சுற்றமுமாண் டவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகமாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௧௧

246 முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௧௨

247 பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க௩

248 மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தால்
சேலேர்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க௪

249 உருகிப் பெருகி உளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க௫

250 புத்தன் புரந்தராதியர் அயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க௬

251 உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளும்
செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க௭

252 வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினும்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்கு
ஊன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. க௮

253 விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோம்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ.

254 குலம்பாடிக் கொக்கிறகும் பாடிக் கோல்வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாள்தோறும்
அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. ௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

12. திருச்சாழல்

(சிவனுடைய காருணியம்)
தரவு கொச்சகக் கலிப்பா
திருச்சிற்றம்பலம்

255 பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. க

256 என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. உ

257 கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடீ
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. ௩

258 அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. ௪

259 தக்கனையும் எச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னேடீ
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத் தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. ௫

260 அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடீ
நிலமுதற்கீழ் அண்டமுற **நின்றிலனேல் இருவருந்தம்**
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. ௬

261 மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடீ
சலமுகத்தால் அவன்சடையிற் பாய்ந்திலளேல் தரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. ௭

262 கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னேடீ
ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்றயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. ௮

263 தென்பா லுகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பா லுகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பா லுகந்திலனேற் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. ௯

264 தானந்தம் இல்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. ௧௦

265 நங்காய் இதென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. ௧௧

266 கானார் புலித்தோல் உடைதலையூண் காடுபதி
ஆனா லவனுக்கிங் காட்படுவார் ஆரேடீ
ஆனாலுங் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. ௧௨

267 மலையரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ.

268 தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. ௧௪

269 கடகரியும் பரிமாவுந் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா றெனக்கறிய இயம்பேடீ
தடமதில்கள் அவைமூன்றுந் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. ௧௫

270 நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் ஆயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. ௧௬

271 அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. ௧௭

272 சலமுடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ
நலமுடைய நாரணன்தன் நயனம்இடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ. ௧௮

273 அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேடீ
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினுந்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. ௧௯

274 அருந்தவருக் காலின்கீழ் அறமுதலா நான்கினையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடீ
அருந்தவருக் கறமுதல்நான் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. ௨0

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

13. திருப்பூவல்லி

(மாயாவிசயம் நீங்குதல்)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

275 இணையார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனற்றில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. க

276 எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. உ

277 நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டானென் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ங

278 பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ச

279 தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி ஆடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. ரு

280 எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சிரமூன் றறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. சா

281 வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. எ

282 நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. அ

283 பன்னாள் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகம் துன்னவைத்தபெரியோன் எழிற்சுடராய்க்
கல்நா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. கூ

284 பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென்தலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுகந்த காபாலி
போரார் புரம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௦

285 பாலும் அமுதமுந் தேனுடனும் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௧

286 வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவ னாய்நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௨

287 அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாள்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௩

288 படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்கு
இடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்பம் மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை அம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௪

289 அங்கி அருக்கன் இராவணன்அந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரிஅயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்
பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௫

290 திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௬

291 முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௭

292 சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௮

293 அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதலுத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. ௧௯

294 மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ.* ௨௦

திருச்சிற்றம்பலம்

*இப்பாடல் சில வெளியீடுகளில் இல்லை.

திருவேகம்பத்தில் அருளியது

14. திருவுந்தியார்

(ஞான வெற்றி)

கலித்தாழிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

295 வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. க

296 ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. உ

297 தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. ௩

298 உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்டு
எய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற ச

299 சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. ரு

300 ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் தாதையென் றுந்தீபற. சா

301 வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. எ

302 பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. அ

303 புரந்தர னாரொரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனி லேறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற. கூ

304 வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற க0

305 ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற, கக

306 உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற. கஉ

307 நாமகள்நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சேர்மன் முகன்நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. கங

308 நான்மறை யோனும் மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியி லுந்தீபற. கச

309 சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. கரு

310 தக்கனா ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. கசு

311 பாலக னார்க்கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்தன் தாதைக்கே உந்தீபற. கஎ

312 நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. கஅ

313 தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. ககூ

314 ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற* உ௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

15. திருத்தோணோக்கம்

(பிரபஞ்ச சுத்தி)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

315 பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுண மாகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா உன்சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம். க

---

*இப்பாடல் சில வெளியீடுகளில் இல்லை.

316 என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௨

317 பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்கு
அருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௩

318 கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௪

319 நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்
உலகேழெனத் திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௫

320 புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௬

321 தீதில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம். ௭

322 மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம். ௮

323 எண்ணுடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோணோக்கம். ௯

324 பங்கயம் ஆயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற் கருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௧௦

325 காம னுடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்எரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. ௧௧

326 பிரமன் அரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே அளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. கஉ

327 ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. கங

328 உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ. கச

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவுத்தரகோசமங்கையில் அருளியது

16. திருப்பொன்னூசல்

(அருட்சுத்தி)

தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

329 சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதமர்ந்து
நாரா யணன்அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்
கூராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. க

330 மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்தெளிந்தங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. உ

331 முன்ஈறும் ஆதியு மில்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி யிமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்நீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி யுத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ங

332 நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி அடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ச

333 ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யஆட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோனார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௫

334 மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பால்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௬

335 உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடுமணி மயில்போல்
என்னத்தன் என்னையும்ஆட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௭

336 கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௮

337 தெங்குலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

17. அன்னைப்பத்து

(ஆத்தும பூரணம்)

கலி விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

338 வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரிந் நாதனார் அன்னே என்னும். ௧

339 கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின் றுருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும். உ

340 நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே என்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும். ங

341 ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேடம் இருந்தவா றன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடும் இதுவென்னே அன்னே என்னும். ச

342 நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும். ரு

343 உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்நெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவ தென்நெஞ்சில் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அனனே என்னும். சா

344 வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே என்னும். எ

345 தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே என்னும். அ

346 தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே என்னும். கூ

347 கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம்உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே என்னும். க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

18. குயிற்பத்து

(ஆத்துமவிரக்கம்)

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

348 கீதமினிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாத மிரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்றதொன்மை
ஆதிகுண மொன்று மில்லான் அந்தமிலான் வரக்கூவாய். க

349 ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரரு ளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். உ

350 நீல வுருவிற் குயிலே நீள்மணி மாடம் நிலாவுங்
கோல அழகில் திகழுங் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக னைவரக் கூவாய். ங

351 தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லேயிது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்டவள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம்புகுந்தென் உணர்வது வாயவொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி மணாளனை நீவரக்கூவாய். ச

352 சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவ ராசை அறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவு மாகிய மூவ ரறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக னைவரக் கூவாய். ரு

353 இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழுல கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய். சு

354 உன்னை உகப்பன் குயிலே உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக் கூவாய்.

355 வாஇங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவிய வருன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவிஅன் றண்டங் கடந்து விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை யோன்வரக் கூவாய். அ

356 காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீருடைச் செங்கம லத்தில் திகழுரு வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்தெனை யாண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய், கூ

357 கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி லேயிது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எந்தம ராம்இவ னென்றிங் கென்னையும் ஆட்கொண் டருளுஞ்
செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர்பி ரான்வரக் கூவாய். ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

19. திருத் தசாங்கம்

(அடிமை கொண்ட முறைமை)
நேரிசை வெண்பா
திருச்சிற்றம்பலம்

358 ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமம் தேர்ந்துரையாய்— ஆரூரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. ௧

359 ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய்—காதலவர்க்கு
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றுந்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. ௨

360 தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதியென்—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். ௩

361 செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய்—தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. ௪

362 கிஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய்—நெஞ்சத்
திருளகல வாள்வீசி இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. ௫

363 இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையான் ஊர்வ தென்னே—எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. ௬

364 கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய்—ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. ௭

365 இன்பான் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் **பெருந்துறைக்கோன்**
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய்—அன்பாற்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. அ

366 ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய **பெருந்துறையான்** மெய்த்தாரென்—தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார். கூ

367 சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் **பெருந்துறைக்கோன்**
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய்—சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டுங்
கோதிலா ஏறும் கொடி. கO

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

20. திருப்பள்ளியெழுச்சி

(திரோதான சுத்தி)

எண்சீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

368 **போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே**
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
சேற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. க

369 அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணல்அங் கண்ணும்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. உ

370 கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௩

371 இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௪

372 பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரி யாயெங்கள் முன்வந்து
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௫

373 பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௬

374 அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்
கரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுஎமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௭

375 முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும நீயும்நின் அடியார்
பழங்குடில் தொறும்எழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. ௮

376 விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்

கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாய்உல குக்குயி ராணய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. கூ

377 புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் *அலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்*
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லையில் அருளியது

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

(அநாதியாகிய சற்காரியம்)

அறுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

378 உடையாள் உன்தன் நடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி, அடியேன் நடுவுள் இருவீரும் இருப்பு தாணல் அடியேன்உன், அடியார் நடுவுள்இருக்கும் அருளைப்புரியாய் பொன்னம் பலத்தெம், முடியா முதலே என்கருத்து முடியும் **வண்ணம் முன்னின்றே.** க

379 முன்னின் றாண்டாய் எனைமுன்னம் யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப், பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட் டொழிந்தேன் பெம்மானே, என்னின் றருளி வரநின்று போந்தி டென்ணு விடில்அடியார், உன்னின் றிவணர் என் ணுரோ பொன்னம் பலக்கூத் துகந்தானே. உ

380 *உகந்தா னேஅன் புடை அடிமைக் குருகா வுள்ளத் துணர் விலியேன், சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்கவா றன் றென்ணுரோ, மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழவாழ்ந் தாய் அடியேற்குன், முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம் பலத்தெம் முழுமுதலே.* ௩

381 *முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்கும் என்தனக்கும்*
வழிமுத லேநின் பழவடி யார்திரள் வான்குழுமிக்
கெழுமுத லேயருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோஎன்று
அழுமது வேயன்றி மற்றென் செய்கேன் பொன்னமபலத் தரைசே.

382 *அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே என்றுன் அருள்நோக்கி, இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்*

றிருந்தே வேசற்றேன், கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
காட்சி கொடுத்துன் னடியேன்பால், பிரைசேர் பாலின்நெய்
போலப் பேசா திருந்தால் ஏசாரோ. ௫

383 ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக் கடியா னென்று பிறரெல்லாம்
பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணு நிற்பேன் நின்னருளே
தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க
ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே

384 இரங்கும் நமக்கம்பலக்கூத்தன் என்றென்றேமாந் திருப்பேனை
அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ
நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்து வரஎங்கள் வாழ்வே வாவென் றருளாயே.

385 அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பார்
ஆர்இங்குப், பொருளா என்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே
பொன்னம் பலக்கூத்தா, மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து
வருந்து வேனை வாவென்றுன், தெருளார் கூட்டங் காட்டா
யேல் செத்தே போவற் சிரியாரோ. அ

386 சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுன்
திருவார்த்தை, விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே
றிருந்துன் திருநாமந், தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந்
தலைவா என்பார் அவர்முன்னே, நரிப்பாய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே. கூ

387 நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப்
பல்கா லுன்னைப் பாவித்துப் பரவிப் பொன்னம்பலமென்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கிரங்கி அருளாய் என்னை உடையானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையை நினைந்து தில்லையில் அருளியது என்பர்.

22. கோயிற்றிருப்பதிகம்

(அநுபோக இலக்கணம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

388 மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

389 அன்பினு லடியே ஞவியோ டாக்கை
யானந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பர மல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனெர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பு முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென் பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. ௨

390 அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர்வு இறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னை உரைக்குமா றுணர்த்தே. ௩

391 உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்கும்எம் மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்ததூ வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே. ௪

392 குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை யென்னிரக் கேனே. ௫

393 இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலம் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. ௬

394 இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலால் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றும் நீயல்லை அன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை அறியகிற் பாரே. ௭

395 *பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்*
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீறுரு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்
சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருற வெனக்கிங் காரய லுள்ளார்
ஆனந்தம் ஆக்குமென் சோதி. ௮

396 *சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்*
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே. ௯

397 தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலன்ஓர் கைம் மாறே. ௧௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

23. செத்திலாப்பத்து

(*சிவானந்தம் அளவறுக் கொணுமை*)

எண்சீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

398 *பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்*
புதும லர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்

ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன்மாற் கறியொண்ணாச்
4 செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந் துறைமேவிய சிவனே. க

399 புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல்காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனம்மிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
8 செற்றிலேன் இன்னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந் துறைமேவிய சிவனே. உ

400 புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்
தலையி னால்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விட முண்ட
நித்த னேஅடை யார்புர மெரித்த
12 சிலைய னேயெனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௩

401 அன்ப ராகிமற் றருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வாரெ னைப்பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்கும்என் சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
16 தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௪

402 ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே என்றுன் அருள்வழி யிருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
20 சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர்பி ரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ரு

403 அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்திரு வருள்வகை யறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றியென் போர்விடைப் பாகா
இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கஎன் றருளாய்
24 சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. சா

404 மாய னேமறி கடல்விடம் உண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயஎன் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
28 சேய னாகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே ௭

405 போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
32 சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௮

406 ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயத்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்
36 சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. ௯

407 வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாம்மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே.
அளித்து வந்தெனக் காவஎன் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
40 திளைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

24. அடைக்கலப்புத்து

(பக்குவ நிண்ணயம்)

கலவைப் பாட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

408 செழுக்கமலத் திரளநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
4 அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாய்உன் அடைக்கலமே. ௧

409 வெறுப்பனவே செய்யும்என் சிறுமையைநின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப்பூண் பவனேபொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின் திருவரு ளால்என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. உ

410 பெரும்பெருமான் என்பிறவியை வேரறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுரப்பெரு மான்என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன்நெடு மாலறி யாமல்நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே.

411 பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தில்நின் கழற்புணைகொண்டு
இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுறவெறிய
அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௪

412 சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறம்மறந்திங்கு
இருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெருமான்
அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௫

413 மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து
தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினையேன்
ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேன்உன் அடைக்கலமே. ௬

414 மின்கணினார் நுடங்கும் இடையார் வெகுளிவலையில் அகப்பட்டுப்
புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி
என்கணிலே அமுதூறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௭

415 மாவடு வகிரன்ன கண்ணி பங்காநின் மலரடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே யிடுவாய்நின் குறிப்பறியேன்
பாவிடை யாடுகுழல் போற்கரந்து பரந்ததுள்ளம்
ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௮

416 பிறிவறியா அன்பர்நின் அருட்பெய்கழல் தாளிணைக்கீழ்
மறிவறியாச் செல்வம்வந்து பெற்றார்உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறியறியேன் நின்னையே அறியேன் நின்னையே அறியும்
அறிவறியேன் உடையாய் அடியேன்உன் அடைக்கலமே. ௯

417 வழங்குகின் றாய்க்குன் அருளார் அமுதத்தை வாரிக்
கொண்டு, விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன்என்
விதியின்மையால், தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந்
துய்யக்கொள்ளாய், அழுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

25. ஆசைப்பத்து

(ஆத்தும இலக்கணம்)

அறுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

418 கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சே வடியென்னும்
பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ
இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே.

419 மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை என்பு தோல்போர்த்த
குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பா லவர்க்கும் அப்பாலாம் என்னா ரமுதேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. உ

420 சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி விதுசிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே
தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முகநோக்கி
ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௩

421 மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கழுக் கூறல் வீறிலி நடைக்
கூடம், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறு கின்றேன் சோத்தம்
எம்பெருமானே, உடைந்து நைந்துருகி உன்னொளி நோக்கி
உன்திரு மலர்ப்பாதம், அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப்
பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௪

422 அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல் மூடி அடியே னுடை
யாக்கை, புளியம் பழமொத் திருந்தேன் இருந்தும் விடை
யாய் பொடியாட, எளிவந் தென்னை ஆண்டு கொண்ட
என்னா ரமுதேயோ, அளியன் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே. ௫

423 எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா மலர்ச்சே வடியானே
முத்தா உன்தன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௬

424 பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும் பரனே பரஞ்சோதி
வாராய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமான் எனஏத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௭

425 கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் கழுவிக்கொண்டு
எய்யாதென்றன் தலைமேல் வைத்தெம் பெருமான் பெருமானென்று
ஐயா என்றன் வாயா லரற்றி அழல்சேர் மெழுகொப்ப
ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. ௮

426 செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக்குக்
கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணிணை களிகூரப்
படிதா னில்லாப் பரம்பர னேஉன் பழஅடி யார்கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. கூ

427 வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச்சுடரே நானோர் துணைகாணேன்
பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

26. அதிசயப்பத்து

(முத்தி இலக்கணம்)

அறுசீர் விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

428 வைப்புமா டென்றும் மாணிக்கத் தொளியென்றும்
மனத்திடை உருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்
கள் திறத்திடை நைவேனை, ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்
தன ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து, அப்பன் ஆண்டுதன் அடிய
ரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. க

429 நீதி யாவன யாவையும் நினைக்கிலேன் நினைப்பவ
ரொடுங்கூடேன், ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்தனை என்
னடி யானென்று, பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன் நிரந்
தர மாய்நின்ற, ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதி
சயங்கண்டாமே. உ

340 முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட முக்கண
துடையெந்தை, தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன் எளி
யவன் அடியார்க்குப், பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடி
தனில் இளமதி யதுவைத்த, அன்னை ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. ந

431 பித்தனென்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருள் கூடிடும் உபாயம தறியாமே
செத்துப் போய்அரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படுகின்றேனை
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

432 பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் பன்மலர் பறித்தேத்தேன்
குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை
இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை எரிசடை மிளிர்கின்ற
அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

433 எண்ணி லேன்திரு நாமவஞ் செழுத்தும்என் ஏமைமை யதனாலே
நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை நயவாதே
மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணவதற் கொருப்படு கின்றேனை
அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே.

434 பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும் பொழு
கிய பொய்க்கூரை, இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க்
கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயி
ரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, அத்தன் ஆண்டுதன் அடிய
ரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. எ

435 நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற்
புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத்
துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, ஆக்கி ஆண்டுதன் அடிய
ரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. அ

436 உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர் எழுதரு நாற்
றம்போல், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள் அப்
பொருள் பாராதே, பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற்
கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. கூ

437 இருள் திணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடில்
இதுஇத்தைப், பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை விழப்
புகு கின்றேனைத், தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச்
சின்பதத் தொடுசெந்தீ, அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்
நெறி நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

27. புணர்ச்சிப்பத்து

(அத்துவித இலக்கணம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

438 சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்புகந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத்
தன்னைத் தந்தஎன் ஆரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. க

439 ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைம் புலனாய
சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவனெம் பெருமான் என்றேத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்குநெக்கு
உள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. உ

440 நீண்ட மாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட என்ஆ ரமுதை
அள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட் டலறி
விரையார் மலர் தூவிப்
12 பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௩

441 அல்லிக் கமலத் தயனும் மாலும்
அல்லா தவரும் அமரர் கோனும்
சொல்லிப் பரவும் நாமத்தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்த சுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப் பாலை
நிறையின் அமுதை அமுதின் சுவையைப்
16 புல்லிப் புணர்வ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௪

442 திகழத் திகழும் அடியும் முடியுங்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
அகழப் பறந்துங் காண மாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலம்முழுதும்
நிகழப் பணிகொண் டென்னை ஆட்கொண்
டாவா என்ற நீர்மை யெல்லாம்
20 புகழப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௫

443 பரிந்து வந்து பரமா னந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமா நிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
24 **புரிந்து நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்**
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௬

444 நினையப் பிறருக் கரிய நெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத் தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டம்
கனையக் கண்ணீர் அருவிபாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலரால்
28 புனையப் பெறுவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. ௭

445 நெக்கு நெக்குள் உருகி உருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதுந் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்தும் நவிற்றிச்

செக்கர் போலுந் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
32 புக்கு நிற்ப தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. அ

446 தாதாய் மூவே ழுலகுக்குந்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
ஏதா மணியே என்றென் றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார் பாதப்
36 போதாய்ந் தணைவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. சு

447 காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பா னேஎம் பரமாஎன்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
40 பூப்போ தணைவ தென்று கொல்லோஎன்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

28. வாழாப்பத்து

(முத்தி உபாயம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

448 **பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தஎம் பரனே**
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
4 வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. க

449 வம்பனேன் தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவும்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
8 எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. உ

450 பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௩

451 வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணும்நாள் ஆதியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௪

452 பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௫

453 பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
அருளினை மருளினால் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௬

454 பருதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. ௭

455 பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேஅடி யேனை
32 வந்து(ய்)ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. அ

456 பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே
36 மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. கூ

457 பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லால்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
40 மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகஎன் றருள்புரி யாயே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

29. அருட்பத்து

(மகா மாயா சுத்தி)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

458 **சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே**
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமா லறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
4 ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. க

459 நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
8 அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. உ

460 எங்கள் நாயகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
தனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
12 அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௩

461 கமலநான் முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
16 அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௪

462 துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
20 அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௫

463 துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்து
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
24 அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௬

464 மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
28 ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. ௭

465 முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யும்

சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. அ

466 மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவா ளரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே என்றரு ளாயே. கூ

467 திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறு நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்று
அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்றரு ளாயே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளியது

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

(சற்குருதரிசனம்)

ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

468 பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மான்உன் நாமங்கள்
பேசுவார்க்கு, இணக்கி லாததோர் இன்ப மேவருந் துன்ப
மேதுடைத் தெம்பிரான், உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்
விளை யாமல் என்வினை ஒத்தபின், கணக்கி லாத்திருக்
கோலம் நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. க

469 பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்த பெருந்து றைப்பெரும் பித்
தனே, சட்ட நேர்பட வந்தி லாத சழக்க னேன்உனைச் சார்ந்
திலேன், சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு நாயி னுங்கடை யாய
வெங், கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து காட்டி னாய்
கழுக் குன்றிலே. உ

470 மலங்கி னேன்கண்ணின் நீரை மாற்றி மலங்கெ டுத்த
பெருந்துறை, விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேன்இனி மேல்
விளைவ தறிந்திலேன், இலங்கு கின்றநின் சேவடிகள் இரண்
டும் வைப்பிட மின்றியே, கலங்கி னேன்கலங் காமலே வந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ௩

471 பூணொ ணாததொ ரன்பு பூண்டு பொருந்தி நாள்தொறும்
போற்றவும், நாணொ ணாததொர் நாணம் எய்தி நடுக்கடலுள்
அழுந்திநான், பேணொ ணாதபெ ருந்து றைப்பெருந் தோணி
பற்றி யுகைத்தலும், காணொ ணாத்திருக் கோலம் நீவந்து
காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

472 கோல மேனிவ ராகமே குண மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்டலே
சீல மேதும் அறிந்தி லாதஎன் சிந்தை வைத்த சிகாமணி
ஞால மேகரி யாக நானுனை நச்சி நச்சிட வந்திடும்
கால மேஉனை ஓதநீ வந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ௫

473 பேதம்இல்லதொர்கற்பளித்த பெருந்துறைப் பெருவெள்ளமே
ஏத மேபல பேச நீஎனை ஏதி லார்முனம் என்செய்தாய்
சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்ற தனிச்ச ரண்சர ணாமெனக்
காத லால்உனை ஓத நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. ௬

474 **இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை என்குணம் செய்த
ஈசனே,** மயக்க மாயதொர் மும்ம லப்பழ வல்வி னைக்குள்
அழுந்தவும், துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின் தூய்
மலர்க்கழல் தந்தெனைக், கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

31. கண்டபத்து

(நிருத்த தரிசனம்)

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

475 இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லைக் கண்டேனே. ௧

476 வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணையிலியை
அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. ௨

477 **உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளம்மன்னிக்**
கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாயடியேன் அணிகொள் தில்லைக் கண்டேனே.

478 கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி யிருக்கும் வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. ௪

479 சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும்
ஆதமிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக்
கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லைக் கண்டேனே. ௫

480 பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. ௬

481 பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லைக் கண்டேனே. ௭

482 அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லைக் கண்டேனே. ௮

483 பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. ௯

484 பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லைக் கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

32. பிரார்த்தனைப்பத்து

(சதா முத்தி)

ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

485 கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித்தி ருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற திடர்பின்னாள்
உலர்ந்துபோனேன் உடையானே உலவா இன்பச்சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங்கூர அடியேற்கே

486 அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங் கூர யான்
அவமே, முடையார் பிணத்தின்·முடிவின்றி முனிவால் அடி
யேன் மூக்கின்றேன், கடியேனுடைய கடுவினையைக் களைந்
துன் கருணைக் கடல்பொங்க, உடையாய் அடியேன் உள்ளத்
தே ஓவா துருக அருளாயே.

487 அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா ரெல்லாம் புக்க-
ழுந்த, இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே எய்த்தேன் கண்டாய்
எம்மானே, மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமால்
என்றிங் கெனைக்கண்டார், வெருளா வண்ணம் மெய்யன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. ௩

488 வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி எனை
அருளால், ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த அமுதே
அருமா மணிமுத்தே, தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்
தொண்ட னேற்கும் உண்டாங்கொல், வேண்டா தொன்றும்
வேண்டாது மிக்க அன்பே மேவுதலே. ௪

489 மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா உன்தன் கருணையினால்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ பரமானந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்து
ஆவி யாக்கை யானெனதென் றியாதுமின்றி அறுதலே. ௫

490 அறவே பெற்றார் நின்னன்பர் அந்தமின்றி அகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்புகின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்ப மாகடலே. ௬

491 கடலே அனைய ஆனந்தங் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந்
துண்ண, இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்த லழகோ அடி
நாயேன், உடையாய் நீயே அருளுதியென் றுணர்த்தா
தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன், சுடரார் அருளால் இருள்
நீங்கச் சோதீ இனித்தான் துணியாயே. ௭

492 துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்ட
ரிடைப்புகுந்து, திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே
நின்று தேய்கின்றேன், அணியா ரடியா ருனக்குள்ள அன்
புந் தாராய் அருளளியத், தணியா தொல்லை வந்தருளித்
தளிர்ப்பொற்பாதந் தாராயே. ௮

493 தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய் என்றுன் தமரெல்லாம்
ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார் போல அயர்வேனோ
சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க வேண்டும் பெருமானே. ௯

494 மானேர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனநெகா,
நானேர் தோளாச் சுரையொத்தால் நம்பிஇத்தால் வாழ்ந்
தாயே, ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே உருகிப்பெருகும்
உள்ளத்தைக், கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற்
கென்றோ கூடுவதே. ௧௦

495 கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாராய்
வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
ஊடி ஊடி உடையாயொடு கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக்கு
ஆடி ஆடி ஆனந்தம் அதுவே யாக அருள்கலந்தே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

33. குழைத்தபத்து

(ஆத்தும நிவேதனம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

496 குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவாய் உடை
யாய் கொடுவினையேன், உழைத்தா லுறுதி யுண்டோதான்
உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய், பிழைத்தாற் பொறுக்க
வேண்டாவோ பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென்று,
அழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மா னேஉன் னடி
யேற்கே. க

497 அடியேன் அல்லல் எல்லாம் முன்அகல ஆண்டாய்என்
றிருந்தேன், கொடியே ரிடையாள் கூறுஎங் கோவே ஆவா
என்றருளிச், செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக்
கெங்கள் சிவலோகா, உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா
தொறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே. உ

498 ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக் கொண்ட நின்
கருணை, இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை பங்கா
எங்கோவே, குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா மென்றே
நீகொண்டால், என்தான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்தோள்
முக்கண் எம்மானே. ௩

499 மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர் மறப்பித்திவ்
வூனே புகஎன் தனைநூக்கி உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
ஆனல் அடியேன் அறியாமை அறிந்து நீயே அருள்செய்து
கோனே கூவிக்கொள்ளுநாள் என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே. ௪

500 கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணம் எல்லாம்நீ
தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதும்நீ
வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை உன்னை விரித்துரைக்கில்
தேறும்வகைஎன்சிவலோகா திகைத்தால் தேற்றவேண்டாவோ. ௫

501 வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தரு
வோய்நீ, வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி என்
னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டி நீயா தருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால், வேண்டும் பரிசொன்
றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே. ௬

502 அன்றே என்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை எல்லா
முங், குன்றே அனையாய் என்னைஆட் கொண்ட போதே
கொண்டிலையோ, இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழை
செய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. எ

503 நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான் என்னதோ இங் கதிகாரங்
காயத்திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே

504 கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணாதிரவும் பகலும்நான் அவையே* எண்ணும் அதுவல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கேபுகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமைசால அழகுடைத்தே.

505 அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று கின்றேன்
உடையானே, திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி என்னைப்
பணிகொண்டாய், புகழே பெரிய பதம்எனக்குப் புராண
நீதந் தருளாதே, குழகா கோல மறையோனே கோனே
என்னைக் குழைத்தாயே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

* நவையே என்றும் பாடம்.

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

34. உயிருண்ணிப்பத்து

(சிவானந்த மேலிடுதல்)

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

506 பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம தாய்என்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாள்களித் தெந்நாள்இறு மாக்கேன் இனியானே. க

507 நானேரடி யணைவானொரு நாய்க்குத் தவிசிட்டிங்கு
ஊனாருடல் புகுந்தான்உயிர் கலந்தான்உளம் பிரியான்
தேனார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளம்ஈந்தனன் எனக்கே. உ

508 எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தான்எனை மத்தோன்மத்த னாக்கிச்
சினமால்விடை உடையான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன்எனைச் செய்தபடி றறியேன் பரஞ்சுடரே. ௩

509 வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகில்
எனைத்தான்புகுந் தாண்டான்என தென்பின்புரை யுருக்கிப்
பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான்மறு மாற்றத் திடையானே.

510 பற்றாங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்றாங்கது பற்றி
நற்றாங்கதி அடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்றார்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றாங்கவன் கழல்பேணின ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே.

511 கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்தான் செய்தபடிறே. ௬

512 வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்
மண்ணும் விண்ணும், வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம்
வேண்டார்தமை நாளும், தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன்
மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள், பூண்டேன்புறம்
போகேன் இனிப் புறம்போகலொட் டேனே. ௭

513 கோற்றேன்எனக் கென்கோகுறை கடல்வாய்அமு தென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தரசே
சேற்றார்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனிநின் மலனேஉனை யானே. ௮

514 எச்சம்அறி வேன்நான்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சில்மன்னி யானாகிநின் றானே. ௯

515 வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான்பாவியன் ஆனால்உனை நல்காயென லாமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

35. அச்சப்பத்து

(ஆனந்த முறுதல்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

516 புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யும்
அஞ்சேன், கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல் கண்ணுதல்
பாதம் நண்ணி, மற்றும்ஓர் தெய்வந் தன்னை உண்டென
நினைந்தெம் பெம்மாற்கு, அற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம
நாம் அஞ்சு மாறே. ௧

517 வெருவரேன் வேட்கைவந்தால் வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா எம்பிரான் தம்பி ரானும்
திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே, ௨

518 வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத் தாடு கின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௩

519 கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ றாடும் மேனி வேதியன் பாதம் நண்ணித்
துளியுலாம் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ளம் நெக்கிங்
களியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௪

520 பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன்
துணிநிலா அணியினான்தன் தொழும்பரோ டழுந்தி அம்மால்
திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீறு
அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே. ௫

521 வாளுலாம்எரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலா நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதம் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௬

522 தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே. ௭

523 தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர் நண்ணமாட்டாச்
செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௮

524 மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான் எம்பி ரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான் திருமுண்டம் தீட்டமாட்டா
தஞ்சுவா ரவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௯

525 கோணிலா வாளி அஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

(சிவானந்த விளைவு)

கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

526 பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்று மிலாதவரைக் கழற்போ திறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன் உள்ளமதே. ௧

527 சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடுகண்டீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித்திடுமே. ௨

528 நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங்
கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட
பாண்டியனார், ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்
டரை உள்ளங் கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்
கழ லேசென்று பேணுமினே. ௩

529 செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் தென்னன்நன்னாட்
டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலம்எக் காலத்துள்ளும்
அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த மாக்கடவி
எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே ௪

530 காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டான்எங்கள் பாண்டிப் பிரான்**தன் அடியவர்க்கு**
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. ௫

531 ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லன் அல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
பாண்டிய னாரருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. ௬

532 மாயவ னப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்கு
ஆய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேஅருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்களே. ௭

533 அழிவின்றி நின்றதொர் ஆனந்த வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை யேசென்று முந்துமினே. ௮

534 விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாம்அறி யார்மறந்தே.

535 கூற்றைவென் றாங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால்
வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானும்ஓர் மீனவன்பால
ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே
தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளியது

37. பிடித்தபத்து

(முத்திக் கலப்புரைத்தல்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

536 உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே *ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
4 எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. க

537 விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே
முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
8 இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. உ

538 அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
12 இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ௩

539 அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
16 இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ச

540 ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலியேற்கு
விழுமிய தளித்ததோ ரன்பே
செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
20 எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. ரு

* ஊத்தை என்றும் பாடம்

541 அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்
டளவிலா ஆனந்த மருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
24 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. சா

542 பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
செல்வமே சிவபெரு மானே
28 ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. எ

543 அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
32 எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. அ

544 பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
36 யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. கூ

545 புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ
40 இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

38. திருவேசறவு

(சுட்டறிவொழித்தல்)

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

546 இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினைஉன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றேஉன் பேரருளே. ௧

547 பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வான்எனக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேஉன் கழல்கண்டே. ௨

548 ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற் காவாவென்று
ஓத(ம்)மலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேஎம் பரம்பரனே. ௩

549 பச்சைத்தால் அரவாட்டீ படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேஉன் திறம்நினைந்தே. ௪

550 கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்து
உற்றிறுமாந் திருந்தேன்எம் பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே. ௫

551 பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்னருளால்
உய்ஞ்சேன்எம் பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேஅம் பலத்தமுதே. ௬

552 என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும் அரியவொண்ணாத்
தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்டது
என்பாலே நோக்கியவா றன்றேஎம் பெருமானே. ௭

553 மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஒத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேஎம் பெருமானே. ௮

554 மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமா னென்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமாறு
அருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே. ௯

555 நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய்இன் அமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரில் அருளியது

39. திருப்புலம்பல்

(சிவானந்த முதிர்வு)

கொச்சகக்கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

556 பூங்கமலத் தயனொடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண் ணீறாடி
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்நின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. க

557 சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதி பசுபதீ மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன் நான்
உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே. உ

558 உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்
குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. ங

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

40. குலாப்பத்து

(அநுபவம் இடையீடு படாமை)

கொச்சகக் கலிப்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

559 ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. க

560 துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. உ

561 **என்புள் ளுருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்**
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௩

562 குறியும் நெறியுங் குணமுமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௪

563 பேருங் குணமும் பிணிப்புறும்இப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாம்
சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௫

564 கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௬

565 மதிக்குந் திறலுடைய வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோம் எனக்களித்திங்கு
அதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௭

566 இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி என் தலைமேல் நட்டமையால்
கடக்குந் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௮

567 பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௯

568 **கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்**
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. ௰

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

41. அற்புதப்பத்து

(அநுபவம் ஆற்றாமை)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

569 மைய லாய்இந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும் ஆழியு ளகப்
பட்டுத், தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான் தலைதடு
மாறுமே, பொய்யெ லாமவிடத் திருவருள் தந்துதன் பொன்
னடி யிணைகாட்டி, மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன் நின்றதோர்
அற்புதம் விளம்பேனே, ௧

570 ஏய்ந்த மாமலரிட்டுமுட் டாததோர் இயல்பொடும் வணங்
காதே,சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடுந் தலைதடு மாறு
கிப், போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து பொற்
கழ லிணைகாட்டி, வேந்த னுய்வெளி யேஎன்முன் நின்ற
தோர் அற்புதம் விளம்பேனே. ௨

571 நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானென
தெனும்மாயக், கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக் கழ
றியே திரிவேனைப், பிடித்து முன்னின்றவப் பெருமறை
தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை, அடித்த டித்துஅக் கார
முன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே. ௩

572 பொருந்தும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது பொய்
களே புகன்றுபோய்க், கருங்கு ழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு
கலங்கியே கிடப்பேனைத், திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை
சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே, அருந்து ணைவனாய்
ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௪

573 மாடுஞ் சுற்றமும் மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங்
கூடி,அங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை
வீடுதந் தென்றன் வெந்தொழில் வீட்டிட மென்மலர்க்கழல்காட்டி
ஆடு வித்தென தகம்புகுந்தாண்டதோர் அற்புதம் அறியேனே.

574 வணங்கும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங்கையர்
தம்மோடும், பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்தி
நான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக், குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக்
குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி, அணைந்து வந்தெனை
ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௬

575 இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான் இயல்பொ
டஞ் செழுத்தோதித், தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாது
நான் தடமுலை யார்தங்கள், மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு
கிடப்பேனை மலரடி யிணைகாட்டி, அப்பன் என்னைவந்
தாண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௭

576 ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயிராயின இருவினை அறுத்தென்னை
ஓசையா லுணர்வார்க் குணர்வரியவன்உணர்வுதந்தொளியாக்கிப்
பாச மானவை பற்றறுத் துயர்ந்ததன் பரம்பெருங் கருணையால்
ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே. ௮

577 பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்தலை
நாய்போல, இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்தங் கிணங்
கியே திரிவேனை, இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன் விரை
மலர்க் கழல்காட்டி, அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண்
டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௯

578 செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது செறிகுழ
லார்செய்யுங், கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை, இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில்
லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி, அறிவு தந்தெனை ஆண்டு
கொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந் துறையில் அருளியது

42. சென்னிப்பத்து

(சிவவிளைவு)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

579 தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ ருந்துறை நாயகன்
மூவ ராலும் அறியொ ணுமுத லாய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பரன்றி அறியொ ணுமலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிச் சுடருமே.

580 **அட்ட மூர்த்தி அழகன்** இன்னமு தாய ஆனந்த வெள்
ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் தென்பெ
ருந்துறைச் சேவகன், மட்டு வார்குழல் மங்கை யாளையோர்
பாகம் வைத்த அழகன்தன், வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்
நம் சென்னி மன்னி மலருமே. ௨

581 நங்கை மீரெனை நோக்குமின் நங்கள் நாதன் நம்பணி
கொண்டவன், தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை மேய
சேவகன் நாயகன், மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்
டெம் உயிருங் கொண்டெம் பணிகொள்வான், பொங்கு
மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னிப் பொலியுமே. ௩

582 பத்தர் சூழப் பராபரன் பாரில் வந்து பார்ப்பானெனச்
சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லை மூதூர் நடஞ்செய்வான்
எத்தனுகிவந்தில் புகுந்தெமை ஆளுங்கொண்டெம் பணிகொள்வான்
வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே.

583 மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணி மதித்திடா
வகை நல்கினன், வேய தோளுமை பங்கன் எங்கள் திருப்
பெருந்துறை மேவினன், **காயத் துள்ளமு தூற ஊறநீ கண்டு
கொள்ளென்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே.** ௫

584 சித்தமே புகுந் தெம்மையாட் கொண்டு தீவினைகெடுத்துய்யலாம்
பத்திதந்துதன் பொற்கழற்கணே பன்மலர் கொய்து* சேர்த்தலும்
முத்தி தந்திந்தமூவுல குக்கும் அப்பு றத்தெமை வைத்திடும்
அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்சென்னி மன்னிமலருமே.

* **சாத்தலும் என்றும் பாடம்**

585 **பிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேரருள் தந்தருளி ஞன்,** அறவை யென்றடி யார்கள் தங்க ளருட்கு ழாம்புக விட்டுநல், உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான் தன் உண்மைப் பெருக்கமாம், திறமை காட்டிய சேவடிக் கண்நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. எ

586 புழுவி ஞற்பொதிந் திடுகுரம்பையிற் பொய்தனை யொழி வித்திடும், எழில்கொள் சோதியெம் ஈசன் எம்பிரான் என்னுடை யப்பன் என்றென்று, **தொழுது கையின ராகித் தூய்மலர்க் கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு, வழுவிலா மலர்ச் சேவ டிக்கண்நம் சென்னி மன்னி மலருமே.** அ

587 வம்ப னுய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும், உம்ப ரான்உல கூடறுத்தப் புறத்த னுய்நின்ற எம்பிரான், அன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி யார்கட் கின் பந் தழைத்திடுஞ், செம்பொன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கண் நம்சென்னி மன்னித் திகழுமே. கூ

588 முத்த னைமுதற் சோதியை முக்கண் அப்பனை முதல் வித்தினைச், சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு நாமம் பாடித் திரிதரும், பத்தர் காள்இங்கே வம்மின் நீர்உங்கள் பாசந் தீரப் பணிமினே, சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கண் நம் சென்னி மன்னித் திகழுமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

43. திருவார்த்தை

(அறிவித்தன்புறுதல்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

589 மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற வாசகன் மாமலர் மேய சோதி, கோதில் பரங்கரு ணையடியார் குலாவு நீதிகுண மாக நல்கும், போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம் புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்து, ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த அரு ளறிவார் எம்பிரா னுவாரே. க

590 மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து வணங்க அவர்க்கருள் செய்தஈசன், ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து நன்னெறி காட்டி நலம்திகழுங், கோல மணியணி மாடநீடு குலாவு மிடைவை மடநல்லாட்குச், சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந் திற மறிவார் எம்பிரா னுவாரே. உ

591 அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான் ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம், பணிவகை செய்து படவதேறிப் பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப், பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறை யெம் பேரரு ளாளன்பெண் பாலுகந்து, மணிவலை கொண்டு வான் மீன்விசிறும் வகையறிவார் எம்பிரா னுவாரே, கூ

592 வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து மிகுகுறை வானவர் வந்து
தன்னைத், தேட இருந்த சிவபெருமான் சிந்தனை செய்தடி
யோங்களுய்ய, ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி ஐயன் பெருந்
துறை ஆதிஅந்நாள், ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட
இயல்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. ச

593 வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கரு ணைக்கட
லாய்அடியார், பந்தனை விண்டற நல்கும்எங்கள் பரமன்
பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள், உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன்
றோங்கு மதிலிலங் கைஅதனிற், பந்தணை மெல்விர லாட்கரு
ளும் பரிசறிவார் எம்பிரா னாவாரே ரு

594 வேவத் திரிபுரம் செற்றவில்லி வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள்
சூழ, ஏவற்செ யல்செய்யுந் தேவர்முன்னே எம்பெரு மான்
தான் இயங்கு காட்டில், ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன்
எந்தை பெருந்துறை ஆதிஅன்று, கேவலங் கேழலாய்ப்
பால்கொடுத்த கிடப்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. சு

595 நாதம் உடையதோர் நற்கமலப் போதினில் நண்ணிய நன்
னுதலார், ஓதிப் பணிந்தலர் தூவியேத்த ஒளிவளர் சோதி
யெம் ஈசன்மன்னும், போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப், பேதங்கெடுத்
தருள் செய்பெருமை அறியவல்லார் எம்பிரா னாவாரே. எ

596 பூவலர் கொன்றையம் மாலைமார்பன் போருகிர் வன்புலி
கொன்றவீரன், மாதுநல் லாளுமை மங்கைபங்கன் வண்
பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன், ஏதில் பெரும் புகழ்
எங்கள்ஈசன் இருங்கடல் வாணற்குத் தீயில்தோன்றும், ஓவிய
மங்கையர் தோள்புணரும் உருவறிவார்எம்பிரா னாவாரே. அ

597 தூவெள்ளை நீறணி எம்பெருமான் சோதி மகேந்திர
நாதன்வந்து, தேவர் தொழும்பதம் வைத்தஈசன் தென்னன்
பெருந்துறை ஆளிஅன்று காதல்பெருகக் கருணைகாட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துருகக், கேதங் கெடுத்தென்னை
ஆண்டருளுங் கிடப்பறிவார் எம்பிரா னாவாரே. கூ

598 அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான் அடியார்க் கமு
தன் அவனிவந்த, எங்கள் பிரான்இரும் பாசந்தீர இகபர
மாயதோர் இன்பமெய்தச், சங்கங் கவர்ந்துவண் சாத்தி
னோடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று, மங்கையர் மல்
கும் மதுரைசேர்ந்த வகையறிவார் எம்பிரா னாவாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

44. எண்ணப்பதிகம்

(ஒழியா இன்பத்துவகை)

ஆசிரியவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

599 பாருரு வாய பிறப்பற வேண்டும் பத்திமை யும்பெற
வேண்டுஞ், சீருரு வாய சிவபெரு மானே செங்கமலமலர்
போல், ஆருரு வாயஎன் னாரமு தேஉன் அடியவர் தொகை
நடுவே, ஓருரு வாயநின் திருவருள் காட்டி என்னையும் உய்
யக்கொண் டருளே. க

600 உரியேன் அல்லேன் உனக்கடிமை உன்னைப் பிரிந்திங்
கொருபொழுதுந், தரியேன் நாயேன் இன்னதென் றறி
யேன் சங்கரா கருணையினாற், பெரியோன் ஒருவன் கண்டு
கொள் என்றுன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப், பிரியேன் என்
றென் றருளிய அருளும் பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. உ

601 என்பே உருக நின்அருள் அளித்துன் இணைமலர் அடி
காட்டி, முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட முனிவா முனி
வர் முழுமுதலே, இன்பே அருளி எனையுருக்கி உயிருண்
கின்ற எம்மானே, நண்பே யருளாய் என்னுயிர் நாதா நின்
னருள் நாணுமே. ௩

602 பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனும்உன் உயர்ந்தபைங்
கழல்காணப், பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும் பிறப்
பறுப் பாய்எம் பெருமானே, முத்தனை யானே மணியனை
யானே முதல்வனே முறையோஎன்று, எத்தனை யானும்
யான்தொடர்ந் துன்னை இனிப்பிரிந் தாற்றேனே. ௪

603 காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங் கண்டுகண்
களிகூரப், பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன்
பின்னைஎம் பெருமானே, தாணுவே அழிந்தேன் நின்னினைந்
துருகுந் தன்மைஎன் புன்மைகளாற், காணும தொழிந்தேன்
நீயினி வரினுங் காணவும் நாணுவனே. ௫

604 பால்திரு நீற்றெம் பரமனைப் பரங்கரு ணையோடும்
எதிர்ந்து, தோற்றிமெய் யடியார்க் கருட்டுறை யளிக்குஞ்
சோதியை நீதியிலேன், போற்றியென் அமுதே எனநினைந்
தேத்திப் புகழ்ந்தழைத் தலறியென் னுள்ளே, ஆற்றுவனாக
உடையவ னேஎனை ஆவஎன் றருளாயே. ௬

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

45. யாத்திரைப்பத்து

(அநுபவாதீதம் உரைத்தல்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

605 பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை, ஓவா துள்ளம் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால், ஆவா என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட்டீர்வந் தொருப்படுமின், போவோங் காலம் வந்ததுகாண் பொய்விட் டுடையான் கழல்புகவே. ௧

606 புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர் புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள், மிகவே நினைமின் மிக்கவெலாம வேண்டா போக விடுமின்கள், நகவே ஞாலத் துள்புகுந்து நாயே அனைய நமையாண்ட, தகவே யுடையான் தனைச்சாரத் தளரா திருப்பார் தாந்தாமே. ௨

607 **தாமே தமக்குச் சுற்றமுந் தாமே தமக்கு விதிவகையும், யாமார் எமதார் பாசமார் என்ன மாயம் இவைபோகக், கோமான் பண்டைத் தொண்டரொடும் அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு, போமா றமைமின் பொய்நீக்கிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே.** ௩

608 அடியார் ஆனீர் எல்லீரும் அகல விடுமின் விளையாட்டைக், கடிசே ரடியே வந்தடைந்து கடைக்கொண் டிருமின் திருக்குறிப்பைச், செடிசே ருடலைச் செலநீக்கிச் சிவலோகத்தே நமைவைப்பான், பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன் பூவார் கழற்கே புகவிடுமே. ௪

609 விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய் மிகவோர் காலம் இனியில்லை, உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோ டுடன்போவதற்கே ஒருப்படுமின், அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள் அணியார் கதவ தடையாமே, புடைபட் டுருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன் ஆள்வான் புகழ்களையே. ௫

610 புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின் புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்டு, இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும் இனியோர் இடையூ றடையாமே, திகழுஞ் சீரார் சிவபுரத்துச் சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநாம், நிகழும் அடியார் முன்சென்று நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே. ௬

611 நிற்பார் நிற்கநில் லாவுலகில் நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே, பொற்பால் ஒப்பாந் திருமேனிப் புயங்கன் ஆள்வான் பொன்னடிக்கே, நிற்பீர் எல்லாந் தாழாதே நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின், பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தாற் பெறுதற் கரியன் பெருமானே. ௭

612 பெருமான் பேரானந்தத்துப் பிரியா திருக்கப் பெற்றீர்காள்
அருமா லுற்றுப் பின்னைநீர் அம்மா அழுங்கி அரற்றுதே
திருமா மணிசேர் திருக்கதவந் திறந்தபோதே சிவபுரத்துத்
32 திருமா லறியாத் திருப்புயங்கன் திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே

613 சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத் திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
போரிற்பொலியும்வேற்கண்ணாள் பங்கன் புயங்கன்அருளமுதம்
ஆரப் பருகி ஆராத ஆர்வங் கூர அழுந்துவீர்
36 போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே பொய்யிற் கிடந்து புரளாதே.

614 புரள்வார்தொழுவார் புகழ்வாராய்இன்றே வந்தாள் ஆகாதீர்
மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார் மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
தெருள்வீ ராகில் இதுசெய்மின் சிவலோ கக்கோன் திருப்புயங்கன்
40 அருளார்பெறுவார்அகலிடத்தே அந்தோ அந்தோ அந்தோவே

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

46. திருப்படை யெழுச்சி

(பிரபஞ்சப் போர்)

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

615 ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர் நாதப் பறையறைமின்
மானமா ஏறும்ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
ஆனநீற் றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
4 வானவூர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே. க

616 தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
திண்திறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
8 அண்டர்நா டாள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே. உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

47. திருவெண்பா

(அணைந்தோர் தன்மை)

திருச்சிற்றம்பலம்

617 வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
4 மருவா திருந்தேன் மனத்து. க

618 ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே என்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
8 தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து. உ

619 செய்த பிழையறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்—வையத்
திருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான். ௩

620 முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. ௪

621 அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும்—இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியாது
இருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று. ௫

622 பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து ௬

623 வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. ௭

624 யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. ௮

625 மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். ௯

626 இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்து
இருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே எல்லாந்—தருங்காண்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. ௧௦

627 இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

48. பண்டாய நான்மறை

(அநுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்)

வெண்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

628 பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனும்
கண்டாரு மில்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. க

629 உள்ள மலமூன்றும் மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த—வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. உ

630 காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்வினையை—வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. ங

631 வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாருஞ்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர். ச

632 நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி எழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். ரு

633 காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. சா

634 பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து. எ

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

49. திருப்படையாட்சி

(சீவோபாதி ஒழிதல்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

635 கண்க ளிரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மாலறி யாமலர்ப்பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடு மாகாதே
பாண்டிநன் னாடுடை யான்படை யாட்சிகள் பாடுது மாகாதே
விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படு மாகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. க

636 ஒன்றினொடொன்றுமோரைந்தினொடைந்தும்உயிர்ப்பறுமாகாதே
உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென உய்ந்தன வாகாதே
கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே
காரண மாகும் அனாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே
நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே
நாமுமே லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே
என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே
ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே

637 பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே
பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராஅமு தாகாதே
அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே
ஆதி முதற்பர மாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே
செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே
சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே
என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன் எதிர்ப்படு மாயிடிலே. ௩

638 என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்புறு மாகாதே
எல்லையில் மாக்கரு ணைக்கடல் இன்றினி தாடுது மாகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே
நாதன் அணித்திருநீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவதாகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே
மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப்பெருமான் அருள்ஈசன்எழுந்தருளப்பெறிலே

639 மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே
கண்ணிலி காலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே
காதல்செ யும்அடி யார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே

பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே
பேரறி யாதஅ னேக பவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
20 எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே
என்னையுடைப் பெருமான்அருள் ஈசன்எழுந்தருளப்பெறிலே

640 பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண்ணீறு பொலிந்திடுமாகாதே
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள்கருத்து வெளிப்படுமாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையில்இன்பம்மிகுத்திடு மாகாதே
தன்னடி யாரடி என்தலை மீது தழைப்பன ஆகாதே
தானடி யோம்உட னேஉ(ய்)ய வந்து தலைப்படு மாகாதே
24 இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே
என்னைமுன் ஆளுடைஈசன்என் அத்தன் எழுந்தருளப் பெறிலே

641 சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே
துண்ணென என்னுளம்மன்னிய சோதி தொடர்ந்தெழுமாகாதே
பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே
பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே
வில்லியல் நன்னுத லார்மயல் இன்று விளைந்திடு மாகாதே
விண்ணவ ரும்அறி யாத விழுப்பொருள் இப்பொருளாகாதே
28 எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே
இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே.

642 சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நனறெனு மாயை அடங்கிடு மாகாதே
ஆசைஎ லாம்அடி யாரடி யோம்எனும் அத்தனை யாகாதே
செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே
32 எங்கும் நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே
ஈறறி யாமறை யோன்எனை ஆளஎழுந்தரு ளப்பெறிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

50. ஆனந்தமாலை

(சிவாநுபவ விருப்பம்)

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம

643 மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்
பொன்னே ரனைய மலர்கொண்டுபோற்றா நின்றார் அமரரெல்லாம்
கல்நே ரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண் டவலக்கடல்வீழ்ந்த
4 என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக் கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே.

644 என்னால் அறியாப் பதம்தந்தாய் யான தறியா தேகெட்
டேன், உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை உடையாய் அடி
மைக் காரென்பேன், பன்னாள் உன்னைப் பணிந்தேத்தும்
பழைய அடிய ரொடுங்கூடாது என்நா யகமே பிற்பட்டிங்
கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே. ௨

645 சீல மின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே யின்றி அறிவின்றித்
தோலின் பாவைக்கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்றுவிழுந்துகிடப்பேனை
மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறியேறக்
கோலங்காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதே

646 கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடி லாதாய் பழி
கொண்டாய், படுவேன் படுவ தெல்லாம்நான் பட்டாற் பின்
னைப் பயனென்னே, கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட்
கொள்ளுங் குருமணியே, நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால்
நன்றோ எங்கள் நாயகமே. ௪

647 தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலை
யாய், நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தான் நல்கு
தியே, தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ என்பா
லில்லையே, நாயேன் அடிமை உடனாக ஆண்டாய் நான்தான்
வேண்டாவோ. ௫

648 கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே
அமையுமே, ஆவா வென்னா விடிலென்னை அஞ்சேல் என்பார்
ஆரோதான், சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ தக்க வாறன்
றென்னாரோ, தேவே தில்லை நடமாடீ திகைத்தேன் இனித்
தான் தேற்றாயே. ௬

649 நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞால மெல்லாம் நிகழ்வித்
துப், பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றும்
பெருந்துறையாய், அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா
பாண்டி வெள்ளமே, தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ செய்வ
தொன்றும் அறியேனே. ௭

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளியது

51. அச்சோப்பதிகம்

(அநுபவ வழி அறியாமை)

கலிவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

650 முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௧

651 நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்கு
அறியும் வண்ணம் அருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. உ

652 பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௩

653 மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன்
சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணலெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௪

654 பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேலென் றருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௫

655 வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்து
அந்தமெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௬

656 தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுப்போந்து பாசமெனுந் தாழுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௭

657 சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை
மாதொருகூ றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும் வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௮

658 செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. ௯

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் ௫௧-க்குப் பாடல் தொகை - ௬௫௮.

செத்திடமும் பிறந்திடமு மினிச்சாவா திருந்திடமும்
அத்தனையு மறியாதார் அறியுமறி வெவ்வறிவோ
ஒத்தநில மொத்தபொருள் ஒருபொருளாம் பெரும்பயனை
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.*

படியதனிற் கிடந்திந்தப் பசுபாசந் தவிர்ந்துவிடும்
குடிமையிலே திரிந்தடியேன் கும்பியிலே விழாவண்ணம்
நெடியவனு நான்முகனு நீர்கான்றுங் காணவொண்ணா
அடிகளெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.*

பாதியெனு மிரவுறங்கிப் பகலெமக்கே யிரைதேடி
வேதனையி லகப்பட்டு வெந்துவிழக் கடவேனைச்
சாதிகுலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய வெனையாண்ட
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவா ரச்சோவே.*

திருவாசகச் சிறப்பு

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லல் அறுத்(து) ஆனந்தம் ஆக்கியதே—எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

திருவா சகமென்னுந் தேன்பெருகித் தேசமெல்லாம்
கருவே றறுத்தருளிக் கருங்கடலை வேர்துளைத்திட்
டுருவா சகமென்னு முண்மையுணர்ந் துத்தமனார்
திருவா சகமென்னுந் தேனினருட் காரணமே.†

கண்மதகு மென்புளகக் காடும் படைத்தோனும்
வண்மையருள் மாணிக்க வாசகனு—முண்மையினிற்
றானந்த மாவானுந் தன்னொழிவு காணானு
மானந்த வாதவூ ரன்.†

போதலர்ந்து தேன்சொரியும் பொன்னம் பலத்திலுறை
வாதவூ ரெங்கோமான் வாசகத்தை—ஓதிப்
பிறவிப பிணிநீக்கிப் பேரின்ப வெள்ளச்
செறிவுக்குள் செல்வர் சிறந்து.†

வேதாந்தத்தின் பொருள்விளக்காய் மெய்யாகமத்தின் மதமாயா
நாதாந்தத்தின் சுடருருவாய் ஞானநேயத்தின் விளக்காய்ப்
போதாந்தததின் பொருளாகிய புகழுந் திருவாச கப்பொருளை
மீதாந்தத்தி லுணாந்தவரே விட்டார் பாசங் கிட்டாரே.†

* இம்மூன்று பாடல்களும் சில ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படுகின்றன. † இவையும் ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படுவன.

சிவமயம்

திருவாசகத் திருவுள்ளக்கிடை

[பிரதிகளிற் காணப்படும் வேற்றுமைகள் [ ] என்று பக வரைகளுள் தரப்பட்டுள்ளன.]

சிவபுராணம் - சிவனது அநாதி முறைமையான பழமை; என்பது, சிவனது அருவநிலைமை கூறுதல், [சிவபுராணமும் கீர்த்தித் திருவகவலும் சிவனுடைய உயிர் அருள் நிலைமை என்பது அருவநிலை.] **கீர்த்தித்திருவகவல்** - சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை. [சிவனுடைய அருளின் முறைமை.] **திருவண்டப் பகுதி** - சிவனுடைய தூலசூக்குமத்தை வியந்தது. [சிவனுடைய தூல சூக்குமத்தை விகற்பித்தது, யோகநூல் தூல சூக்குமத்தை வியந்தது.] **போற்றித் திருவகவல்** - சகத்தினுற்பத்தி; என்பது, பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தல். [ஞானஞ் சகத்து உற்பத்தி.] **திருச்சதகம்** - பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்; என்பது, பத்து வகையாக இரட்சித்த முறைமை; க. மெய்யுணர்தல்-தேகாதி பிரபஞ்சங்களைக் கண்டு நீங்கல்; உ. அறிவுறுத்தல்-பொறியோடே கூட்டுதல், அருள் தரிசனம், குருதரிசனம்; ங. சுட்டறுத்தல் - தன் செயலறுத்தல் [ஆனந்தத் தழுந்தல்]; ச. ஆத்தும சுத்தி-அனுபவத் தழுந்தல் [ஆனந்தபரவசமாதல்]; ரு. கைம்மாறு கொடுத்தல் - தன்னைச் சிவத்தினிடத்திலே கொடுத்தல் [ஆனந்தா தீதமாதல்]; சா. அனுபோகசுத்தி - சுகமேலீடு [சுட்டறி வொழித்தல்]; எ. காருணியத்திரங்கல் - சிவனுடைய வெற்றிப்பாட் டிரங்கல் [ஆத்துமசுத்தி]; அ. ஆனந்தத் தழுந்தல் [கைம்மாறு கொடுத்தல்]; கூ. ஆனந்தபரவசம் [அனுபவசுத்தி]; க0. ஆனந்தாதீதம். **நீத்தல் விண்ணப்பம்**-பிரபஞ்ச வைராக்கியம். [நீத்தல் விண்ணப்பமும் திருவெம்பாவையும் தெசசத்திகளை விகற்பித்தது. தெச சத்தி களாவன: அம்பிகை, ஞானம்பிகை, கௌரி, கங்கை உமை, பராசத்தி, ஆதிசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி ஆக பத்து] **திருவெம்பாவை** - சத்தியை வியந்தது; சத்திகளாவார் அம்பிகை, கணம்பிகை, கௌரி, கங்கை, உமை, பராசத்தி, ஆதி சத்தி, ஞானசத்தி, கிரியாசத்தி என் ஒன்பதின்மர். [தெச சத்தி களையும் வியந்தது] **திருவம்மானை** - ஆனந்தக் களிப்பு; என்பது, சுகமேலீடு. [ஆனந்தக் கனிவு.] **திருப்பொற்சுண்ணம்** - ஆனந்த மனோலயம்; என்பது, தானன்றி நிற்றல். [திருச்சுண்ணம் என்பது தன்னறி நிற்றல்.] **திருக்கோத்தும்பி**-சிவனோ டைக்கியம்; என்பது, சிவனுடன் இடையறாது நிற்றல். **திருத்தெள்ளேணம்** -

சிவனேடடைவு; என்பது, சிவனுடனே சென்று கூடுதல். [சிவ னுடைச் செலவு.] **திருச்சாழல்**-சிவனுடைய காருணியம்; என்பது சிவனுடைய அருட்சத்தி விளையாட்டு. **திருப்பூவல்லி**-மாயா விசய நீக்குதல்; என்பது, மாயையினுடைய பலத்தை மறுத்தல். [மாயா விஷய மறுத்தல்.] **திருவுந்தியார்** - ஞானவெற்றி அருட்சத்தி யினுடைய சாமர்த்தியம். [ஞானவெற்றிப் பாடு.] **திருத்தோணோக் கம்**-பிரபஞ்ச சுத்தி; என்பது, ஆன்மாக்களைச் சுத்திகரித்தல். **திருப் பொன்னூசல்**-அருட்சுத்தி; என்பது, அருளோடு கூடுதல். [அருள் கூட்டம் என்பது அருளோடே கூடினது.] **அன்னைப்பத்து**-ஆத்தும பூரணம்; என்பது, ஆன்மா சிவனுடனே நிறைதல். [ஆத்தும சம்பூரணம்.] **குயிற்பத்து** - ஆத்தும விரக்கம்; என்பது, சிவனைக் கண்டிரங்குதல். [ஆத்தும விகாரம் என்பது சீவனைக் கண்டிரங்கு கிறது.] **திருத்தசாங்கம்** - அடிமை கொண்ட முறைமை; என்பது, பத்தடையாளம். [பத்து வகையாய் அடிமை கொண்டது.] **திருப்பள்ளியெழுச்சி** - திரோதான சுத்தி; என்பது, ஏகமாகிய திரோதாயி மறைப்பான மலம் நீக்குதல். **கோயின் மூத்ததிருப் பதிகம்**-அநாதியாகிய சற்காரியம். [சிவானந்தத்தில் திகைப்பு என்பது சிவானந்தம் அளவறுக்கொண்ணுமை.] **கோயிற்றிருப் பதிகம்**-அனுபோக விலக்கணம்; என்பது, சிவானு பூதிக் கடை யாளம். **செத்திலாப்பத்து** - சிவானந்த மளவறுக் கொணுமை; என்பது, சிவானந்த் மணுகிச் செயிக்கப்படாமை. [சிவானந்த மலைவு.] **அடைக்கலப்பத்து**-பக்குவ நிண்ணயம்; என்பது, வித்து மங்குரமும்போல என்றல் [வஸ்து நிண்ணயம்.] **ஆசைப்பத்து** - ஆத்தும விலக்கணம்; என்பது ஆன்மபேதத்தையறிதல். [ஆத்தும ரூபத்தை யறிதல்.] **அதிசயப்பத்து** - முத்தியிலக்கணம்; என்பது, மோட்சத்தி னடையாளம். **புணர்ச்சிப்பத்து** - அத்துவித விலக் கணம்; என்பது, ஒன்றுமல்ல இரண்டுமல்ல என்றல். [அத்து விதானந்த இலக்கணம்.] **வாழாப்பத்து**-முத்தி யுபாயம்; என்பது பிரபஞ்சத்தைவிட்டுப் பரபோகத்தைக் கூடுதற்குபாயம். [மோட்ச உபாயம், மோட்ச லட்சணம்]. **அருட்பத்து**-மகாமாயா சுத்தி; என்பது, மாயையைச் சுத்தி பண்ணுதல். **திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்**-குருதரிசனம்; என்பது பசுத்துவங் கெட்டவிடம். [சற்குரு தெரிசனம்.] **கண்டபத்து**-நிருத்த தரிசனம். [பரமானந்த நிருத்த தரிசனம்.] **பிரார்த்தனைப்பத்து**-சதாமுத்தி; என்பது ஆன்மாக் களுக்கு முத்தி நிச்சயம் பண்ணுதல். [செகமுத்தி.] **குழைத்தபத்து**- ஆத்தும நிவேதனம்; என்பது, நேயத்தோடே ஒன்றினது. [குழைத்தல்.] **உயிருண்ணிப்பத்து**-சிவானந்த மேலிடுதல்; என்பது,

நேயமேலிடுதல். **அச்சப்பத்து**-ஆனந்த முறுதல்; என்பது, நேயத் திலே ஒன்றுபட்டுச் சிக்கென அழுந்தினது. [ஆனந்த முற்றுதல்.] **திருப்பாண்டிப் பதிகம்** - சிவானந்த விளைவு; என்பது, சுகமேலீடு. [திருப்பாண்டி விருத்தம்; சிவானந்த விரைவு.] **பிடித்தபத்து**-முத்திக்கலப்புரைத்தல்; என்பது, மற்றுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு முத்தியின் சுகத்தைச் சொல்லியது. **திருவேசறவு** - சுட்டறி வொழித்தல்; என்பது தன்செயலற நிற்றல். [ஏசற்பத்து சுட்டறிவு ஒழிதல்.] **திருப்புலம்பல்**-சிவானந்த முதிர்வு; என்பது, சிவானந்தம் பெருவிச்சை. [சிவானந்தமிடி.] **குலாப்பத்து**- அனுபவ மிடையீடு படாமை; என்பது விட்டுப் பற்றுமல் ஒரு தன்மையாவது. [அனுபவம் இடையருமை.] **அற்புதப்பத்து**-அனுபவம் ஆற்ருமை; என்பது, அனுபவமுற்றுதல் பொருமை, விம்முதல். **சென்னிப்பத்து**-சிவவிளைவு; என்பது, சீவனுக்கு நிச்சயப்படுதல். [சிவனுக்கு நிச்சயப்படுதல்.] **திருவார்த்தை** - அறிவித் தன்புறுதல்; என்பது உன்னலறியப்படாத துரைக்க அறியென்றது. [அறிவிக்க அறிதல் என்பது உன்னல் அறியப்படாதது நானுக அறி என்றது.] **எண்ணப் பதிகம்**-ஒழியா வின்பத்துவகை; என்பது தேகமுதலாகிய ஆசையை அறுத்தல். [எண்ணப்பத்து அவாவினை ஒறுத்தல்.] **யாத்திரைபத்து**-அனுபவாதீத முரைத்தல்; என்பது அனுபவத்தி லதீதப்பட்டுப் போனது. **திருப்படை யெழுச்சி** - பிரபஞ்சப்போர்; என்பது, மலவிளைவற்றது. **திருவெண்பா** - அணைந்தோர் தன்மை; என்பது, பரிசவேதிபோல என்றது. **பண்டாய நான்மறை** - அனுபவத்துக் கைய மின்மை யுரைத்தல். [அனுபவத்துக் கைம்மாறுரைத்தல்— இப்படி இரட்சிக்கப்பட்ட ஆசாரியற்குக் கைம்மாறில்லை என்றது.] **திருப்படையாட்சி** - சீவ உபாதி யொழித்தல்; என்பது, கிரியா சூனியம். [பிரபஞ்சத்தில் சீவ உபாதி ஒழித்தல். **ஆனந்தமாலை** - சிவானுபவ விருப்பம்; என்பது, சிவானந்த மேலீட்டில் கிரியாசத்தி யழிவுரைத்தல். [மின்னேரனைய பூங்கழல் வழக்கழித்தல், வழக் கறிவுரைத்தல்.] **அச்சோப்பதிகம்** - அனுபவவழி யறியாமை; என்பது, அனுபவத்ததிசயம். [அச்சோப்பத்து-அனுபவம் வந்தவழி அறியாமை அனுபவவதிசயம் என்பது, அனுபவம் வழியறியாமை.]

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருவாசக உண்மை

சிவபுராணம்

தேசுறுமா ணிக்கமெனச் சிறந்ததிரு வாசகத்தில்
பேசுதிருச் சிவபுரா ணத்தகவற் பெருமைசொலில்
ஈசர்தமக் கியல்பான திருநாம முதலெவையும்
மாசறவே வாழ்கவென வாழ்த்துகின்ற அருட்குறிப்பாம். க

கீர்த்தித்திருவகவல் - திருவண்டப்பகுதி

புகழ்பெருகுஞ் செய்கையெலாம் புகல்அகவல் ஒன்ருகும்
திகழ்திருவண் டப்பகுதித் திருவகவல் செப்பியது
தகுசிருட்டி திதியொடுக்கஞ் சாற்றுதிரோ தம்பொதுவாய்
அகலமுறத் தேர்ந்திடவே யருளியநற் பொருளாகும். உ

போற்றித்திருவகவல் - திருச்சதகம் - நீத்தல்விண்ணப்பம்

முத்திபெறு நெறியறியு மொழிபோற்றித் திருவகவல்
சத்தியஞா னந்தருதே சிகர்மோகஞ் சதகமதாம்
மித்தையுல கினையகற்றி விடாமலெனை யாண்டருளென்
றத்தரறிந் திடநீத்தல் விண்ணப்பம் அறைந்ததுவாம். ௩

திருவெம்பாவை - திருவம்மானை

மலவிருளுற் றுறங்காமல் மன்னுபரி பாகரருள்
செலமுழுக வருகவெனச் செப்பல்திரு வெம்பாவை
நலமுறு மந்தணர் வடிவாய் நாரணன்காண் பரியபதம்
நிலமதில்வந் தாள்கருணை நினைந்தாட லம்மானை. ௪

திருப்பொற்சுண்ணம் - திருக்கோத்தும்பி

சத்திகளாற் றனுகரண புவனபோ கங்கள்தமை
அத்தனுக்குச் சுண்ணமவை யாயிடிக்கக் கூவுதலே
ஒத்ததிருச் சுண்ணமுயர் போதமொரு வண்டாகச்
சித்தவிகா ரத்தூது செப்பவிடல் கோத்தும்பி. ரு

திருத்தெள்ளேணம் - திருச்சாழல்

பொன்னார்மெய் யண்ணலரும் போதவின்ப மேமிகுந்து
தென்னதென் னவெனவே தெள்ளேணங் கொட்டியதாம்
முன்னாற் கலையுமுண ராமூகை யாமேடி
தன்னாற் பதிமுதன்மை சாற்றியதாந் திருச்சாழல். சா

திருப்பூவல்லி - திருவுந்தியார்

தேவரறி யாதசிவன் தேடியே யாண்டநலம்
ஆவலொடுஞ் சொல்லி யடியாரொ டுங்கூடிப்
பூவியந்து கொய்தல்திருப் பூவல்லி யாமரன்சீர்
பாவமுறு தீமையறப் பாடல்திரு வுந்தியதே. எ

திருத்தோணோக்கம் - திருப்பொன்னூசல்

சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே புண்ணியமாய்
அத்தன் செயுங்கருணைக் காராமை யுண்மிகுந்து
பொத்தியகை கொட்டிப் புகழ்தல்தோ ணோக்கமருள்
சத்தியிருந் தாடத்தா லாட்டிடுதல் பொன்னூசல். அ

திருவன்னைப்பத்து - குயிற்பத்து

நேயம்மி குந்த நிலைகுலையக் கூடுதலை
ஆயவருட் டாய்க்கங் கறைதலன்னைப் பத்தாகும்
தூயவருட் குயிலேநற் சோதியெனைக் கூடுதற்குன்
வாயினுற் கூவென்னமுன் வாழ்த்தல்குயிற் பத்தாமே. கூ

திருத்தசாங்கம் - திருப்பள்ளியெழுச்சி

பேர்நாடு ராறுமலை பெயரூர்தி படைமுரசு
தார்கொடியெ லாமரற்குச் சாற்றல் தசாங்கமதாம்
ஏர்மருவு திருப்பள்ளி யெழுச்சிபணி விடைகேட்
டார்வமுட ணுண்டவரற் கன்புசெயு மியல்பே. ௧0

கோயின்மூத்ததிருப்பதிகம் - கோயிற்றிருப்பதிகம்
செத்திலாப்பத்து - அடைக்கலப்பத்து

கோயின்மூத்த திருப்பதிகஞ்சிதம்பரத்திலருளடையுங் குறிப்பதாகும்
ஏயுங்கோயிற்றிருப்பதிகம்பெருந்துறைத் தேசிகர் மோகமியம்பலாகும்
ஆயபசுபோதம்முற்றுங்கெடவேண்டலேசெத்திலாப்பத்தாகும்
ஓதுவல்வாதனைகள்வந்தணுகாமலடைக்கலப்பத்துரைத்ததாமே, ௧௧

ஆசைப்பத்து - அதிசயப்பத்து

கருவியுறு மூனுடற் கண் வாராமற் றிருவருளிற் கலப்பதற்கே
அரனடியைப்புகழ்ந்து பெருகார்வமொடுபாடுதலேயாசைப்பத்தாம்
வெருவிமலத்தினைச்சிலத்தொன்றுகுமடியர்குழாத்துடனேகூட்டும்
பரமரருட்பெருமைமிகுதியைப்புகழ்ந்துபாடலதிசயப்பத்தாமே.

புணர்ச்சிப்பத்து - வாழாப்பத்து

ஆண்டகுரு வைப்பிரியா தணைந்துபணி புரிந்துமிகு மன்போடின்பம், பூண்டுகிடக் கப்பெறுவ தென்றுகொலோ வெனும்விருப்பம் புணர்ச்சிப் பத்தாம், நீண்டவுல கத்தினிற்பற் றென்றிலேனிவ்வுடற்க ணின்று வாழேன், மாண்டகுநின் பதநிழற்கீழ் வருகவருள் புரியெனுஞ்சொல் வாழாப் பத்தே. ௧௩

அருட்பத்து - திருக்கழுக்குன்றப்பதிகம்

சோதியருட் சுடர்விளக்கே துயர்ப்பிறவிக் கூடல்விடுத் துன்றுள் சேர்தற், காதரித்திங் குனையழைத்தா லதெந்துவெனக் கேளெனுஞ்சொல் அருட்பத் தாகும், நீதிமறை பரவுதிருப் பெருந்துறையிற் குருவடியாய் நிகழ்ந்த கோலம், காதலொடுங் காட்டினையேயெனுங் களிப்புப் பகர்தல்திருக் கழுக்குன்றமே. ௧௪

கண்டபத்து - பிரார்த்தனைப்பத்து

இந்திரிய வயமயங்கா தேயெடுத்துத் தானுக்கு மெழிலா னந்தம், கந்தமலி தில்லையினுட் கண்டேனென் றுவந்துரைத்தல் **கண்ட பத்தாம்**, அந்தமிலா வானந்தத் தகலாம லெனையழுத்தி யாள்வா யென்று, சிந்தைகலந் துரைத்ததுவே **பிரார்த்தனைப்பத்** தாய்ப்புக லுஞ் செய்கை யாமே. கரு

குழைத்தபத்து - உயிருண்ணிப்பத்து

இளைத்தேனிவ் வாக்கைபொறுத் தினிக்கணமும் பொறுக் ககிலே னேழையேனைக், குழைப்பதேன் பிழைபொறுத்தா ளென் றிரங்கிக் கூறுதலே **குழைத்த பத்தாம்**, தழைத்துவளர் பேரின்பந் தானாகி யுயிர்தோன்றாத் தன்மை யாய்த்துன், பொழித்துநிறை வைப்பெறுத **லுயிருண்ணிப் பத்தா**யிங் குரைத்த தாமே. கசா

அச்சப்பத்து - திருப்பாண்டிப்பதிகம்

தரையில்வளர் வினைமுழுதும் வரினுமஞ்சேன் சிவசமயத் தவஞ்சா ராதார், அருகின்வரக் காண்கின்மன மஞ்சுமென விகழ்ந் துரைத்த **லச்சப் பத்தாம்**, புரவியின்மேற் பாண்டியன்முன் வரும் பதத்தை யாம்பெறுமற் புதம்போல் யாரும், விரவுமின்க ளென்றடி யார்க் குறுதிசொலல் **திருப்பாண்டி** விருத்த மாமே. கஎ

பிடித்தபத்து - திருவேசறவு

மிக்கபிற வித்துயரை லாமொழித்து விபுத்துவமிங் களித்த லாலே, பிக்கறச் சிக்கெனப் பிடித்தே னின்னை யென்று துணிவுசெப் பல் **பிடித்த பத்தாம்**, தக்கபரி யாய்நரியை யாக்குதல்போ லெனைப் பெரிதாய்த் தாக்கித் தாட்கீழ், அக்கணம்வைத் தனையேயென் றிரங் கல் **திரு வேசற**வென் றியம்பலாமே. கஅ

திருப்புலம்பல் - குலாப்பத்து

கரைந்துருகும் பேரன்புன் கழலிணைக்கே கற்றாவின் மனம்போ லென்றும், திருந்தும்வகை யெனக்கருள்க வெனக்கேட்டல் **திருப் புலம்ப** லாகுமுள்ளம், விரும்புசிவா னந்தவெள்ளம் விளைந்ததில்லை நாயகனை மிகக்கொண்டாடி, நிரம்புமனக் களிமிகுத்த விறுமாப்பே **குலாப்பத்தா**ய் நிகழ்த்த லாமே. ககூ

அற்புதப்பத்து - சென்னிப்பத்து

மாயவுருக் கொண்டுளத்தை மயக்குமின்னார் கண்வலையுண் மயங்கு வேற்கிங், காயுமறி வளித்தாள லதிசயமென் றுரைத்த**லற்பு தப்பத்** தாகும், தூயவருட் குருபதத்தைச் சூட்டுதற்குப் பெற்றவுயிர் சுகத்தை நோக்கிச், சேயமலர்ப் பதத்தருமை யடியரொடும் வியந் துரைத்தல் **சென்னிப் பத்தே**. உ௦

திருவார்த்தை - எண்ணப்பதிகம்

அறம்பெருகும் பெருந்துறையிற் றமையாண்ட செயன்முதலா வரன்சீ ராட்டின், திறமறிவா ரெம்பிரா னுவரென வுரைத்தல்**திரு வார்த்தை**யாகும், நிறம்வளரு மலர்ப்பொழில்சூழ்ந் தோங்குதிருத் தில்லைமன்று ணிமலனுமத், திறம்பெருகு மின்பமரு ளென்ற**லெண் ணப் பத்**தெனவும் திகழ்த்த லாமே. உக

யாத்திரைப்பத்து - திருப்படையெழுச்சி

பொல்லாத பவத்தைவிட்டுச் சிவன்கழற்கீழ்ப் புகுங்காலம் புணர்ந்த தெற்கிங், கெல்லாரும் வாருமெனக் கருணையினு லழைத் திடல்**யாத் திரைப்பத்**தாகும், அல்லாத துர்க்குணமா யப்படைகள் விளையாம லருள்வா ளேந்தி, நல்லோர்க ளியாருமெம்மோ டெய்து மெனப் **படையெழுச்சி** நவிறலாகும். உஉ

திருவெண்பா – பண்டாயநான்மறை

தொந்தமா மலமொறுத்துச் சுகம்பெருக்கிப் பெருந்துறைவாழ் சோதி யென்றன், சிந்தனையே யூராகக் கொண்டிருந்தா ரென் றுரைத்தல் **திருவெண் பா**வாம், எந்தைதிருப் பெருந்துறையை யேத்துநம ரேவாழ்வுற் றிடர்சேர்பாச, பந்தமறுத் திடுவரெனப் **பண்டாய நான்மறை**யும் பகர்ந்த தாமே. உங

திருப்படையாட்சி - ஆனந்தமாலை - அச்சோப்பதிகம்

வாகுதிருப் பெருந்துறையா ரெழுந்தருளப் பெறிலெல்லா வளங்கள் முற்றும்,ஆகுமெமக் கல்லாத தாகாதென் றியம்பல்**படை யாட்சி** யாகும்,மோகமிகுமடியரொடுங் கூடவிரும்பிய**தானந்த**மொ ழியு மீசர், போகசுக மெனக்களித்தா ரார்பெறுவா ரெனுமருமை புகற **லச்சோ.** உச

இவ்விருபத்து நான்கு செய்யுட்களும் திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் மீனுட்சிசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியதிருப்பெருந் துறைப் புராணத்துள் காணப்படுகின்றன.

சிவமயம்

திருவெம்பாவைக் கருத்து*

ஆடி மாதமுதல் மார்கழி மாதவரையும் இராத்திரியாகவும், தை மாதமுதல் ஆனி மாதம்வரையும் பகலாகவுமிதுதேவர்களுக் கொரு நாள். சங்கார காலத்துக்குஞ் சிருஷ்டிகாலத்துக்கும் பிரமாணமாக இந்த ஆறு மாதமும் பிரிந்து நடக்கும். மார்கழி மாதம் உதய காலமாய் இது சிருஷ்டிகாலத்துக் கேதுவாயிருக்கும். பிரபஞ்ச சிருஷ்டியைத் திருவுளத்தடைத்து வைந்தவசத்தியைச் சிருஷ்டிக்கத் தொடங்குகிற அவசரந் திருப்பள்ளியெழுச்சியென வழங்கும்.

இனி, அந்தச் சுத்தமாயை நாதவிந்துகளாகவுஞ் சாதாக்கிய மாகவும், மகேசுரமாகவும், சுத்தவித்தையாகவும் அஞ்சுதலமா யிருக்கும். நாதவிந்துகளாகிய தலங்களிலே பரமும் பரையும், அதிஷ்டிக்கும். சாதாக்கியமாகிய தலத்திலே சதாசிவமூர்த்தி யெழுந்தருளியிருப்பர். போகாங்கங்களாகிய அணுசதாசிவரே சேவிக்கவும் இதன் கீழே யீசுரற் கதிட்டானமாகிய மகேசுர தலத் திலே யனந்தாதி யஷ்ட வித்தியேசுரர் சேவிக்கவும் இதன் கீழே யுருத்திரர்க் கதிஷ்டானமாகிய சுத்தவித்தியா தலத்திலே மந்திரேசு வரர் சேவிக்கவு மிப்படி பிரபஞ்சவனுக்கிரக காரியமாகப் பராசத்தி யிற்றோன்றிய ஞானக்கிரியைகளொத்த விச்சையே திருமேனியான சதாசிவமூர்த்தி திருவருளாலந்த மகேசுர தத்துவத்திலே சத்தி மண்டலத்தி லிருந்த மனோன்மனிச் சத்தியைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி சருவபூத தமனியைச் சிருஷ்டிக்க அந்தச் சருவ பூத தமனி பெலப்பிரம தனியைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி பெலவி கரணியைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி காளியைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி இரவுத்திரியைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி சேட்டையைப் பிரேரிக்க அந்தச் சத்தி வாமையைப் பிரேரிக்க இப்படி பிரேரியா நிற்கப்பட்ட நவசத்திகள் பிரேரகத்தினல் மாயையை யதிஷ்டித்திருக்கிற அனந்த தேவராலே அசுத்தமாயை காரியப்பட்டுப் பிருதிவி முடி வான பிரபஞ்ச காரியம் நடக்கும். இனி,

ஆதியுமந்தமும் - மனோன்மனியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக் காய்ச் சருவபூத தமனியை யுணர்த்தும். **பாசம்பரஞ்சோதி** - சர்வ

* இது 1871ஆம் மகா வித்வான் காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியா ரவர்கள் வெளியிட்ட பதிப்பிலுள்ளது.

பூத தமனியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ப் பெலப் பிரமதனி யென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது. **முத்தன்ன**-பெலப் பிரம தனியென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ப் பெலவிகரணி யென்னுஞ் சத்தியையுணர்த்துகிறது. **ஒண்ணித்தில** - பெலவிகரணி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்க் காளியென்னுஞ்சத்தியை யுணர்த்துகிறது. **மாலறியா** - காளியென்னுஞ் சத்தியின் திரு வாக்காய் இரவுத்திரியென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது. **மானேநீ**-இரவுத்திரி யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சேட்டை யென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது. **அன்னேயிவையும்**-சேட்டை யென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய் வாமையென்னுஞ் சத்தியை யுணர்த்துகிறது. **கோழிசிலம்ப** - வாமையென்னுஞ் சத்தியின் திருவாக்காய்ச் சுத்த மாயையைப் பிரேரிக்கிற அநந்ததேவரை யாசரித்து அப்பால் பிரகிருதியில் விகுர்தியான ஆத்மதத்துவம் நடப்பது. பொருட்டாக விஷ்ணுவினிடத்தில் அதிஷ்டிக்கிற சிவ சத்தியை நோக்கி ஆழியானன்புடைமையாமாறு மிவ்வாறே வென்று பிரேரித்ததாகக் கருதினது. ஆக இப்படி நவசத்திகள் கூடி விசுவகாரியம் பண்ணுகிறதே பாட்டாகப் பாடியபடி.

முன்னைப் பழம்பொருள் - அறுதியா யுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் அறுதியாயுள்ளவனுமாய் அனுபவிப்பவர்களுக்கு மேன்மேலும் புதுமை கொடுக்கும் ஆநந்தத்தைக் கொடுப்போனுமாயிருக்கிற உன்னடியார் அடிபணிதலும் அவர்களை யாசரித்தலும் அவர்களே பத்தாவாக அங்கீகரித்தலும் அவரேவற் பணிசெய்தலும் யாங்க ளுரிமையாயிந்த முறைமை யொழியாவண்ணம் பிரசாதித்தருளி லொருகுறைப் பாடு மில்லோமென்று நவசத்திகளுந் தம்மிற் சொல்லியது.

உன்னடியா ரென்பது :—விஞ்ஞானகலரில் மலபக்குவராய் அணுசதாசிவரென்னும் பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், அதிகார மலத்துடனே கூடியனந்தாதி யஷ்டவித்தி யேசுரரென்னும் பேர் பெற்றிருப்பார் ஒருவகையும், ஆணவமல சகிதராய்ச் சத்தகோடி மகாமந்திரேசுரரென்று பேர்பெற்றிருப்பார் ஒருவகையுமாக, விஞ் ஞானகலர் மூன்றுவகையையு முன்னடியாரென்றது. இனி நிரை நிரையாக அணுசதாசிவர் தாள்பணிவோம், அட்டவித்தியேசுரர்க் குப் பாங்காவோம், சத்தகோடி மகாமந்திரேசுர ரெங்களுக்குப் பத் தாக்களாவார்கள். சொன்னபரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ மென்பது, அவர்களேவலால் அசுத்த மாயையைப் பிரேரியா நிற் போம்,

பாதாளமேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலரென்பது :— எண் பத்து நூறுயிரம் யோஜனையான பூமியின் கனத்தையும் சிவஞான மன்றியே தவசுபண்ணுகிறவர்கள்சென்றிருக்குமிடமாகிய கனிட்ட பாதாளத்தையும் அதன் கீழேயுண்டாகிய அசுரகண்டம், சர்ப்பகண்டம், இராக்கதகண்டம் இப்படி யொவ்வொன்று மும்மூன்றுகண்டமாய் ஆடகேசுரர்க்குப் புவனமுமாயிருக்கிறயேழுபாதாளத்துக்கும் அதன் கீழாக ரவுரவம் கும்பீபாகம் அவிசிகம் என்றுசொல்லப்பட்ட மயிரராசநரக மூன்றும் இவையுட்படப் பதின்மூன்று நரகமொரு அடுக்காகவும், பத்து நரகமொரு அடுக்காகவும், ஒன்பது நரகமொரு அடுக்காகவும் ஆக முப்பத்திரண்டு நரகமும் இவர்களைச் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கிற நூற்றெட்டு நரகமுமாக நூற்றுநாற்பது நரகமுமாகக் கூர்மாண்டதேவரென்னும் உருத்திரர்க்குப் புவனமாயிருக்கப்பட்ட நரகபுவனங்களுக்குக் கீழ் காலாக்கினி யுருத்திரர் புவனம் பதினேழுகோடி யோஜனையாய் அண்டகடாகமுடப்பட்ட புவனமாயிருக்கும். இப்படி சொல்லப்பட்ட பிரமாண்ட முதலாக அண்டங்களனைத்துக்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதார சத்திக்கும் அப்பாற் சிவனுடைய பூரணத்துக்கு எல்லைப்படுத்தி இன்னமட்டென்று சொல்லுதற்கு முடியாதாதலாற் சொற்கழிவாயிருக்கப் பட்டது மலர்போன்ற சீபாதம். போதார்புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவென்றது :— இனிப்பிருதிவியண்டம் முன் சொன்ன அண்டகடாகமுதல் ஐம்பதுகோடி யோஜனையுட்பட மேற்புவலோகமுதல் சிவலோகமளவாக ஏழுலோகமுமேல் அண்டகடாகமுட்பட ஐம்பதுகோடி யோஜனையுமாகப் பிரமாண்டம் நூறு கோடி யோஜனையாக அதற்குமேல் அதிற் பதின்மடங்கு அப்பு அண்டம் அதற்குமேல் அதிற் பதின்மடங்கு தேயு அண்டம் அதற்கு மேல் பதின்மடங்கு வாயுவண்டம் அதற்குமேல் பதின்மடங்கு ஆகாச அண்டம் அதற்குமேல் பதின்மடங்கு மனவண்டம் அதற்கு மேல் பதின்மடங்கு புத்தியண்டம் அதற்குமேல் பதின்மடங்கு ஆங்காரவண்டம் அதற்குமேல் பதின்மடங்கு குணவண்டம் அதின் மேல் நூறுமடங்கு பிரகிருதியண்டம் அதின்மேல் நூறுமடங்கு அராகவண்டம் அதின்மேல் நூறுமடங்கு வித்தையண்டம் அதின் மேல் நூறுமடங்கு கலையண்டம் அதின்மேல் நூறுமடங்கு நியதியண்டம் அதின்மேல் நூறுமடங்கு காலவண்டம் அதின்மேல் ஆயிரமடங்கு அசுத்த மாயை அதின்மேல் பதினுயிரமடங்கு சுத்த மாயையிற் சுத்தவித்தை அதற்குமேல் பதினுயிரமடங்கு மகேசுவரம் அதற்கு மேல் சாதாக்கியம் அதற்குமேல் பரவிந்து அதற்குமேல் பரநாதம் அப்பால் சிவனுடைய பூரணமளவு எல்லைப்படாதாதலா

லெல்லாப் பொருளுக்கு முடிவுமாயிருப்பது திருமுடியாதலாற் சிவ பாதமுந் திருமுடியுமொருவர்க்கும் அளவுபடுத்த முடியாதாதலாற் பேதையொருபாற் றிருமேனியொன் றல்லனென்பது முன்சொல்வி வரப்பட்ட லோகங்களிடத்தும் அதற்கு மேலுங்கீழுஞ் சத்தி சிவான் மகப் பூரணமாக விருக்கையாலே ஒரு வடிவாய் ஏகதேசியுமாயிரான் ஆதலாலும் என்பது.

வேதமுதல் விண்ணோருமண்ணுந் துதித்தாலு மோதவுலவா வொரு தோழன் தொண்டருளன் என்பது:-சதுர்வேதங்களும் பிர்ம விஷ்ணுக்களாகிய தேவர்களும் பூமியிலுண்டானவர்களும் அள வற்ற தோத்திரம் பண்ணினுலும் அந்தத் தோத்திரத்தினு லின்ன மட்டென்று அளவுபடுத்த முடியாமல் முன்சொன்ன தேவர்கள் திரட்சியாகிய வீட்டங்கள் தோன்றலுள் சாத்திரங்களைக் கிளறிக் கிளறிப் பலபடப் பன்னியுந்தெரியாத வஸ்துவைக் கோதில் குணத் தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகா ளென்பது. உபாதிசூனியனுய் நின்மலனுய் யானென்னுந் திருநாமத்தை யுடையவனுமாயிருக்கிற சிவனுக்கு ஆலயமான சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தையிலிருந்து தம்பிரானுர் பணிவிடையாகப் பிரபஞ்சகாரியத்தைப் பண்ணுமவர் வாமை முதலாகிய சிவசத்திகள்.

ஏதவனூரேதவன் பேராருற்றூராரயலார்:- இப்படியே யுணர்ந் தார்க்கு உணர்வரியோனுகிய சிவக்கூறேது பேரேது உறவார் அடுத்தோரார் இவைகளொன்று மில்லாமையாலிந்த முறைமை யுடைய சிவனைப்பாடும் வண்ணமெவ்வண்ணமோ தோழியென்ற வாறு.

சிவபெருமான் பெயரகராதி

—o—

திரு. மா.வே. நெல்லையப்பப் பிள்ளை அவர்கள், B.A.,
தொகுத்தது

எண்—பாட்டெண்

உ

சிவமயம்

உவமை அகராதி

—0—

திரு. மா.வே. நெல்லையப்பப் பிள்ளை அவர்கள், B.A.

தொகுத்தது

எண்—பாட்டெண்

அடற்கரிபோ லைம்புலன்களுக் கஞ்சி யழிந்தனன் 136
அடித்தடித்து வக்காரமுன் தீற்றிய அற்புதம் 571
அடியேனுடை யாக்கை புளியம் பழ மொத்திருந்தேன் 422
அதுபழச்சுவையென அமுதென அறிதற்கரிதென எளிதென அமரரு மறியார் 374
அருளாரமுதப் பெருங்கடல்வா யடியா ரெல்லாம் புக்கழுந்த இருளாராக்கை யிதுபொறுத்தே யெய்த்தேன் 487
அலைகடற்றி ரையினுர்த்தார்த் தோங்கித் தலைதடுமாறு வீழ்ந்து புரண்டலறி 3.151, 3.152
அழலுறு மெழுகாம் என்பராய் நினைவார் 401
அழல்சேர் மெழுகொப்ப ஐயா வென்றன் வாயாலரற்றி 425
அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டாண்டளவிலா ஆனந்த மருளி 541
அறிவொண்கதிர்வாளுறை கழித்தானந்த மாக்கடவி எறியும் பிறப்பை யெதிர்ந்தார் 529
அன்பா மனமா யழல்சேர்ந்த மெழுகே யன்னர் 92
அன்பெனுமாறு கரையது புரள 4.81
அன்று ஒருத்தரும்வழாமைஅடியோம் அடிக்குடில் அருட்பெருந் தீயின் ஒடுக்கினன் 3. 160, 3.161.
அன்னத்தின்மேலேறியாடுமணி மயில்போல் என்னத்தனென்னையு மாட்கொண்டான் 335
ஆரழல்போற் செய்யான் 165
ஆராவமுதினருட்டாளிணைபாடி 329
ஆள்வாரிலி மாடாவேன் 384
ஆனைவெம்போரிற் குறுந்தூறெனப் புலனு லலைப்புண்டேன் 125
இங்கொர் பார்ப்பெனப் பாணனேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப் பூணுமாறறியேன் 48
இடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேன் 434
இந்திரஞால இடர்ப் பிறவித் துயர் 637
இருகை யானையை ஒத்திருந்தென்னுளக் கருவையான் கண்டிலேன் 45
இருதலைக் கொள்ளியினுள் ளெறும்பொத்துநினைப்பிரிந்த விரிதலையேன் 113
இருமுச் சமயத்தொரு பேய்த்தேரினை நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான் கணந்தவப் பெருவாயிடைப் பருகித்தளர்வொடும் அவப் பெருந்தாப நீங்கா தசைந்தன 3.79 to 3.82
இரும்பு தருமனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தெனென்புருக்கிக் கரும்பு தருசுவையெனக்குக் காட்டினை 546
இருவினை மாமரம்வேர்பறித்தெழுந்துருவ அருள்நீர் ஓட்டா

உ
சிவமயம்

சொல்லகராதி

திரு. ஜி. கலியாணம் பிள்ளையவர்கள், B.A.
தொகுத்தது

(எண்கள் பதிக எண் அடியெண் குறிப்பன. உதாரணமாக அகத்தாய் 20.36 என்பதை 20-வது பதிகத்தில் 36வது அடியுள் இச்சொல் வருவதெனக் கொள்க.)

உ

சிவமயம்

சிறப்புப்பெயர் அகராதி

(INDEX OF PROPER NAMES)

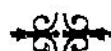
திரு. ரா. சண்முகசுந்தரம் செட்டியாரவர்கள் தொகுத்தது.

[இதிற் சிவபெருமான் பெயரகராதியுட் காணப்பெறாத சிறப்புப் பெயர்ச் சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. எண்கள் பதிக எண் அடியெண் குறிப்பன.]

உ

சிவமயம்

அரும்பொருளகராதி

திரு. ஜி. கலியாணம் பிள்ளையவர்கள், பி.ஏ., தொகுத்தது

[இவ்வகராதியிற் பல முக்கியமான விஷயங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து பெருக்கிக் கொள்ளவும். இந்நூலில் வேறு பல அகராதிகளிருத்தலால் இது மிகச் சுருக்கமாகவே உள்ளது. எண்கள் பாட்டெண்கள். முதல் நான்கு பாட்டுக்களில் மட்டும் அடியெண்ணும் தரப்பட்டுள்ளது.

அடிக்கடி ஆளப்படும் சொற்றொடர்கள்

அவனருளாால அவன் தாள் வணங்கி 1.18, அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே 94, ஆயக்கடவன் நானோதான் என்னதோ இங்கதிகாரம் 503, கண்ணைத் துயின் றவமே காலத்தைப் போக்காதே 158, தென்னுடைய சிவனே போற்றி எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி 4.1‹4 - 165, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய்வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே 502, மூலபண்டாரம் வழங்குகின்றான் வந்து முந்துமினே 530, வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ வேண்டமுழுதும் தருவாய் நீ.

அடியார் கூட்டுறவு விழைதல்

உனக்கன்ப ருள்ளாஞ் சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றிலேன் 9, நள்ளேன் நினதடியாரொடல்லால் நரகம் புகினும் 6, நாடகத்தால் உன்னடியார்போல் நடித்து நான் நடுவே வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப் பெரிதும் விரைகின்றேன் 15.

அடுக்குத் தொடர்

அந்தோ அந்தோ 614, ஆட ஆட 204, ஆடி ஆடி 495, ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப 201, ஆர்மின் ஆர்மின் 3.142, உணராய் உணராய் 159, உருகி உருகி 445, ஊடி ஊடி 495, என்று என்று 499, ஒத்தன ஒத்தன 7, கூடிக் கூடி 495, சயசய 4.8, சரண் சரண் 473, சாதல் சாதல் 473, சிவனே சிவனே 159, தென்னா தென்னா 243, நாத நாத 2.136, நெக்கு நெக்கு 439, பாடிப்பாடி 447, போற்றி போற்றி 4.223, மாண்டுமாண்டு 78, வந்து வந்து 78, வரவர 233, வாடி வாடி 495. விம்மி விம்மி 155, வேண்டும வேண்டும் 488.

அட்டமா சித்தி

பட்ட மங்கையிற் பாங்காயிருந்தங் கட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும் 2.62;63

அண்டமும் பிண்டமும்

வான்கெட்டு மாருதம் மாய்ந்து அழல்நீர் மண்கெடினும்...... ஊன்கெட்டு, உயிர்கெட்டு, உணர்வுகெட்டு, என் உள்ளமும்போய் நான் கெட்டு 252.

அரிய சொல்வழக்குகள்

அதெந்துவே 458-467, அவிதா 8, இறவு 541, கில்லேன் 37, கிறி 36, கிற்பன் 45, கிற்றவா 38, கிற்றிலேன் 45, குமண்டை 559, சட்டோ 221, சிறவு 4.182, துவந்துவங்கள் 561, பளகு 39, முகேர் 165.

அருஞ் சொற்றொடர்

இல்நுழை கதிர் 3.5, எய்ப்பினில் வைப்பு 3,105, கயிலை மாமலை மேவிய கடல் 407, நினைப்பற நினைத்தல் 394.

அறுவகைச் சமயம்

ஆனந்தக்கூத்தன் அறுசமயம் பணிவகைசெய்து 591, இருமுச் சமயத்தொரு பேய்த்தேர் 3.79, திருத்தகும் அறுவகைச் சமயத் தறுவகையோர்க்கும் 3.16-17.

ஆகமம்

ஆகமமாகி நின்றண்ணிப்பான் 1-4, மன்னுமாமலை மகேந்திர மதனிற்சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்து அருளியும் 2.10, கேவேடராகிக் கெளிறதுபடுத்து மாவேட்டாகிய ஆகமம்வாங்கியும் 2.17-18.

ஆண்டா னடிமைத்திறம்

அவன் எம்பிரான் என்ன நான் அடியேன் என்ன இப்பரிசே புவன் எம்பிரான் தெரியும் பரிசாவதியம் புகவே 13, நான் நின் அடியேன் நீ என்னை ஆண்டாய் 62.

இசைக்கிசைவோன் ஈசன்

இன்னிசை வீணையி லிசைந்தோன் 3.35, பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்......பாகத்தன் 182.

இறைவன் அடியார்க்கருளும் தன்மை

கறந்தபால் கன்னலொடுநெய் கலந்தாற்போலச் சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான் 1.46-48, அடியாருள்ளத் தன்புமீதூரக் குடியாக்கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும் 2.7-8, பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத்து உய்ப்பவன் 2.119, தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கவரினும் அன்பன் 73.

இறைவன் ஆண் பெண் வடிவம்

ஏறுடையீசன் இப்புவனி உய்யக் கூறுடை மங்கையும் தானும் வந்தருளி 2.25-26, ஏகம்பத்தின் இயல்பாய் இருந்து பாகம் பெண்ணோடாயின பரிசும் 2 77-78, மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன் 2.107, குவளைக்கண்ணி கூறன் 3.64, பாகம் பெண்ணுருவானாய் 4.152, பஞ்சேரடியாள் பங்கன் 4.184, குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையாள் ஒருபாகம் 21, மான்அன நோக்கிதன் கூறன் 42, கொம்பர்ஆர் மருங்குல் மங்கை கூறன் 71, மைகலந்த கண்ணி பங்கன் 77, ஏலம் ஏலுநற்குழலி பங்கன் 98, மாதிருக்கும் பாதியன் 181, பெண்சுமந்தபாகத்தன் 182, கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியன் 192, கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன் 245, மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங்கன் 415, பஞ்சேரடியாள் பாகத்தொருவன் 427, பாதிமாதொடுங் கூடியபரமன் 429, பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கன் 452, பந்தணை விரலாள் பங்கன் 455, பழுதில் தொல்புகழாள் பங்கன் 457, காவிசேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கன் 489, கொடியேரிடையாள் கூறன் 497, தையலிடங் கொண்ட பிரான் 652.

இறைவன் இறைவி உறவு

எம்பெருமான் இமவான் மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன் தமையன் 207.

இறைவன் ஐந்தொழிற் சிறப்பு

ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய் போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொழும்பின் 1.42-43, போற்றியெல்லா வுயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம், போற்றியெல்லா வுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்., போற்றியெல்லா வுயிர்க்கும் ஈறும் இணையடிகள், போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம், போற்றியாம் உய்ய ஆட்கொண்டருளும் பொன் மலர்கள் 174.

இறைவன் திருமேனியிலணிந்தவை

நீற்றுக்கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும் 2.104, கழுக்கடை தன்னைக்கைக் கொண்டருளியும் 2.110, கழுநீர்மாலை ஏலுடைத்தாக எழில்பெற அணிந்தும் 2.114, ஏனத்தொல்லெயிறு அணிந்தோன் 3.31, கானப்புலியுரி அரையோன் 3.32, கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் 3.95, நதிசேர் செஞ்சடைநம்பன் 4.109, தாளி அறுகின் தாராய் 4.201, சந்தனச் சாந்தின் சுந்தரன் 4 203, சிவனவன் திரள்தோள்மேல் நீறு நின்றது 37, பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப் பொலிபவன் 113, வெண்தலை மிலைச்சிக் கொத்துறுபோது மிலைந்து குடர்நெடுமாலை சுற்றித் தத்துறு நீறுடனுரச் செஞ்சாந் தணிந்த சச்சையன் 134, வலக்கையேந்தும் ஊனகமா மழுச்சூலம் 211, நரம்போ டெலும்பணிந்து கங்காளம் தோள்மேலே காதலித் தான் 265, காதாடு குண்டலங்கள் தாதாடு கொன்றைச் சடையான் 334, வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திருமுண்டத்தர் 344, தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர் அடிகளார் தங்கையில் தாளமிருந்தவா றன்னே என்னும் 345, கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமும் துன்றிய சென்னியர் 347, அங்கிதங்கிய கையாய் 406.

இறைவன் திருமேனி வர்ணனை

நிறங்களோர் ஐந்துடையாய் 1.49, தூயமேனிச் சுடர்விடு சோதி 2.112, திருமுகத்தழகுறு சிறுநகை 2.148, மின்ஆர் உருவ விகிர்தன் 4.96, வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதேயன்று 29, செந்தாமரைக் காடனைய மேனித்தனிச்சுடர் 30, செச்சைமா மலர் புரையும் மேனியெங்கள் சிவபெருமான் 33, அரத்தமேனியாய் 97, தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும் அன்னதோற்றச் செழுஞ்சுடர் 108, நீறுபட்டே யொளிகாட்டும் பொன்மேனி நெடுந்தகை 115, திருநீற்றை உத்தூளித் தொளிமிளிரும் வெண்மையனே 126, வெளியாய் கரியாய் பச்சையனே செய்ய மேனியனே 135, வேலை நஞ்சுண் மழைதருகண்டன் 150, செம்பவள வெற்பின் தேசுடையாய் 154, கண்டங்கரியான் செம்மேனியான் வெண்ணீற்றான் 183, தோலுந்துகிலும் குழையுஞ் சுருள்தோடும், பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும், சூலமுந் தொக்கவளையுமுடைத் தொன் மைக்கோலம் 232, நீண்டகரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர் 342, செந்தழல்போல் திருமேனித் தேவர்பிரான் 357, முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி 434.

இறைவன் திருவிளையாட்டுக் குறிப்புகள்

கேவேடராகிக் கெளிறபடுத்து மாவேட்டாகிய ஆகமம் வாங்கியும் 2.17-18, குதிரையைக்கொண்டு குடநாட தன்மிசைச் சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந்தருளியும் 2.27-28, வேலம்புத் தூர் விட்டேறருளிக் கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும் 2.29-30, தர்ப்பணமதனிற் சாந்தம் புத்தூர் விற்பொருவேடற்கீந்த விளைவும் 2.31-32, நரியைக் குதிரையாக்கிய நன்மையும் 2.36, பாண்டியன் தனக்குப் பரிமாவிற்று 2.38, மதுரைப் பெருநன்மா நகரிருந்து குதிரைச் சேவகனாகிய கொள்கையும் 2.44-45, ஆங்கது தன்னில் அடியவட்காகப் பாங்காய் மண்சுமந்தருளிய பரிசும் 2.46-47, தண்ணீர்ப்பந்தர் சயம்பெறவைத்து நன்னீர்ச் சேவக னாகிய நன்மையும் 2.58-59, வேடுவனாகி வேண்டுருக்கொண்டு காடதுதன்னிற் கரந்தகள்ளமும் 2.64-65, ஓரியூரின் உகந்தினி தருளிப் பாரிரும் பாலகனாகிய பரிசும் 2.68-69, பதஞ்சலிக்கருளிய பரமநாடக 2.138, இத்திதன்னின் கீழிருமூவர்க் கத்திக்கருளிய அரசு 4.162-163, ஏனக்குருளைக் கருளினை 4.166, நஞ்சேயமு தாய் நயந்தாய் 4.173, புலிமுலை புல்வாய்க்கருளினை 4.206, அலை கடல் மீமிசை நடந்தாய் 4.207, கருங்குருவிக்கன் றருளினை 4.209, நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம்புகாமற் பரகதி பாண்டியற் கருளினை 4.212-213, கொடுங்கரிக்குன்றுரித் தஞ்சுவித்தாய் வஞ் சிக் கொம்பினையே 123, அலைகடல்வாய் மீன் விசிறும் பேராசை வாரியன் 176, கலிமதுரை மண்சுமந்து கூலிகொண்டக் கோவால் மொத்துண்டு புண்சுமந்த பொன்மேனி 182, சந்திரனைத் தேய்த் தருளித் தக்கன் தன் வேள்வியினில், இந்திரனைத் தோள் நெரித் திட்டெச்சன் தலையரிந்து, அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல் தகர்த்து 189, கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளி 194, அயன் தலைகொண்டு செண்டாடல், காலனைக் காலால் உதைத்தல் 212, மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித் தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட புண்பாடல் 290, பாலகனார்க் கன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட கோலச்சடையன் 311, தேரை நிறுத்தி மலையெடுத்தான்சிரம் ஈரைந்தும் இற்றவாறுந்தீபற 313, இயக்கி மாரறுபத்து நால்வரை எண்குணம் செய்த ஈசன் 474, பரிமேற் கொண்ட சேவகனார் ஒருவரையன்றி உருவறியாதென் றன் உள்ளமதே 526, நரிகளெல்லாம் பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றே உன் பேரருளே 546, மதிக்குந்திறலுடைய வல்அரக்கன் தோள் நெரிய மிதிக்குந் திருவடி 565, இடக்குங் கருமுருட்டேனப் பின்

கானகத்தே நடக்கும் திருவடி 566, சங்கங்கவர்ந்து வண்சாத்தி ஞேடுஞ் சதுரன் பெருந்துறை ஆளி அன்று மங்கையர் மல்கும் மதுரை சேர்ந்தவகை 598.

இறைவனுடைய பத்துறுப்புகள்

திருநாமம் - ஆரூரன் 358, தேவதேவன் 2.122, நாடு - தென் பாண்டிநாடு 2.118; 359, ஊர் - உத்தரகோசமங்கை 2.120; 360, ஆறு - ஆனந்தம் 2.106; 361, மலை - முத்தி அருளுமலை 2.124; 362; ஊர்தி - வான்புரவி 2.116; 363, படை - கழுக்கடை 2.110; 364, முரசு - நாதப்பறை 2.108; 365, தார் - தாளியறுகுதார் 366, கழுநீர்மாலை 2.113-114, கொடி - ஏறுங்கொடி 367, நீற்றுக்கோடி 2.104.

உடலின் தன்மை

வேற்றுவிகார விடக்குடம்பு 1.84, அழிதரும் ஆக்கை 3.118, அளிதரும் ஆக்கை 3.120, ஆற்ரு இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப் போற்ரு ஆக்கை 3.122-123, ஊன்தழை குரம்பை நாயுடலகம் 3.171-172, கள்ளூறுக்கை அல்லது அள்ளூறுக்கை 3.177, படிற் றுக்கை 48, மலமாக்குரம்பை 58, ஊனுர்புழுக்கூடு 59, முடையார் புழுக்கூடு 60, செடிசேர் உடலம் 87, துயர்ஆக்கையின் திண்வலை 143, விடக்கூன்மிடைந்த சிதலைச்செய்காயம் 145, புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பை 408, இருள்புரி யாக்கை 412, மொய்ப்பால் நரம்பு கயிருக மூளை என்பு தோல் போர்த்த குப்பாயம் 419, சீவார்ந்தீ மொய்த் தழுக்கொடுதிரியுஞ் சிறுகுடில் 420, மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கழுக்கூறல் வீறிலிநடைக்கூடம் 421, அளிபுண்ணகத்துப் புறந்தோல்மூடி அடியேனுடையாக்கை 422, செடியாராக்கை 426, பொத்தைஊன் சுவர் புழுப்பொதிந்துளுத் தசும்பொழுகியபொய்க் கூரை 434, இருள்திணிந் தெழுந்திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடில் 437, ஊன்பாவிய உடல் 515, முடைவிடா.........முழுப் புழுக் குரம்பை 537, வெந்துவிழும் உடல் 655.

உலகத்தில் உயிர்த் தோற்றம்

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப், பல்விருகமாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக் கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்க ளாய், வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய் 1.26-29.

உவமைகள் சில

அறம்பாவமென்னும் அருங்கயிறு 1.52, மலஞ்சோரும் ஒன் பது வாயிற் குடில் 1.54, பரமானந்தப் பழங்கடல் 3.66, இன்பப்

பெருஞ்சுழி - பந்தமாக்கரை - இருவினை மாமரம் - அருள்நீர் - சந்தின் வான்சிறை - வெறிமலர்க் குளவாய் - நிறையகில் மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளம் - அருச்சனை வயல் - அன்புவித்து - தொண்ட உழவர் 3.84-94, அருட்பெருந்தீ 3.160, கருணைவான் தேன் 3.180, மிண்டிய மாயாவாதமென்னும் சண்டமாருதம் 4 54-55, உலோகாயதனெனு மொண்திறற் பாம்பின் கலாபேதத்த கடு விடம் 4.56-57, அன்பெனும் ஆறு 4.81, பெரும்பிறவிப் பௌவம் - எவ்வத் தடந்திரை-கனியை நேர்துவர்வாயா ரென்னுங் கால் - காம வான்சுறவு - அஞ்செழுத்தின் புணை - முதலந்தமில்லா மல்லற்கரை 31, பாவனை யிரும்பு கல்மனம் 41, திணியார் மூங்கி லனையேன்வினை 93, கருணைவெள்ளம் 95, வல்வினைக்காடு 123, வியன் கங்கைபொங்கி வருநீர் - மடுவுள் மலைச்சிறு தோணிவடிவின் வெள்ளைக் குருநீர் மதி 130, அடற்கரிபோல் ஐம்புலன்கள் 136, கறங்கோலை போல்வதோர் காயப் பிறப்போ டிறப்பென்னும் அறம் பாவம் 242, வன்பராய் முருடொக்கும் என்சிந்தை மரக்கண் என் செவி இரும்பினும் வலிது 401, பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்ளம் - கழற்புணை - இடர்க்கடல்வாய்ச்சுழி - மாதர்த்திரை - காமச் சுறவு 411, சித்தமெனும் திண்கயிற்றால் திருப்பாதம் கட்டுவித்த 481, திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் 492, வாழ்வெனும் ஆழி 569, ஞானவாள் - நாதப்பறை - மானமா - மதிவெண்குடை, நீற்றுக் கவசம் - வானவூர் மாயப்படை 615, அல்லற்படை 616.

ஐந்தெழுத்து

நமச்சிவாய வாழ்க 1.1, அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனை 31; போற்றியோ நமச்சிவாய........போற்றி போற்றி 66, நமச்சிவாய என்றுன்னடி பணியாப்பேயன் 404, எண்ணிலேன் திருநாம அஞ்செழுத்தும் 433, நானேயோ தவஞ் செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன் 555, நான் இயல்பொடு அஞ்செழுத்தோதித் தப்பிலாது 575.

ஐம்புலன்

மலங்கப் புலன்ஐந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 1.55, கள்ளப் புலக்குரம்பை 1.88, ஐம்புலப்பந்தனை வாளரவு 3.70, நன்புலன் ஒன்றி 4.83, இரும்புலன் புலர இசைந்தனை 4.210, சீரில் ஐம் புலன்கள் 83, ஐம்புலன் ஆற்றங்கரை மரமாய் வேருறுவேனை 107, புலனுலரிப் புண்டலந்தவெறுந் தமியேன் 129, ஐம்புலன் தீக்கதுவக் கலங்கி 134, பிறவி ஐவாயரவம் 139, மாறிநின்றென்னை

மயக்கிடும் வஞ்சப் புலன் ஐந்து 388, ஐம்புலனுய சேறு 439, ஐவர் கோக்களையும் வென்று 535, கடக்குந்திறல் ஐவர்கண்டகர் 566.

ஒருதெய்வ வழிபாடு

உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல்லாது எங்கள் உத்தமனே 6, ஓர்நின்னலால் தேசனேயொர் தேவருண்மை சிந்தியாது சிந்தையே 82, தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர் துணையென நினைவனோ 457, கற்றைவார்சடை எம்மண்ணல் கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி மற்றும் ஓர் தெய்வந்தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற் கற்றிலாதவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே 546, தம்பிரானுந் திருவுருவன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவரென்ன அருவராதவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே 517, எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோ என்சித்தத்தா றுய்ந்த வாறன்றே உன்திறம் நினைந்தே 549, மற்றறி யேன்பிற தெய்வம் 550.

ஓங்காரம்

உய்ய என்னுள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்றமெய்யன் 1·33-34 ஓங்காரத்துட்பொருளை 656.

கடவுள் கூறப்படும் வகைகளில் சில

இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நீங்காதான் 1.2, ஏகன் அநேகன் 1.5, வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தன் 1.6, புறத்தார்க் குச் சேயோன் 1.8, பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன் 1.7, கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன் 1.9, சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்கும் சீரோன் 1.10, நேயத்தேநின்ற நிமலன் 1.13, மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன் னன் 1.14, ஆராத இன்பம் அருளும் மலை 1.15, உள்ளத்துள் ஓங் காரமாய் நின்ற மெய்யன் 1.33-34, வேதங்கள் ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியன் 1.35, மெய்ஞ்ஞானமாகி மிளிர் கின்ற மெய்ச்சுடர் 1.38, ஆக்கம் அளவு இறுதி இல்லாய் 1.41, மாற்றம் மனம் கழிய நின்ற மறையோன் 1.45, நிறங்கள் ஓர் ஐந் துடையாய் 1.49, தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவன் 1.61, பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியன் 1.64, ஓராதாருள்ளத் தொளிக்கு மொளியான் 1.68, இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே, 1.70, அன்பருக்கன்பன் 1.71, யாவையுமாய் அல்லையு மாஞ் சோதியன் 1·71-72, ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே 1.73, போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியன் 1.77, கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்கவல்லான் 1.88, அல்லற் பிறவியறுப் பான் 1.91, அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணுன் 2.35, எவ் வெவர் தன்மையுந்தன் தன்வயிற் படுத்துத் தானேயாகிய தயா

பரன் 2.95,96, மீண்டுவாராவழியருள் புரிபவன் 2.117, எப் பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும் அப்பரிசதனுல் ஆண்டு கொண்டருளி 2.125-126, நாடொறும் அருக்கனிற் சோதி யமைத்தோன் 3.19-20, திருத்தகுமதியில் தண்மை வைத்தோன் 3.20-21, திண்டிறல் தீயின் வெம்மை செய்தோன் 3.21-22, பொய்தீர்வானில் கலப்பு வைத்தோன் 3.22-23, மேதகு காலின் ஊக்கம் கண்டோன் 3.23-24, நிழல்திகழ் நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந் தோன் 3.24-25, வெளிப்பட மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் 3.25-26, சொற்பதங் கடந்ததொல்லோன் 3.40, சித்தமுஞ் செல் லாச் சேட்சியன் 3.41, பத்திவலையிற் படுவோன் 3.42, அருள் நனி சுரக்கும் அமுது 3.59, உள்ளத்துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன் 3.112, தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் 4.131, அழிவிலா ஆனந்தவாரி 4.132, தென்னுடைய சிவன் எந்நாட்ட வர்க்கு மிறைவன் 4.164-165, அருவமும் உருவமும் ஆனுய் 4.193, துரியமு மிறந்தசுடர் 4.195, பேராயிரமுடைப் பெம் மான் 4.200, புவனம் நீர்தீக்காற்றிய மானன்வான மிருசுடர்க் கடவுள் 67, எவ்வுயிர்க்கும் தோற்றம் ஆகிநீ தோற்றம் இல்லாய் - எல்லா வுயிர்க்கும் ஈருய் ஈறின்மையானுய் - ஐம்புலன்கள்...புணர் கிலாப் புணர்க்கையன் 73, முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருள் - பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றி யன் 163, ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளான் 181, சேர்ந்தறியாக் கையான் 187, பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யை 206, ஊனுர் உடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன் 216. கரணங்கள் எல்லாம் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன் 223, பருகற்கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடல் 249, தாயுமிலிதந்தையிலி தான்தனியன் 257, தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்273, வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல் 351, அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்தமலை 369, எல்லா உயிர்கட்கும் உயிர் 391, தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்று 396, பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்பமாகடல் 490, பொருளுடைக் கலையே 539, முடிவில்லா ஒத்தானே பொருளானே 553, குணங்களுங் குறிகளுமிலாக் குணக்கடல் 574.

கண்ணப்ப நாயனார்

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின் 218, செருப்புற்ற சீரடிவாய்க் கலசம் ஊனமுதம் விருப்புற்று வேடனுர் சேடறிய மெய்குளிர்ந்து 317.

கல்வி

துன்னிய கல்வி 2.5, *கல்வியென்னும் பல்கடல்* 4.38, *பொல்லாக் கல்வி ஞானமிலா அழுக்கு மனத்தடியேன்* 408.

குமரக்கடவுள்

நல்வேலன் 197, *குமரன்* 311.

சாதிகுலம் பிறப்பு

சாதிகுலம் பிறப்பென்னும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும் ஆதமிலி நாயேன் 479.

சொந்த அனுபவம்

மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வீடுற்றேன் 1.32, *நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு...நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி* 1.58-59, *நாயினேனை நலமலி தில்லையுட் கோலமார் தரு பொதுவினில் வருகென* 2.126-127, *கண்ணால் யானுங்கண்டேன்* 3.58, *இன்றெனக் கெளிவந்தருளி அழிதரும் ஆக்கையொழியச் செய்த வொண்பொருள் இன்றெனக் கெளிவந்திருந்தனன்* 3.117-119, *ஒள்ளிய கன்னற் கனிதேர் களிறு எனக் கடைமுறை என்னையும் இருப்பதாக்கினன்; என்னிற் கருணை வான்தேன் கலக்க அருளொடு பரா அமுதாக்கினன்* 3.178-181, *என்னையு மொருவனாக்கி யிருங்கழல் சென்னியில் வைத்த சேவகன்* 4.129-130, *ஞாலத்துள்ளே நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயினேற்கே காட்டாதன வெல்லாங் காட்டிப் பின்னும் கேளாதன வெல்லாங் கேட்பித்தென்னை மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்* 32, *தொண்டனேற் குள்ளவா வந்து தோன்றினாய்* 46, *ஈறிலாதநீ எளியை யாகிவந் தொளிசெய் மானுடமாக நோக்கியுங் கீறிலாத நெஞ்சுடைய நாயினேன்* 95, *சிவம் உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக் கருவெந்து வீழக் கடைக் கணித்தென் உளம்புகுந்த* 239, *சிவன் வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தே வலித்தாண்டு கொண்டான் பூவார் அடிச்சுவடென் தலைமேற் பொறித்தலுமே* 241, *இணையார் திருவடி என்தலைமேல் வைத்தலுமே துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்* 275.

சண்டேசர்

தீதில்லை மாணி சிவகருமம் சிதைத்தானைச், சாதியும் வேதியன் தாதை தனைத்தாளிரண்டுஞ் சேதிப்ப 321.

தலங்கள்

அண்ணாமலை 4.149, அரிகேசரி 4.190, அவிநாசி 649, ஆரூர் 2.73, ஆனைக்கா 193. இடைமருது 2.75, ஈங்கோய்மலை 2.84, உத்தரகோச மங்கை 2.48, ஏகம்பம் 2.77, ஐயாறு 2.85, ஓரியூர் 2.68, கச்சி (ஏகம்பம்) 198, கடம்பூர் 2.83, கயிலை 2.147, கல்லாடம் 2.11, கவைத்தலை 4.186, கழுக்குன்று 2.89, கழுமலம் 2.88, குவைப் பதி 4.187, குற்றாலம் 2.91, கூடல் 4.91, கோகழி 1.3, சந்திரதீபம் 2.97, சாந்தம்புத்தூர் 2.31, சிராப்பள்ளி 4.154, சிவநகர் 44, சிவபுரம் 4.216, சிற்றம்பலம் 168, தில்லை 2.1, துருத்தி 2.86, தேவூர் 2.71, நந்தம்பாடி 2.21, பஞ்சப்பள்ளி 2.13, பட்டமங்கை 2.62, பராய்த்துறை 4.153, பழனம் 4.159, பனையூர் 2.87, பாண்டூர் 2.70, பாலை 2.98, புலியூர் 2.141, புறம்பயம் 2.90, பூவணம் 2.50, பூவலம் 2.56, பெருந்துறை 2.54, மகேந்திரம் 2.9, மதுரை 2.44, வாஞ்சியம் 2.79, வாதவூர் 2.52, வெண்காடு 2.60, வேலம்புத்தூர் 2.29.

திருநீறு

பூசில்தாம் திருநீறே நிறையப் பூசி 28, கண்ணார நீறு இட்ட அன்பர் 53, வெண்ணீ றணிகிலாதவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சுமாறே 520.

திருவாசகம் ஓதும் பயன்

சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார் செல்வர் சிவபுரத்தினுள்ளார் சிவனடிக் கீழ்ப் பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து 1.93-95

நாய்த் தன்மை கூறுதல்

நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேன் 1.60, நாயினேனை... வருகென 2.126-127, நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயினேற்கே காட் டாதன வெல்லாம் காட்டி 32, நாயிலாகிய குலத்தினும் கடைப் படும் என்னை 43, பொல்லா நாயான நீசனேன் 55, செய்வதறியாச் சிறு நாயேன் 56, ஊர் நாயிற்கடை யானேன் 60, நாணமில்லா நாயினேன் 64, ஏண் நாணில்லா நாயினேன் 88, கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேன் 179, நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த 222, 658, நாய்மேல் தவிசிட்டு 234, கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேன் 478.

நித்தியக் கடன்

காலை மலமொடு, கடும்பகற், பசி, நிசி வேலை நித்திரை 4.28-29

பழமொழிகள்

பேய்த்தேரினை நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணம் 3.80, தடக்கையின் நெல்லிக்கனி 3.162, தழலது கண்ட மெழுகது போல் 4.60, கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடாது 4.63, பசுமரத்தாணி அறைந்தாற் போல 4.65, கற்றுமனமென 4.73, மத்திடு தயிராகி 44, எள்ளும் எண்ணெயும் போல் 50, கண்கெட்ட ஊரேறாய் 57, பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை 70, ஊராமிலைக்கக் குருட்டாமிலைத்து 91, அழல்சேர்ந்த மெழுகு 92, தாம் வளர்த்ததோர் நச்சுமாமரம் ஆயினுங் கொலார் 100, செழிகின்ற தீப்புகு விட்டில் 109, பொறுப்பரன்றே பெரியோர் சிறுநாய்கள் தம் பொய்யினையே 110, இருதலைக்கொள்ளியின் உள்ளெறும் பொத்து 113, கடலினுள் நாய் நக்கியாங்கு 117, வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்கு 118, கொம்பரில்லாக் கொடிபோல் 124, ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூறென 125, மெள்ளனவே மொய்க்கும் நெய்க் குடந்தன்னை எறும்பென 128, எறும்பிடை நாங் கூழென 129, பெருநீரறச் சிறுமீன் துவண்டாங்கு 130, பொதும்புறு தீப்போல் 140, வலைத்தலை மான்அன்ன 144, தழல் முழுகும் விழுது 148, பலாப்பழத்து ஈயினொப்ப 150, கல்நாருரித் தென்ன 243, இரைதேர் கொக்கொத்து பிரைசேர் பாலில் நெய் போல 382, சிறை பெருநீர் போல் 392, தாழியைப் பாவு தயிர் போல் 413, ஊற்று மணற்போல் 439, தோளாச்சுரை யொத்தால் 494, வற்றல் மரம்போல் நிற்றல் 495, கன்றை நினைந்தழுதாயென 636, தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய் 645.

மலங்கள்

மூலமாகிய மும்மலம் 2.111, மலங்கள் ஐந்தாற் சுழல்வன் 133, மயக்கமாயதோர் மும்மலப்பழ வல்வினை 474, கடலின் திரையது போல் வருகலக்கம் மலம் 511, உள்ள மலமூன்றும் 629, மும்மைமலம் 658.

முக்கரண வழிபாடு

அகங்குழையேன், புகழ்ந்துரையேன், திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன் 18, விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன் 22, தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர் துணையென நினைவனோ 457, சிந்தனை நின்தனக் காக்கி

கண்ணிணை நின் திருப்பாதப் போதுக்காக்கி, வந்தனையும் அம் மலர்க்கேயாக்கி, வாக்குன் மணிவார்த்தைக் காக்கி 30.

முப்புர தகனம் மும்மலம் நீக்கம்

ஏற்றூர் மூதூர் எழில்நகை யெரியின் வீழ்வித்தாங்கு அன்று அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில் ஒருத்தரும் வழாமை ஒடுக்கினன் 3.158-161.

மூவேந்தர்

தென்னவன் சேரலன் சோழன் 354, பாண்டியன் 2.38, மீனவன் 531, 535.

வண்டோதரிக்கு அருளியது

ஆர்கலிசூழ் தென்னிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்குப் பேரருளின்ப மளித்த பெருந்துறை மேய பிரான் 349, உந்து திரைக்கடலைக் கடந்தன் றோங்கு மதிலிலங்கை அதனிற் பந்தணை மெல்விரலாட்கருளும் பரிசு 593.

உ

சிவமயம்

தேவார ஒப்புமை அகராதி

மயிலைகிழார் இளமுருகனார் தொகுத்தது

[தேவாரத்திற் காணப்படும் கருத்துக்கள், நுட்பங்கள், சொற்றொடர்கள், அரிய சொற்கள் முதலியன திருவாசகத்திலும் காணப்படுகின்றன. இவை நூற்றுக்கணக்கிலுள்ளன. எடுத்துக்காட்டுகளாக ஈண்டு சில தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இக்குறிப்புக்களுள் முதலில் திருவாசகத் தொடரும், பின்பு அதற்கொத்த தேவாரப் பகுதியும் தரப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக 3.115, ''பூவின் நாற்றம்போன்று......'' என்ற தொடர் மூன்றுவது பகுதியாகிய திருவண்டப்பகுதியுள் 115-வது அடியிலுள்ளது. இதற்கொத்த தேவாரத்தொடர் 6-ம் திருமுறையுள் 38-ம் பதிகத்தில் 8-ம் பாட்டிலுள்ள ''பூவினில் நாற்றமாய் நின்றாய்'' என்ற அப்பர் திருவாக்கிலுள்ளது. இவ்வாறே பிறவற்றிற்கும் கொள்க. தேவாரம் சமாஜ இரண்டாம் பதிப்புக்களில் திருமுறை எண், பதிக எண், பாட்டெண் தெளிவாகத்தரப் பட்டுள்ளன. அவ்வெண்களே இவ்வகராதியுட் காணப்படுகின்றன.]

1. 2 இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் - 4.1-2 நெஞ்சம் உமக்கே இடமாக வைத்தேன் நினையாதொரு போதும் இருந்தறியேன்.

1. 70 இன்பமுந் துன்பமு மில்லானே உள்ளானே - 6.48.3 இன்பன்காண் துன்பங்க ளில்லாதான்காண்.

2. 7 அடியாருள்ளத் தன்புமீதூரக் குடியாக்கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்-6.66.7 என் உள்ளத்துள்ளே ஒளித்து வைத்த சிறையானை. 5.2.1 நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக் கொண்டவன்.

2. 43 இந்திரஞாலம் காட்டிய இயல்பும் - 1.105.10 இந்திர ஞாலமொழிந் தின்புற.

2. 85 ஐயாறதனிற் சைவன் ஆகியும் - 3.78.10 தஞ்சமெனஎன்று முணராத அடியார் கருது சைவனிடமாம். 4.62.4 மழுவொன்றேந்தும் சைவனே. 6.75.9 சதுர நடம் ஆட்டுகந்த சைவர்,

3. 17 அறுவகைச் சமயத் தறுவகையோர்க்கும் வீடுபேருய் நின்ற விண்ணேர் பகுதி - 2.29.5 இருமூன்று சமயங்களவை யாகிப் பின்னையருள்செய்த பிறையாளன்.

3. 79 இருமுச்சமயத் தொருபேய்த் தேரினை - 6.50.7 இருமூன்று சமயமாகிப் புக்கானை.

3. 93 அருச்சனை வயலுள் அன்பு வித்திட்டுத் தொண்ட உழவர் ஆரத்தந்த அண்டத் தரும்பெறன் மேகன் - 4.76.2 மெய்ம்மையாம் உழவைச் செய்து விருப்பெனும் வித்தை வித்தி......சிவகதி விளையுமன்றே.

3. 115 பூவின் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும் ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை - 6.38.8 அளவில் பெருமையுடையாய் நீயே! பூவினில் நாற்றமாய் நின்ருய் நீயே.

4. 34 ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர் - 1.54.2 இடையீர் போகா இளமுலையாளை.

4. 88 வினைகெடக் கைதரவல்ல கடவுள் - 4.92.4 தம்மைப்பரவ கொடுநரகக்குழி நின்றருள் தரு கை கொடுத்தேற்றும் ஐயா றன்.

4. 131 தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி - 6.5.8 தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி.

4. 137-141 பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி, நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி, தீயிடை மூன்ருய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி, வளியிடையிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி, வெளியிடை ஒன்ருய் விளைந்தாய் போற்றி- 6.54.5 மின்னுருவை விண்ணகத்தில் ஒன்ருய் மிக்கு வீசுங்கால் தன்னகத்தில் இரண்டாய்ச் செந்தீத் தன் னுருவின் மூன்ருய்த் தாழ்புனலின் நான்காய்த் தரணி தலத் தஞ்சாகி எஞ்சாத்தஞ்ச மன்னுரு.

5. 5 கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்அயன் வாழ்வு - 2.41.7 மலர்க்கொன்றைத் தொங்கலான் அடியார்க்குச் சுவர்க் கங்கள் பொருளலவே.

5. 8 உள்ளேன் பிற தெய்வம் உன்னையல்லாதெங்கள் உத்த மனே - 6.98.5 சென்றுநாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோ மல்லோம் சிவபெருமான் திருவடியே சேரப்பெற்ருேம்.

5. 29 உழிதரு காலுங் கனலும் - 6.27.1 எம்மான் தன் அடித் தொடர்வான் உழிதர்கின்றேன்.

5.54-56 பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர் கோமான் நின் திருக்கோயில் தூகேன் மெழுகேன் கூத் தாடேன் - 6.31.3 எம்பிரானுடைய கோயில் புக்குப் புலர்வதன்முன் அலகிட்டு மெழுக்குமிட்டுப் பூமாலை புனைந்தேத்திப் புகழ்ந்துபாடித் தலையாரக் கும்பிட்டுக் கூத்துமாடி.

5. 119 யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதுமஞ்சோம் - 6.98,1 நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்.

5. 137 அளவறுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க் கடியவர்க் கெளி யான் - 2.108.6 அன்புசெய்வா ரவர்க்கெளியவர் அரியவர் அல்லார்க்கு.

5. 140 பளகறுத்துடையான் கழல்பணிந்திலை - 3.84.10 பாசுர வினைதரு பளகர்கள். 6.27.3 பஞ்சபூதப் பளகீரும் வசமன்றே

5. 158 படிறிடை மத்திடு தயிராகித் தேனிலாவிய திருஅருள் - 4.52.9 மத்துறு தயிரேபோல மறுகும் என்னுள்ளம்.

5. 161 என் உளக் கருவையான் கண்டிலன் - 6.47.1 உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற கருவே.

5. 196 எட்டினோ டிரண்டும் அறியேனையே - 5.99.3 எட்டும் ஒன்றும் இரண்டும் அறியிலென்.

5. 215 மலமாக் குரம்பை இதுமாய்க்கமாட்டேன் - 6.12.9 மாயக்குரம்பை நீக்க வழிவைத்தார்.

5. 269 வானோர் குருவனே போற்றி - 5.13.5 குருவனே அடி யேனைக் குறிக்கொளே.

5. 334 பாணேபேசி என்றன்னைப் படுத்ததென்ன - 7.46.3 பாண்பேசிப் படுதலையிற் பலிகொள்கை தவிரீர்.

5. 381 விச்சதின்றியே விளைவு செய்குவாய் - 4.4,2 விச்சின்றி நாறுசெய்வானும்.

5. 389 அகநெக அள்ளூறு தேன்ஒப்பனே - 6.86.3 அமரர்கோனை அள்ளூறி யெம்பெருமான் என்பார்க்கு.

6. 69 விற்றுக்கொள் ஒற்றிவை - 7.95.2 விற்றுக்கொள்வீர் ஒற்றியல்லேன்.

6. 155 எனக்கெய்ப்பில் வைப்பே - 7.67.2 நல்லடியார் மனத்து எய்ப்பினில் வைப்பை.

6. 175 சோத்தெம்பிரான் - 7.67.4 தேவர்கள் போற்றும் சோத்தானை.

7. 1 ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும்பெரும் சோதியை - 2.14.2 ஆதியும் அந்தமுமில்லாத வேதியை.

7. 27 என் ஆனை என் அரையன் இன் அமுது - 5.37.3 ஞான மாகிய நன்குணர் ஆனையார் ஊனை வேவ உருக்கிய ஆனையார்.

7. 33 முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப்பெற்றியனே - 6.11.7 புதியனவுமாய் மிகவும் பழையான்.

7. 71 பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய் - 6.22.2 பெண்ணானை ஆணானைப் பேடியானை. 6.60 6. பெண்ணவனை ஆணவனைப் பேடானானை.

7. 76 எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கேலோ ரெம்பாவாய் - 6.95.2 எங்கெழிலென் ஞாயிறெளியோ மல்லோம்,

8. 66 உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும் அப்பாலைக்கப்பாலைப் பாடுதுங் காண் அம்மானாய் - 6.26.4 மனத்தகத்தே மன்னினானை அப்பாலைக்கப்பாலைக் கப்பாலானை.4.6.1 வனபவள.....அப்பாலைக் அப்பாலென்கின்றாளாற்......கொல்லோ.

8. 71 எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும் அப்பொருளாம் நம் சிவனை - 4.12.5 மண்பொருந்தி வாழ்பவர்க்கும் மாதீர்த்த வேதியர்க்கும் விண்பொருந்து தேவர்க்கும் வீடுபேறாய் நின்றானை.

8. 93 வானோர் அறியா வழி எமக்குத் தந்தருளும் - 7.41.3 வானோர் அறியா நெறியானே.

8. 113 என் ஆனை என்னப்பன் - 5.37.5 ஆன் அஞ்சம் ஆடிய ஆனையார் 5.37.8 அன்புடையார் மனத்தானையார்.

9. 47 பொய்யர் தம் பொய்யனை மெய்யர் மெய்யை - 4.16.1 மெய்யர் மெய்ந்நின்றவர்க் கல்லாதவர்க்கென்றும் பொய்யர்

9. 50 இமவான் மகட்குத் தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்- 4.88.1 மலைமகள் தன்னுடைய பாலனைப் பால்மதிசூடியை 5.91.1 மனோன்மனியைப் பெற்ற தாயிலானை.

9. 78 சோதியுமாய் இருளாயினர்க்கு - 6.26.6 சோதியாய் இருளாகிச் சுவைகளாகி.

9. 79 பந்தமுமாய் வீடுமாயினருக்கு - 5.7.2 பந்தம் வீடவை யாய பராபரன்.

9. 80 ஆதியும் அந்தமுமாயினருக்கு - 4.37.9 ஆதியாய் அந்த மானூர் 4.95.2 அந்தமும் ஆதியுமாகி நின்றீர்.

10. 31 என் தாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான் - 4.64.7 எந்தையும் எந்தை தந்தை தந்தையுமாய ஈசர் 5.35.6 எந்தைதாய் தந்தை எம்பெருமானுமே 7.18.7 என்னைப்பெற்ற முற்றவை தம்மனை தந்தைக்குந்தவ் வைக்குந் தம்பிரானார்.

11. 17 அருமந்ததேவர் அயன்திருமாற் கரியசிவம் - 6. 32. 10 அருமந்த தேவர்க்கரசே போற்றி.

12. 76 தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன் - 2. 91.8 தன தொரு பெருமையை யோரான்.

13. 9-11 நாயிற்கடைப்பட்ட நம்மையும் ஓர் பொருட்படுத்து...... ஆண்டான் - 4.76.6 நாயினும் கடைப்பட்டேனை நன்னெறிகாட்டி ஆண்டாய்.

14. 19 வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத்திரட்டிய கையைத்தறித் தான் - 14.37 நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன்படச் சோமன் முகனெரித்துந்திபற, 3.118.5 சுருதியான் தலையும் நாமகள் மூக்கும் சுடரவன் கரமும் முன்னியங்கு பரிதி யான் பல்லுமிறுத்தவர்க்கருளும் பரமனூர்.

15. 17 நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன் புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான் - 6.94.1 இருநிலனாய்த் தீயாகி நீருமாகி இயமானனாய் எறியுங் காற்றுமாகி அருநிலைய திங்களாய் ஞாயிறாகி ஆகாசமாய் அட்டமூர்த்தியாகி.

15. 49 ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம் பாழுக்கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே - 4.31.6 பழியுடை யாக்கை தன்னிற் பாழுக்கே நீரிறைத்து வழி யிடை வாழமாட்டேன்-4.52.7 பயிர்தனைச் சுழிய விட்டுப் பாழ்க்கு நீரிறைத்து.

18. 6 தென்னிலங்கை அழகமர் வண்டோதரிக்குப் பேரருள் இன்பம் அளித்த பெருந்துறை மேயபிரான்-6.35.10 மாக்குன் றெடுத்தோன் தன்மைந் தனுகி.

18. 19 முந்து நடுவு முடிவுமாகிய மூவரறியாச் சிந்துரச் சேவடியான் - 6.4.3 முதலாகி நடுவாகி முடிவானானே 6.17.1 ஈறும் நடுவும் முதலுமாவார்.

18. 37 கொந்தணவும் பொழிற் சோலைக் கூங்குயிலே - 7.25.7 கொந்தணவும் பொழில்சூழ் குளிர்மாமதில்.

21. 17 அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே என்றுன் அருள் நோக்கி இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற்றிருந்தே ஏசற்றேன் - 6.31.9 நேசத்தை நீபெருக்கி நேர்நின் றுள்கி நித்தலுஞ் சென்றடிமேல் வீழ்ந்துநின்று ஏசற்று நின்று.

21. 19 அடியேன்பால் பிரைசேர் பாலின்நெய் போலப் பேசா திருந்தால் ஏசாரோ - 5.90.10 பாலிற் படுநெய் போல் மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்.

22. 14 இணங்கிலி யெல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே - 1.132.4 உரைசேரும் எண்பத்துநான்கு நூறுயிரமாம் யோனி பேதம்...அவற்றின் உயிர்க்குயிராய் நின்றான்.

22. 23 ஆகாய நீர்நிலம் தீகால் ஆய்அவை அல்லையாய் ஆங்கே கரந்ததோர் உருவே - 6.45.9 மண்ணல்லை விண்ணல்லை... கடலல்லை வாயுவல்லை...எரியுமல்லை...பிறிதல்லை ஆனாயும் பெரியாய் நீயே.

28. 9 பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லாற் பற்று நான் மற்றிலேன் கண்டாய் - 7.48.1 மற்றுப் பற்றெனக்கின்றி நின் திருப் பாதமே மனம் பாவித்தேன்.

28. 17 பண்ணினேர் மொழியாள் பங்க - 5.10.1 பண்ணினேர் மொழியாள் உமை பங்கரோ.

29. 1 சோதியே சுடரே சூழ்ஒளி விளக்கே - 2.50.6 சோதியே சுடரே சுரும்பமர் கொன்றையாய். 5.29.3 சோதியே சுடரே என்று சொல்லுமே.

30. 6 சட்டநேர்பட வந்திலாத சழக்கனேன் - 4.95.1 நான் சட்ட உம்மை மறக்கினும்.

30. 6 சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன் - 4.67.7 சழக்குடைப் பதிக்கு நாதர்.

31. 9 9 உருத் தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளமன்னிக் கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட 6.89.9 கருவுற்ற காலத்தே என்னை யாண்டு கழற்போது தந்தளித்த கள்வர்.

33. 7 எத்துக் கெங்கள் சிவலோகா - 7.49.1 எத்துக் இங் கிருந்தீர்.

33. 21 வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ வேண்ட முழுதுந்தருவோய் நீ - 6.23.1 வேண்டுவார் வேண்டுவதே ஈவான் கண்டாய் 6.80.3 மெய்யடியார் வேண்டுவதே வேண்டுவானை.

37. 35 புறம்புறந் திரிந்த செல்வமே - 6.31.10 புறம்புறமே திரியாதே போதுநெஞ்சே.

38. 2 கரும்புதரு சுவை எனக்குக் காட்டினை - 6.33.1 கரும்பு தரு கட்டியை இன்னமிர்தை.

39. 11 குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தா - 4.910 குற்றாலத் துறை கூத்தனல்லால்.

40. 3 கூடும் உயிரும் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன் - 5.52.5 தக்கனார் கொண்ட வேள்விக்கு மண்டையது கெட.

43. 4 ஆதிப்பிரமம் வெளிப்படுத்த அருளறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே - 7.75.9 ஆதியை நாளும் இலங்கு சேவடி சேர்வார் எம்மையும் ஆளுடையாரே.

51. 27 ஓங்காரத் துட்பொருளை ஐயன் எனக்கருளியவாறு - 6.39.10 ஓங்காரத்துட் பொருளாய் நின்றான்.

உ
சிவமயம்

தலக்குறிப்பட்டவணை

மயிலைகிழார் இளமுருகனுர் தொகுத்தது

எண்கள் - பதிக எண்கள்

ஏட்டுப்பிரதிகளிலும் அச்சுப்பிரதிகளிலும் காணப்படுவன :-

அண்ணுமலை 7,8; ஆரூர் 39; உத்தரகோசமங்கை 6; கழுக்குன்றம் 30; தில்லை 2-4, 9-19, 21, 22, 31, 35. 40; 44-46, 49-51; தோணிபுரம் 37; பெருந்துறை 1, 5, 20, 23-29, 32-34, 36 38, 41-43, 47, 48,

கடவுள் மாமுனிவரியற்றிய திருவாதவூரடிகள் புராணத்தின் படி :-

கீழுள்ள மாறுதல்களுடன் மேற்கூறியபடி அதாவது 44, 50 ஆகியவை பெருந்துறையி லருளப்பெற்றவை, தில்லையிலல்ல; 48 என்பதுபற்றி ஒன்றுங் காணப்படவில்லை. ஆனுல் 47 குறிக்கப்படும் வகை "நீதறச் சிறந்த வெண்பாத் திகழெழு நான்குமோதி" என்றுள்ளது. இப்போது 47-ம் பதிகத்தில் 11 வெண்பாக்களே காணப்படுகின்றன. (48-ம் பதிகத்தில் 7 வெண்பாக்களுள்ளன.)

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பிகளியற்றிய திருவாலவாயுடையார் புராணத்தின்படி .-

உத்தரகோசமங்கை 6; கழுக்குன்றம் 30; பெருந்துறை 5,7-11, 13-15. 20, 22, 23, 25-28, 32, 34, 39, 41, 42, 44, 51 மதுரை 1, 17, 18, 24, 29, 33, 37, 38 (ஆக 33 பதிகங்கள்) ஏனைய 18 பதிகங்களைப்பற்றி யாதும் கூறப்படவில்லை.

வாதவூரடிகள் சரித்திரத்துட் பல முக்கிய பகுதிகள் மதுரையில் நிகழ்ந்தமையானும், அடிகள் பல்லாண்டுகள் அமைச்சராக ஆங்கு வதிந்தமையானும் அத்தலத்தில் அருளிச்செய்யப்பெற்றதாக ஒரு பதிகமேனும் கடவுள் மாமுனிவரியற்றிய புராணத்தின்படி குறிக்கப்படாமை வியப்பைத் தருகிறது. பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பிகள் புராணம் காலத்தாற் பல நூற்ருண்டுகள் முற்பட்டது. பரஞ்சோதிமுனிவரியற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்துட் சரித்திரம் கூறப்படினும் இன்னஇன்ன பதிகங்கள் இந்தஇந்த சந்தர்ப்பங்களில் இங்கு இங்கு பாடப்பெற்றன என்பதுபற்றி யாதொன்றும் கூறப்படவில்லை. உயர்திருவாளர்கள் மறைமலையடிகள், கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை, சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் ஆகிய பேரறிஞர்கள் தத்தம் ஆராய்ச்சியிற் கண்ட முடிபுகளைத் தமது நூல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்கள். அவர்களுள்ளும கருத்துவேற்றுமையுண்டு; விரிப்பிற் பெருகும்.

உ

சிவமயம்

யாப்புவகை யட்டவணை

திரு. ஜி. கலியாணம் பிள்ளையவர்கள், பி.ஏ.

தொகுத்தது

எண்கள் - செய்யுள் எண்கள்

(a) அறுசீர் விருத்தம் 35-44, 55-74, 195-214 (ஆக 50)

(b) ஆசிரிய விருத்தம் 348-357, 368-407, 418-474, 485-5057 516-525, 536-545, 569-614, 635-649 (ஆக 209)

(c) இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா 3.*

(d) எண்சீர் விருத்தம் 25-34, 95-104 (ஆக 20)

(e) எழுசீர் விருத்தம் 75-84 (ஆக 10)

(f) கட்டளைக்கலித்துறை 5-14, 105-154, 526-535 (ஆக 70)

(g) கலவைப்பாட்டு 408-417 (ஆக 10)

(h) கலித்தாழிசை 295-314 (ஆக 20)

(i) கலிநிலைத்துறை 85-94 (ஆக 10)

(j) கலிவிருத்தம் 45-54, 338-347, 506-515, 615, 616, 650-658 (ஆக 41)

(k) கலிவெண்பா 1.

---

*இது இணைக் குறளாசிரியப் பாவாதலின் இடையிடையே இருசீரடியாகிய குறளடியும், முச்சீரடியாகிய சிந்தடியும், ஐஞ்சீரடி யாகிய நெடிலடியும், விரவப்பெற்று வந்தது.

*இந்த முதற் செய்யுளுக்குப் பெயர் பல பிரதிகளிற் சிவ புராணத் தகவலென் றெழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அன்றித் திருவாதவூரர் புராணத்திலும் அகவலென்று சொல்லப்பட்டிருக் கின்றது. ஆயினும் இதனீற்றடி "பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து" என மூச்சீரதாய் நிற்றலின் அகவலினீற்றடி இப்படி வருதற்கி

(l) கொச்சகக்கலிப்பா 155-174, 475-484, 546-568 (ஆக 53)*
(m) தரவுகொச்சகக் கலிப்பா 15-24, 175-194, 215-294, 315-337 (ஆக 133).
(n) நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா 2, 4 (ஆக 2).
(p) நேரிசை வெண்பா 358-367, 617-634 (ஆக 28).

மிகுதியான பாடல்கள் ஆசிரிய விருத்தத்திலும் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவிலும் உள்ளன.

1 k, 2 n, 3 c, 4 n, 5-14 f, 15-24 m, 25-34 d, 35-44a, 45-54 j, 55-74a, 75-84 e, 85-94 i, 95-104 d, 105-154 f,

---

யாண்டு மிலக்கணமில்லாமையாலும், எதுகைத்தொடை நயங் கருதாது "செல்வர் சிவபுராணத்தினுள்ளார் சிவனடிக் - கீழ்ப் பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து" எனப்பிரிந்து நிலைமண்டிலவகவலாகக் கொள்கவெனின் அங்ஙனம் எங்கும் வழக்கமில்லாமையாலும் "அகவலிசையன வகவன்மற்றவை - ஏ - ஓ ஈ - ஆ - எனயென்றிறுமே" என யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கூறியவாறே அவ்வீற்றடியி னிறுமுடிவு பெறுமையாலும், அகவலென்பது ஒருவாற்றானும் பொருந்தாது. பஃறொடை வெண்பாவெனக் கொள்கவெனின், இது பன்னிரண்டடியின் மிக்க பலவடிகளால் வருதலின் அதுவும் பொருந்தாது. "நெடுவெண் பாட்டு முந்நாலடித்தே, குறுவெண் பாடிற் களவெழுசீரே" என ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் வெண்பாவிற்குப் பன்னிரண்டடியே பேரெல்லையாகக் கூறுதலா னென்க. ஆதலால் இதனை "ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடியியலாற் றிரிபின்றி வருவது கலிவெண்பாட்டே" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரவிதிப்படி வந்த கலிவெண்பாவெனக் கொள்ளப்பட்டது. இக்கலிவெண்பா வெண்டளையான் வந்தது.

*இதிலே வந்த பதிகப்பாடல்களிலே கொச்சகக் கலிப்பா வென்று சொல்லப்பட்டவைகளுள் திருக்கோத்தும்பியிலே, "நானு ரென்னுள்ளமார் ஞானங்களா ரென்னையாரறிவார்" என்பது போல ஐஞ்சீரடிகள் சிலவற்றிலே வந்திருக்கின்றன. கலிப்பாவில் ஐஞ்சீரடியும் சிறுபான்மை வருமென்றிலக்கண மிருக்கின்றமையால் "அருகிக்கலியோ டகவன்மருங்கி னைஞ்சீரடியும், வருதற்குரித்து" எனக் காரிகையிலே சொல்லப்பட்டதனாலும் அறிக.

155-174 l, 175-194 m, 195-214 a, 215-294 m, 295-314 h, 315-337 m, 338-347 j, 348-357 b, 358-367 p, 368-407 b, 408-417 g, 418-474 b, 475-484 l, 485-505 b, 506-514 j,

516-525 b, 526-535 f, 536-545 b, 546-568 l, 569-614 b, 615& 616 j, 617-634 p, 635-649 b, 650-658 j.

பதிகங்களிலுள்ள அடிகளின் எண்ணிக்கை :—1.95, 2-146 3-182, 4-225 5-400, 6-200, 7-80, 8-120, 9 to 12 each 40, 13-76, 14-57, 15-56, 16-54, 17 to 29 each 40, 30-28, 31-40 32-44, 33 to 38 each 40, 39-12, 40 to 43 each 40, 44-24, 45-40, 46-8, 47-44, 48-28, 49-32, 50-28, 51-36 ஆக 3295 அடிகள் (இக்கணக்கில் 294, 314ம் பாடல்கள் சேர்ந்துள்ளன, 659-661ம் பாடல்கள் சேர்ந்தில. 294, 314ம் பாடல்கள் மொத்தக் கணக்கிற் சேராவிடின் மொத்த அடிகளின் தொகை 3288 ஆகும்.)

பாடல்களின் எண்ணிக்கை :—இது 656 என்றும், 658 என்றும் கூறப்படுகிறது. இவற்றுக் காதாரமான செய்யுட்கள் கீழ்வருவன:-

சிவபுராணங் கீர்த்தி திருவண்டம் போற்றித்
திருவகவல் முதல்நான்காஞ் சதகம் நூறும்
இவை நீத்தல்விண்ணப்பம் ஐம்பதாகும்
எம்பாவை அம்மானை சுண்ணங் கோத்தும்பி
புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழல் இருபதாகும்
பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்பானும்
உவமையிலாத் தோணோக்கம் பதினான்காகும்
ஊசல் ஒன்பதாகு மெனவுரைத்த வாறே. க

திருவன்னை குயிற்பத்து திருத்த சாங்கம்
திருப்பள் ளியொடு கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்
அருள்கோவிற் றிருப்பதிகஞ் செத்தி லடைக்கலமே
ஆசை யதிசயம் புணர்ச்சி வாழாப் பத்தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்றம் ஏழாம்
ஒருபதாங் கண்டம் பிரார்த்தனை பதினொன்றே
திருமருவு குழைத்தபத்து உயிருண்ணி அச்சம்
திருப்பாண்டிப் பிடித்தப்பத்தே சறவும் பத்தே. உ

திருப்புலம்பல் மூன்றாகும் குலாப்பத் தற்புதமே
சென்னிதிரு வார்த்தைப் பத்தெண்ணப் பத்தாறும்
பாற்கு ரியயாத் திரைப்பத் தொருபதாகும்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினொன்று வெண்பா
இரட்டவாம் பண்டாய நான்மறை யேழாகும்
எட்டாகும் படையாட்சி மின்னே ரேழாம்
அருட்பெரும் அச்சோவொன்பான் நாற்பத்தேழ் பதிகம்
அகவலுடன் பாட்டறு நூற்றைம் பத்தாறே. ௩

சிவபுரா ணங்கீர்த்தி திருவண்டப் பகுதி
திருப்போற்றி யுடனகவ றிருச்சதக நூறும்
நவநீத்தல் விண்ணப்ப மைம்பதாம் பாவை
நலந்திகழு மம்மானை நல்லபொற் சுண்ணம்
புவனமகிழ் கோத்தும்பி திருவார்தெள் ளேணம்
பொருவரிய திருச்சாழல் பூவல்லி யுந்தி
இவையிருப தாமிரே ழாகுதோ ணோக்கம்
எழிற்பொன்னூ சலுமேயொன் பானென்ப விவையே. க

திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்தத்த சாங்கம்
திருப்பள்ளி யொடுகோயின் மூத்ததிருப் பதிகம்
அருட்கோயிற் றிருப்பதிகஞ் செத்திலடைக் கலமே
ஆசையதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத் தருட்பத்
தொருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்ற மேழாம்
உயர்பிரார்த் தனைகள்பதி னொன்றுகுங் காண்பத்
திருமைபெருங் குழைத்தபத் துயிருண்ணி யச்சம்
எழிற்பாண்டி பிடித்தபத்தொ டேசறவு பத்தே. உ

திருப்புலம்பல் மூன்றுகுலா வற்புதமே சென்னி
திருவார்த்தை பத்தெண்ணப் பதிகமொரு வாறும்
பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருபதா மற்றைப்
படையெழுச்சி யிரண்டாகும் பதினொன்றும் வெண்பா
அருட்டவழும் பண்டாய நான்மறையே மூாகும்
வலியபடை யாட்சியெட் டானந்த மேழாம்
அருட்பெறுமச்சோவொன்ப தைம்பத்தொன்றும் பதிகம்
அகவலொடு செய்யுள்அறு நூற்றைம்ப தெட்டே. ந

சிவமயம்

பாடபேதங்களின் அட்டவணை

திரு. மு. அருணசலம்பிள்ளை M.A. அவர்கள்

தொகுத்தது

1 8 புறத்தார்க்குஞ்சேயோன். 1.23 மிக்கா விளக்கொளி யாய். 1.24 எண்ணிறந்த வெல்லே. 1.27 பன்மிருகமாகி 1.33 உள்ளத்தின் ஓங்கார. 1.48 எங்கள் பெருமானே 1.54 வாசற் குடிலே 1.57 உள்ளுருகி. 2.8 குடியாய்க் கொண்ட. 2.9 மயேந்திர மதனில் 2.11 கலந்தினி தருளியும். 2.11 மயேந்திரத்திருந்து. 2.31 தர்ப்பண மதனே. 2.35 அளவறியொண்ணு. 2.37 அருளிய அழகுறு. 2.40 அங்கோர் அருள்வழி 2.48 மங்கையுளிருந்தும். 2.53 பாதஞ்சிலம் பொலி 2.67 ஒருவனுகியதொன்மையும். 2.71 திகழ்தருதீயில் 2.100 மயேந்திரவெற்பன். 2.102 பரிசதுபகரில். 2.114 ஏல் வுடைத்தாக. 2.129 ஈங்கெழுந்தருளியும். 2.139 பெய்த வேங்கின. 3.2 அளப்பரும் பெருமை. 3.3 ஒன்றினுக்கொன்று, 3.5 விண்ணுழை கதிரின். 3.28 அடைந்தோன். 3.35 வீணையினிசைந்தோன். 3.47 அரியதின் அரிய. 3.72 நீடொழில். 3.102 கூற்றெடு குனிப்போன். 3.122 அலேந்தலே செய்ய. 3.124 மாமணிபிறங்க. 3 129 வருந்து முறைப்பவர். 3.133 கனிவர. 3.137 துற்றுவ. 3.138 அருந்தவக் காட்சி. 3.153 மயங்கியுமத்தரின். 3.169 தவாக்கடல். 3.173 குரம்புகொண்டின்றென்பாலாக்கினன். 3.177 அமைந்தனன். 3.181 அருளொடும். 4.11 எறும்பூராக 4.26 காலேயில். 4.27 எனைப்பலவிழைத்தும், 4.42 சித்தமுண்டாக. 4·46 ஆர்த்தமாஞர். 4 50 வேதியர்களும். 4.102 ஈசா போற்றி இறைவா. 4.106 வேதி. 4.107 ஆதி 4.127 ஒருவா. 4.132 வழுவிலா. 4.173 அமுதாம் நம்பா 4.197 தோளார் முத்த. 4.218 தொழுதார் மையல். 5.7 பெறில் இறைவா. 5.9 நினைந்துருக. 5.14 ஆவாவெந்தா என்ற விரதாய் விடு. 5.17 புரிந்திலேன். 5.22 இரந்ததெல்லா. 5.24 நிரந்தர மாவருளாய். 5.75 இன்றும் போய். 5.77 வாழாதே. 5.83 உருகாதல். 5.97 அநேகநேக அணு அணு. 5.106 கனியினேர். 5.112 பிறவாமை காத்தாட். 5.113 இது வொப்பதுண்டே. 5.114 ஆட்கொண்டாய். 5.114 புகுந்தாண்டாய். 5.117 பயந்து காத்தளிக்கும். 5.119 வந்தாண்டு கொண்டா. 5.123 சூட்டுகின்றும் மிலே துணையிலி பிணே நெஞ்சே. 5.137 அளவறுப்பதையரியவன். 5.141 புகுவதாவது போதரவில்லது பொன்னகர், 5.144 மிகுவ

தாவதும் அன்றெனின். 5.145 நாயேன்றன்னை. 5.158. மத்திடை தயிராகி. 5.166 அறிவொண்கிலே. 5.188 சிந்தையானும். 5.206 பெறும் பேறெத்தனையும். 5.213 உறுப்புவெறுத்திங்குனே. 5.235 நோக்குவாராரே. 5.237 புகுவேநினதே. 5.263 பிழைத்தது பொறுக்கை 5.272 தனிமை தீர்ந்தே. 5.273 தீர்ந்த அன்பான .282 நின்னொடென் ஞெடென்னிதாய்ப். 5.298 உண்மை இன்மையில். 5.301 நினைப்பதாவ. 5.315 வெந்தையாய். 5.357 நெஞ்சம். 5.359 தெளியே. 5.362 பரிசுபெற்று. 5.365 பின் மழுக்கை 5.368 பொய்யிலிங் கெனே 5.372 வம்பனே வினே. 5.374 கழற்கன்ப தாக்கினாய். . 5.377 அறிவொணுத. 5.378 தெரிவொணுத. 5.379 உறுகி 5.382 நின்கோயில்வாய்தலிற். 5.392 வைப்பதோ சொலாம். 6.17 செழுகின்ற. 6.34 விருதலேயேனே. 6.43 ஊறுபட்டே. 6.45 ஐம்புலன் கேள்கொண்டு. 6.61 நின்றெய்த் தலர்ந்தேன். 6.70 நஞ்சமுதாய். 6.78 நண்ணகில்லா. 6.80 அம்பரனே. 6.89 சுருக்குமன்பில். 6.108 பின்னுங்காட்டு. 6.135 கனிவிப்பதுவ தெப்போது. 6.184 பழியினேயே. 7.2 7 எல்லோருஞ். 7.39 கோதுகுலத்தரன். 7.43 விளையாட்டில். 7.65 நம்பாலதாய்ப் பொங்கு கருங்குழலீர். 7.70 கதிர்வந்து கால்கலப்ப. 7.73 உமக்கே 7.73 அச்சத்தான். 7.74 உமக்கொன்று. 7.75 உமக்கல்லா.

உ

சிவமயம்

சாத்திர மேற்கோளகராதி

திரு. தி.கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் தொகுத்தது

குறிப்பு :—திருவாசகத் தொடர்கள் பல சித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கின் உரைகளுள் மேற்கோள்களாக ஆளப்பட்டுள்ளன. அவற்றை ஆராய்வதனால் அத்தொடர்களின் உண்மைப்பொருள் விளங்கும். இவ்வகராதியில் பதினான்கு சாத்திர உரைகளுள் திருவாசகத் தொடர்கள் மேற்கோள்களாகக் காட்டப்படும் இடங்களெல்லாம் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வகராதியின் முதற் பத்தியில் திருவாசகத் தொடரின் முதற்குறிப்பும், இரண்டாம் பத்தியில் அத்தொடர் காணப்படும் திருவாசகப் பகுதியும் அடியும், மூன்றாம் பத்தியில் அத்தொடரினை மேற்கோளாகக் காட்டும் சாத்திர உரையின் பகுதி விவரமும், நான்காம் பத்தியில் அம்மேற்கோள் காணப்படும் சமாஜப் பதிப்பின் பக்கமும் தரப்பட்டுள்ளன. பாடிய பக்கங்கள் சமாஜப் பதிப்பையே குறிப்பன. இருபாவிருபது, சிவப்பிரகாச சிந்தனையுரைப் பக்கங்கள் பதினான்கு சாத்திர வுரையின் சமாஜ முதற்பதிப்புப் பக்கங்களைக் குறிப்பன. இவற்றின்பின் மு என்ற எழுத்துகாணப்படும். ஏனைய பக்கக் குறிப்புக்களெல்லாம் பதினான்கு சாத்திர உரையின் சமாஜ இரண்டாம் பதிப்பிலுள்ள பக்க எண்களாகும். இருபா = இருபா விருபது, நமச்சிவாயத்தம்பிரான் உரை சமாஜ முதற்பதிப்பு. **சங்கற்ப** = சங்கற்பநிராகரணம்ஞானப்பிரகாச தேசிகருரை சமாஜ இரண்டாம் பதிப்பு. **சித்தி** = சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் சிவஞான சுவாமிகள் உரை சமாஜப் பதினான்கு சாத்திர இரண்டாம் பதிப்பு (சித்தியார் தனி வெளியீட்டுப் பக்கமல்ல). **சிந்தனை** = சிவப்பிரகாசம் சிந்தனையுரை சமாஜ முதற் பதிப்பு. **சிவப்பிர** = சிவப்பிரகாசம் மதுரைச் சிவப்பிரகாசருரை சமாஜ 14 சாத்திரவுரை இரண்டாம் பதிப்பு (சிவப்பிரகாசவுரை தனிப் பதிப்பல்ல). **சிற்றுரை** = சிவஞானபோதச் சிற்றுரை சமாஜ 14 சாத்திரவுரை இரண்டாம் பதிப்பு (சிற்றுரை தனிப்பதிப்பல்ல) **நெஞ்சு** = நெஞ்சுவிடுதூது (ஷை 2ம் பதிப்பு) **பாடியம்** = சிவஞான போத மாபாடியம் சமாஜப்பதிப்பு. இவ்வகராதியைப் பயன் படுத்தும் வகைக்கு ஒரு உதாரணம் காட்டுதும். "இமைப் பொழுதும்" எனத் தொடங்கும் திருவாசகத் தொடர் திருவாசக முதற்பகுதியாகிய சிவபுராணத்துள் 2-வது அடியிலுள்ளது. இத்தொடர் நெஞ்சுவிடுதூது உரையில் 121-வது அடியின்

உரையுள் சமாஜத்தின் 14 சாத்திரைவுரை இரண்டாப் பதிப்பில் 1146ம் பக்கத்தில் காணப்படுகிறது. இவ்வாறே பிறவற்றிற்கும் கொள்க.

முதற் குறிப்பு	பாட்டும் அடியும்	சாத்திரம்	பக்கம்
இமைப்பொழுதும்	1.2	நெஞ்சு 121	1146
அவனருளாலே	1.18	சிவப்பிர-பா	723
,,	,,	,, 50	898
,,	,,	,, 65	955
,,	,,	,, 84	998
உய்யஎன்	1. 33	நெஞ்சு 121	1145
இன்னுழை கதிரின்	3. 5	பாடியம் 1. 1	81
அருக்கனிற்	3. 20	,, 2. 2	165
தெய்வமென்ப	4.42	சிற்றுரை 12.2	201
,,	,,	பாடியம்-அவை	46
கொடிறும்பேதை	4. 63	இருபா-1	645 மு
அருபரத்தொரு	4. 75	சிவப்பிர-49	883
,,	,,	பாடியம் 2.2	165
பாரிடை ஐந்தாய்	4. 137	சிவப்பிர-98	1037
மெய்தானரும்பி	5. 1		
நம்மவரவரே	5. 14	பாடியம்-1 .0	74
உள்ளந்தாள்	5. 83	சிவப்பிர-98	1038
அவாவெள்ள	5. 95	சிந்தனே-20	759 மு
தேவர்கோஅறியாத	5. 117	பாடியம்-1. 0	75
பயந்துசாத்தழி	5. 117	சித்தி 10. 6	582
மாதாளும்பாக	5. 118	நெஞ்சு 128	1151
அளவறுப்பதற்	5. 137	சிவபபிர-98	1037
கட்டறுத்தெனே	5. 193	நெஞ்சு-119	1145
அறிவிலாமை	5. 199	இருபா - 3	652 மு
அனேத்துலகுமாய	5. 303	சிவப்பிர - 55	915
ஆசைப்பட்டேன்	5. 328	,, 91	1018
வானநாடரும்	5. 377	,, 98	1037
விச்சதின்றியே	5. 381	பாடியம் 2.0	123
,,	,,	,, 2.2	159
,,	,,	,, ,,	160
நெடுந்தகைநீ	6. 45	,. 8 4	497
வெளிவந்திலேனே	6. 58	சிவப்பிர-பாயி	720
மலங்கள் ஐந்தாற்	6. 116	,, 32	840
திணைத்துணையேனும்	6. 156	சிற்றுரை 10.2	176
ஆதியும அந்தமும்	7. 1	இருபா 20	702 மு
ஓளநித்திலநகை	7. 13	சிவப்பிர 28	824
போனதிசை	7. 22	,, ,,	,,
ஐயாரிநீஆட்கொண்	7. 43	சித்தி 1.36	416
,,	,,	சிவப்பிர 18	775

முதற் பதிப்பு	பாட்டும் அடியும்	சாத்திரம்	பக்கம்
,,	,,	பாடியம் ,,	334
வேண்டுந்தனேயும்	27. 11	சிவப்பிர 98	1038
புலர்ந்துபோன	32. 2	சிந்தனை 28	773 மு
பாவியேற்கு	32. 19	இருபா 20	701 மு
கூறுநாவேமுதலாக	33. 17	சிவப்பிர 96	1031
யானுமதுவே வேண்டி	33. 23	சித்தி 10.3	579
அன்றேயென்றன்	33. 25	நெஞ்சு 129	1151
உம்பர்கட்கரசே	37. 1	இருபா 20	705 மு
யானேயோதவஞ் செய்தேன்	38. 37	சிவப்பிர 92	1019
கற்பனவும் இனியமையும்	39. 10	சித்தி 9.8	570
நின்னருள்நாணுமே	44. 12	சிந்தனை 80	840 மு
காணுங்கரண	48. 21	பாடியம் 11.1	547
,,	,,	சிற்றுரை 11.1	190
மின்னேரனைய	50. 1	நெஞ்சு 128	1150
ஓங்காரத்துட்பொரு	51. 27	,, 121	1145

உ

சிவமயம்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

—○—

எண் — பாட்டெண்